

voice ATHENS

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΠΑΙΔΙΚΟ
ΒΙΒΛΙΟ**
Της Κέλλης Κρητικού

**ΤΟ
ΣΑΤΑΝΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ**

**Η άγνωστη
κρυφή Αθήνα
Του Γιάννη Νένε**

**Το best seller
παραμύθι της κακίας
Του Νίκου
Ζαχαριάδη**

La Pasteria

CUCINA ITALIANA

Απολαύστε την αγαπημένη σας
pizza + 2 ποτήρια Fischer

ΟΛΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ:

ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΒΑΛΛΩΡΙΤΟΥ 15 / **ΚΗΦΙΣΙΑ:** ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ 10 & ΚΥΡΙΑΖΗ 40 / **ΓΛΥΦΑΔΑ:** Β. ΚΑΤΡΑΚΗ 6, ΠΛ. ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ
THE MALL ATHENS: Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 35, ΜΑΡΟΥΣΙ / **ATHENS METRO MALL:** ΛΕΩΦ. ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ 276, ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ: ΛΕΩΦ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ 73 / **ΝΕΑ ΕΜΥΡΝΗ:** Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ 15 / **ΜΠΟΥΡΝΑΖΙ:** ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ 65 / **ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:** ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ 19
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ: ΛΕΩΦ. ΑΧΑΡΝΩΝ 309 & ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΑΛΛΑΡΗ / **PENTH:** ΛΕΩΦ. ΘΗΒΩΝ 228, VILLAGE SHOPPING & MORE..., ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΝΤΗΣ
GOLDEN HALL: ΛΕΩΦ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 37Α, ΜΑΡΟΥΣΙ / **SOUTH POLIS:** ΔΕΛΤΑ ΦΑΛΗΡΟΥ, ΠΑΛΑΙΑ ΛΕΩΦ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 1 & ΜΩΡΑΪΤΙΝΗ 3, ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ
MC ARTHUR GLEN: ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ Ε71, ΓΥΑΛΟΥ, ΣΠΑΤΑ / **MEDITERRANEAN COSMOS:** 11ο κλ. Ε.Ο. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

www.lapasteria.gr, www.facebook.com/lapasteria, www.instagram.com/lapasteria

Η προσφορά αφορά όλους τους κωδικούς pizza και μπύρα Fischer Draft 300ml. Η προσφορά ισχύει για περιορισμένο διάστημα σε όλα τα καταστήματα La Pasteria στα οποία υπάρχει σχετική σήμανση και μόνο για κατανάλωση στο κατάστημα. Η προσφορά δεν συνδυάζεται με άλλες εκπτώσεις ή προσφορές.

Απολαύστε υπεύθυνα

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάσιου, Ν. Γεωργιλέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκοπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Η. Παρτσακούλακη, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρή Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager Ξένια Κατσιούλα

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασιλκή Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου, Ιωάννα Παπαγεωργίου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζή, Γιώργος Άνθης, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση

«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα

Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369

fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310

Αγγελίες: 210 3617. 369

Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021

ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ

Όσοι ισχυρίζονται ότι η κανονικότητα έχει επιστρέψει στη ζωή μας, ότι η χώρα είναι μια κανονική χώρα και η κυβέρνηση είναι μια κανονική κυβέρνηση, κάνουν συγκρίσεις και επιστρατεύουν παραδείγματα: Και ο Αντρέας ήταν λαϊκιστής. Και ο Αυριανισμός πάντα ήταν δικαστικός. Και το Πασόκ άλλαξε, όταν κατέκτησε την εξουσία το 1981.

Οι συγκρίσεις που κάνουν, αναφέρονται συνήθως σε μια εποχή που απέχει 35 με 40 χρόνια από σήμερα. Αναλογικά, είναι σαν να αντι-μετωπίζαμε τότε, τη δεκαετία του '80, τις खुδαιότητες εναντίον του Μάνου Χατζηδάκι και των υπόλοιπων θυμάτων συγκαταβατικά και με μπλαζέ ύφους λέγοντας: Πάντα έτσι ήταν τα πράγματα στη χώρα, και στον Εμφύλιο βομβαρδίζαμε ο ένας τον άλλον με βόμβες Ναπάλη. Περισσότερο απέχει το 1981 από σήμερα, απ' όσο η δεκαετία του '80 από τον Εμφύλιο. Δεν ήμασταν καθόλου συγκαταβατικοί όμως τότε, αντίθετα, μας είχε φανεί φριχτό, γι' αυτό το θυμόμαστε και το ανα-φέρουμε μέχρι σήμερα. Σήμερα, τα αδιανόητα εκείνης της εποχής ακούγονται ακόμα και από υπουργούς.

Αλλά ας δεχτούμε για την οικονομία της συζήτησης αυτή τη λαθροχειρία, να συγκρίνεις γεγονότα που απέχουν κοντά μισό αιώνα. Πράγματι, μπορεί κάποιοι που μπήκε στην ΚΝΕ το 1989, έτος που κατέρρευσε ο κομμουνισμός, το 2019, μετά από 30 χρόνια, να γίνει Πασόκ. Πασόκ του 1981, βεβαίως. Μπορεί επίσης σε άλλα 30 χρόνια, το 2049, να εξελιχτεί σε εκσυγχρονιστή σοσιαλδημοκράτη, όπως ήταν το Πασόκ του Σημίτη το 2000. Έτσι αργά-αργά και με προσοχή στην ιστορική εξέλιξη, ίσως στο τέλος του 21ου αιώνα, να συγχρονιστεί και με τις απαιτήσεις της εποχής μας. Άλλωστε, τι σημασία έχει ένας αιώνας στην ιστορία του έθνους;

Αλλά ας δεχτούμε για την οικονομία της συζήτησης αυτή τη λαθροχειρία, να συγκρίνεις γεγονότα που απέχουν κοντά μισό αιώνα. Πράγματι, μπορεί κάποιοι που μπήκε στην ΚΝΕ το 1989, έτος που κατέρρευσε ο κομμουνισμός, το 2019, μετά από 30 χρόνια, να γίνει Πασόκ. Πασόκ του 1981, βεβαίως. Μπορεί επίσης σε άλλα 30 χρόνια, το 2049, να εξελιχτεί σε εκσυγχρονιστή σοσιαλδημοκράτη, όπως ήταν το Πασόκ του Σημίτη το 2000. Έτσι αργά-αργά και με προσοχή στην ιστορική εξέλιξη, ίσως στο τέλος του 21ου αιώνα, να συγχρονιστεί και με τις απαιτήσεις της εποχής μας. Άλλωστε, τι σημασία έχει ένας αιώνας στην ιστορία του έθνους;

Όμως γιατί την κάνουμε αυτή τη συζήτηση; Ποιον απασχολεί; Σε ποια ανάγκη της εποχής μας απαντάει; Θα φανεί πόσο άσχετη συζήτηση είναι, αν επεκτείνουμε το ερώτημα και στον άλλο κυβερνητικό εταίρο. Θα μπορούσε η Έλενα Κουντουρά, ο Κουίκ, ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος, ο ίδιος ο Προκόπης Παυλόπουλος, να γίνουν ΝΔ; Γιατί να μην μπορούσαν; ΝΔ δεν ήταν άλλωστε πριν 5 χρόνια; Αυτή η ΝΔ, όμως, που εκτροχίασε τη χώρα.

Ρώτησε ποτέ κανένας αν ο Σαμαράς ήταν φιλελεύθερος; 8 χρόνια μνημονίων, μας απασχόλησε ποτέ ποιος ήταν φιλελεύθερος, ποιος λαϊκός δεξιός και ποιος σοσιαλδημοκράτης; Ποτέ αυτά τα χρόνια το πρόβλημα δεν ήταν κομματικό. Αντιθέτως, οι διαφορετικές επιλογές διέτρεχαν οριζοντίως τα κόμματα. Και η αντίθεση ήταν πάντα η ίδια: Μεταρρυθμίσεις ή διατήρηση της παλιάς Ελλάδας.

Όταν η χώρα χρεοκόπησε, στο δημόσιο διάλογο συγκρούστηκαν δύο διαφορετικές ερμηνείες της πραγματικότητας, δύο διαφορετικές πολιτικές. Η κυρίαρχη, αυτή που επικράτησε και την πληρώνουμε ακόμα, έλεγε ότι η χώρα μια χαρά ήταν, μέχρι που η Δύση, η Ευρώπη, οι Γερμανοί, οι δανειστές μας, θέλησαν να μας κάνουν «αποικία χρέους». Κι εμείς αντιστεκόμαστε. Ακόμα και σήμερα, η «αυταπάτη» έγκειται στο ότι «πιστέψαμε πως μπορούσαμε να αλλάξουμε τους συσχετισμούς δυνάμεων και δεν τα καταφέραμε». Όχι ότι δεν είχαμε δίκιο.

Αυτή η διπλή γλώσσα η οποία εκφράζεται ακόμα και σήμερα, που η αντιμνημονιακή ρητορική είναι κυβέρνηση και εφαρμόζει μνημόνια, κρατάει πάντα εγκλωβισμένη τη χώρα στα αδιέξοδα. Η άλλη πολιτική, η οποία έλεγε, χρεοκοπήσαμε, δεν την κάνουμε, ας σπκώσουμε τα μανίκια να δούμε πώς προχωράμε, δεν έγινε ποτέ πλειοψηφική, ακόμα κι όταν κυβερνούσε. Γι' αυτό άλλωστε τα 2 χρόνια του ΓΑΠ και τα 2,5 των Σαμαρά-Βενιζέλου ήταν εύθραυστα, παραπατούσαν και τελικά κατέρρευσαν, ενώ τα 4 χρόνια των Τσίπρα-Καμμένου κυλάνε αδιατάρακτα. Η «αντιμνημονιακή απάτη», ο τρόπος δηλαδή του συστήματος εξουσίας να αποτρέψει τις αλλαγές που επιβάλλονται, τις μεταρρυθμίσεις και τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας, ήταν διακομματική και αδιστακτη. Από την άλλη μεριά υπήρχαν σπασμωδικές ενέργειες, μπρος πίσω, δισταγμοί και προσπάθειες κατευνασμού των πολιτικών πελατών που εγκατέλειπαν τα δύο πρώην μεγάλα κόμματα για να πάνε στους δύο αντικαταστάτες τους, οι οποίοι, αυτοί πια υπόσχονταν τις παλιές καλές μέρες της ευδαιμονίας με ξένα λεφτά.

Παρόλα όσα δικαίως καταλογίζουμε στις πρώτες κυβερνήσεις της κρίσης, προσπάθησαν, έστω με μισή καρδιά και με παλινδρομήσεις, να οδηγήσουν τη χώρα στη σωτηρία. Δεν γίναμε Βενεζουέλα. Όταν η Ελλάδα χρεοκόπησε, ενώ δεν προβλεπόταν τίποτα τέτοιο από τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η χώρα πέτυχε να λάβει το μεγαλύτερο κρατικό δάνειο στην ιστορία της ανθρωπότητας. Στην πράξη, οι εταίροι και σύμμαχοί μας ανέλαβαν όλα τα χρέη μας προς τις αγορές,

που μέχρι τότε μας δάνειζαν, και τα έκαναν δάνεια των κρατών και των πολιτών τους. Εν συνεχεία η Ελλάδα πέτυχε τη μεγαλύτερη επίσης διαγραφή χρέους στην ιστορία. Και στο τέλος του 2014, η Ελλάδα είχε μηδενίσει το θηριώδες ετήσιο έλλειμμα των 36 δις και είχε περάσει στην ασθενική ανάπτυξη μετά από χρόνια ύφεσης. Τώρα, μετά από τη συνολική εμπειρία μας, ίσως πρέπει να ξανασκεφτούμε την αποτίμηση των πρώτων κυβερνήσεων της κρίσης.

Από την άλλη μεριά, τι συνέβη από το 2015 και μετά; Αυτό είναι το πρωταρχικό ερώτημα για να τοποθετηθεί οποιοσδήποτε απέναντι στις πολιτικές δυνάμεις. Η πολιτική δεν είναι «issues», «πιστεύω ότι η κυβερνητική πολιτική είναι ολέθρια αλλά συμφωνώ με τον Σύριζα στο Τζέισον-Αντιγόνη». Η πολιτική είναι ερμηνεία της πραγματικότητας, είναι αφήγημα που εξηγεί και αλλάζει την κοινωνία. Με πιο απλά λόγια: Η χώρα την τελευταία 4ετία συνέχισε την πορεία προσαρμογής και απομάκρυνσης από τη χρεοκοπία ή ξαναχρεοκόπησε; Η προσπάθεια εκσυγχρονισμού κράτους, οικονομίας και κοινωνικών θεσμών συνεχίστηκε ή αντιθέτως άλλαξε φορά προς τα πίσω; Η κατάσταση στα σχολεία και τα πανεπιστήμια, στη Δικαιοσύνη, στις Ανεξάρτητες Αρχές, τα νοσοκομεία, στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, στην επιστροφή των επιόρκων στο Δημόσιο και στις επενδύσεις που συστηματικά υπονομεύονται, είναι βήματα προς τα μπρος ή επιστροφή στις χειρότερες συνθήκες του παρελθόντος; Η διακυβέρνηση Σύριζα-Ανέλ είναι μεταρρυθμιστική ή αντιμεταρρυθμιστική κυβέρνηση; Είναι εντέλει μέρος της λύσης ή μέρος του προβλήματος;

Αυτό είναι το πολιτικό ερώτημα, αυτό είναι που ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή. Και βάσει αυτού περιμένεις να τοποθετηθούν όλοι. Παραδόξως δεν γίνεται έτσι. Συναισθηματικές ερμηνείες Συνδρόμου Στοκχόλμης, με παραινέσεις να ξεπεράσει το θύμα την «πικρία», υποκαθιστούν τις πολιτικές θέσεις. Θεωρίες για την εξέλιξη των κομμάτων υποκαθιστούν την πολιτική ανάλυση. Όποιος όμως προσπαθεί να μετατρέψει την πολιτική σε πολιτική ιστορία, στην πραγματικότητα εξορίζει την πολιτική, προσπαθεί να την αποσιωπήσει. Όποιος κρύβει την πολιτική, στην πραγματικότητα είναι αυτός που επιβάλλει πάντα τη χειρότερη πολιτική. Πριν αρχίσουμε να συζητάμε για το ποιες πολιτικές είναι προοδευτικές και ποιες συντηρητικές, ας δούμε πρώτα τις αντιδραστικές πολιτικές. Το «όπισθεν ολοταχώς» που κάθε φορά κρατάει τη χώρα στη μιζέρια.

Οι εραστές της κανονικότητας υποστηρίζουν ότι όλα είναι ίδια. «Μνημόνια υπογράφουν κι αυτοί», μέτρα επιβάλλουν. Η φράση αυτή είναι η συνέχεια της αντιμνημονιακής απάτης με άλλα λόγια. Αφού δεν μπορέσαμε να σκίσουμε τα μνημόνια, τώρα τα υπογράφουμε σαν χαρτοπετσέτες. Τι να κάνουμε, «είχαμε αυταπάτες». Είναι ψέμα. Το ερώτημα δεν ήταν ποτέ μνημόνια ή όχι μνημόνια. Τα μνημόνια ήταν ευρωπαϊκά δάνεια που όλοι ήθελαν διψασμένα. Το είδος της πολιτικής που συνόδευε τα μνημόνια ήταν πάντα το διακύβευμα. Φόροι και κρατικά επιδόματα στους πελάτες ή μεταρρυθμίσεις και επενδύσεις; Όσοι αυτά τα χρόνια μιλούσαν συνέχεια για μνημόνια, ήταν αυτοί που ήθελαν να κρύψουν το πραγματικό πολιτικό δίλημμα: Στασιμότητα ή αλλαγή. Γι' αυτό, ενώ εξωτερικά (μνημόνια, τρόικα, μέτρα) μοιάζουν, τα χρόνια 2015-2018 δεν έχουν καμία σχέση με το 2010-2014. Στην πραγματικότητα είναι η ίδια διαδρομή. Απλώς ανάποδα. Προς το 2010. Μετράμε μια χρεοκοπία το 2010, μια δεύτερη το 2015 και προετοιμαζόμαστε για την τρίτη, που δεν θα αργήσει.

Δίπλα στη ΝΔ υπάρχει πια σχεδόν άλλη μία ακόμα ΝΔ, πρώην υπουργών, βουλευτών, συνδικαλιστών, που με «ρεαλισμό» ζητάνε «συναίνεση» με την κυβέρνηση υπονομεύοντας διαρκώς τον Κ. Μητσοτάκη. Κάθε μέρα κάποιος στο χώρο της Κεντροαριστεράς απαντάει στο καυτό ερώτημα: «Θα γίνει ο Σύριζα σοσιαλδημοκρατία»; Γιατί, ως γνωστόν, γι' αυτό αγωνιά ο ελληνικός λαός, αυτό είναι το καθοριστικό ερώτημα της συγκυρίας.

Στην πραγματικότητα, κανείς δεν ενδιαφέρεται φυσικά ούτε για τη συναίνεση, ούτε για τη σοσιαλδημοκρατία, ούτε καν για τον Σύριζα. Απλώς μια διακομματική πτέρυγα του πολιτικού συστήματος προσπαθεί να συντηρήσει όσο μπορεί περισσότερο τη στασιμότητα. Οικονομικοί παράγοντες - προμηθευτές Δημοσίου, Μέσα Ενημέρωσης - καθεστωτικοί δορυφόροι και περιπλανώμενοι πολιτικοί τυχοδιώκτες, πασχίζουν να διατηρήσουν εν ζωή το πελατειακό σύστημα του κρατισμού και της κομματοκρατίας. Εκφραστές της αποτυχημένης Ελλάδας, υπερασπίζονται το βαθύ κράτος ανεβοκατεβάζοντας κομματικές σημαίες ευκαιρίας. **■**

SKIN IRONY

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328
ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988
ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598 | ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA SHENGEN AREA, 210 3532908

swatch+
S W I S S M A D E

ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ ΜΕ ΤΟΝ **DAN ATTIAS**

10 πράγματα που έμαθα από τον διάσημο σκηνοθέτη των μεγάλων τηλεοπτικών επιτυχιών «True Detective», «Homeland», «6 feet under», «The killing», «The Sopranos»...

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Ο κτώ μέρες με τον Dan Attias, όχι ακριβώς στο σβέρκο του αλλά όσο κοντά χρειάζεται, είναι δέκα (και βάλε) μαθήματα για μελλοντικούς σκηνοθέτες, σεναριογράφους, συγγραφείς και περιεργούς. Μερικές φορές γνωρίζεις ανθρώπους και δεν πιστεύεις στην τύχη σου, κανονικά – και ο Dan Attias είναι ένας από αυτούς. Έχει σκηνοθετήσει σεζόν ολόκληρες από υπερ-διάσημες σειρές («True Detective», «Dr House», «True Blood», «The Wire», «The Sopranos», «Six Feet Under», «The Killing», «Entourage», «Homeland», «The Americans», «Big Love» κ.ά.) Είναι τρομερή φίρμα στις σόου-μπίζνες, ΑΛΛΑ επίσης είναι απλός και κανονικός άνθρωπος, γεμάτος με τη σοφία του ανθρώπου που σκηνοθετεί ιερά τέρατα εδώ και τριάντα χρόνια. Παρακολουθώ διαλέξεις του (στη Νίσυρο στο Mediterranean Film Festival) και κρατάω συνέχεια σημειώσεις, για πρακτικά θέματα και για ντεσού. Ο John Malkovich, ας πούμε, που είναι ηθοποιάρα, όταν τον πρωτογνωρίζεις είναι κρύος και απόμακρος: τον σκηνοθέτησε ο Attias στη σειρά «Blackbeard», η οποία άντεξε μία σεζόν μόνο στην αμερικάνικη τηλεόραση, και όταν του είπε πόσο τον θαυμάζει (για να σπάσει τον πάγο) ο Malkovich απάντησε αδιάφορα κάνοντας «aha...»... ωστόσο όταν ο σκηνοθέτης του έκανε μια παρατήρηση, ο Malkovich, παρόλο που ξαφνιάστηκε, την άκουσε με προσοχή. Μιλάμε για τον JOHN MALKOVICH σαν να είναι στο διπλανό δωμάτιο! (Τσέκαρα, δεν είναι...) Εδώ σταματώ με τα «ωστόσο», τα «παρόλο» και τα θαυμαστικά και πάω στα ουσιαστικά: τα δέκα πράγματα που έμαθα από τον Dan Attias, για τη σκηνοθεσία, το σενάριο, τις σόου-μπίζνες και τη ζωή γενικότερα.

- 1.** Το 2017, γυρίστηκαν πάνω από 500 σειρές για την τηλεόραση. Η βιομηχανία του κινηματογράφου ρίχνει όλο και περισσότερο βάρος στις σειρές της τηλεόρασης τα τελευταία χρόνια.
- 2.** Για ό,τι θέλεις να γράψεις, να στήσεις, να δημιουργήσεις ή να γυρίσεις, διαλέγεις ένα θέμα που σε αφορά προσωπικά και σε καίει κι όλας.
- 3.** Η ιστορία σου, το θέμα που σε καίει, πρέπει να διατρέχει όλες τις επιλογές σου.
- 4.** Μη βιάζεσαι να λύσεις ένα σεναριακό πρόβλημα. Μη βιάζεσαι να λύσεις τίποτα, αν σε παίρνει.
- 5.** Να αναθέτεις αρμοδιότητες αλλά να μην αφήνεις τα νιά σε άλλους. Να συνεργά-

- ζεσαι, δηλαδή, χωρίς να χάνεις τον εαυτό σου στις συνεργασίες.
- 6.** Να έχεις υπόψη σου ότι το κοινό πρέπει να είναι προετοιμασμένο να δεχτεί αυτό που θέλεις να πεις, εκτός κι αν είσαι έτοιμος να ξαφνιάσεις το κοινό.
 - 7.** Δεν υπάρχει Τύχη. Το ρητό εικονογραφείται με το εξής παράδειγμα: όταν κάποιος είπε σ' ένα διάσημο αμερικανό γκόλφερ της δεκαετίας του '50 ότι «ήταν πολύ τυχερός στο τελευταίο παιχνίδι», του απάντησε «ναι, ένα περίεργο πράγμα, όσο πιο πολύ εξασκούμε, τόσο πιο τυχερός γίνομαι!»
 - 8.** Ψάχνεις τα δυνατά σημεία των άλλων, τους τα επισημαίνεις και δουλεύεις με αυτά. Παράδειγμα: ο Dean Cane

- στην πρώτη του ταινία ήταν χάλιας, μέχρι που ο Attias, που τον σκηνοθετούσε, του θύμισε ότι ήταν σούπερ ποδοσφαιριστής, τον είχαν μάλιστα διαλέξει σε μεγάλη ομάδα (αλλά τα παράτησε για να γίνει ηθοποιός). Αυτό δεν έχει αποτέλεσμα αν το κάνεις σε κάποιον που ΔΕΝ ήταν ποδοσφαιριστής, αλλά άμα ήταν, έχεις πέσει μέσα.
- 9.** Η κίνηση συμπληρώνει ή και υποκαθιστά τον διάλογο σε μια σκηνή, σε κείμενο, ταινία ή τηλεόραση: κανένας δεν θέλει να παρακολουθήσει μια «ακίνητη» συνομιλία, ούτε καν να τη διαβάσει.
 - 10.** Αυτό που έχει σημασία, πάντα, είναι αυτό που αισθάνεσαι ότι είναι σωστό – what it feels right. **A**
- www.danattias.com

FORREST GUMP

Του ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

ΜΕΙΝΕ ΜΑΖΙ ΜΟΥ...

Ένα πολιτικό μονόπρακτο για τη ζήλεια, τις σχέσεις και τις κρίσεις των ζευγαριών στον σύγχρονο κόσμο

(Ηχος τηλεφώνου σε γραφείο κάπου στο κέντρο. Ένας νέος άντρας το σηκώνει)

-Ναι;
-Έλα... Εγώ είμαι...
-Το κατάλαβα, Πάνο
-Δεν με περιμένες, Αλέξη;
-Τι θέλεις;
-Έχεις δουλειά ε; Μιλάς στην άλλη γραμμή και θέλεις να με κλείσεις...
-Δεν είπαμε ότι θα σταματήσεις αυτές τις ζήλιες; Έχουν περάσει τρία χρόνια πια
-Πάλι με τον Ζάεφ μιλούσες, ε;
-Σταμάτα. Κάνεις κακό στον εαυτό σου!
-Μη νομίζεις ότι με νοιάζει. Έτσι ρώτησα. Από ενδιαφέρον... Γιατί δεν μου αρέσει να σε βλέπω τόσο χαμηλά.
-Έτσι νομίζεις. Ότι πέφτω χαμηλά;
-Στις δημοσκοπήσεις σίγουρα!
-Δεν σε συμφέρει, Πάνο, να ανοίξουμε αυτό το θέμα!
-Πάντως δεν μου είπες με ποιον μιλούσες. Καλά... σκοτίστηκα!
-Ε, όχι, λοιπόν. Δεν μιλούσα με τον Ζόραν
-Μπα; Τώρα είναι ο «Ζόραν». Δεν ήξερα ότι φτάσατε να μιλάτε με τα μικρά σας. Νόμιζα ότι το κάνατε μόνο για τα μάτια του κόσμου.
-Πες μου τι θέλεις. Έχει ματς!
-Ποιοι παίζουν;
-Βέλγιο με Ιαπωνία.
-Ποιον υποστηρίζεις, Αλέξη;
-Το Βέλγιο.
-Μπα; Από πότε άρχισες να είσαι με τα φαβορί;
-Πάνο, σταμάτα. Σύνελθε επιτέλους! Τα έχουμε πει αυτά!

-Έχεις αλλάξει, Αλέξη. Παλιά θυμάμαι με καλούσες να το δούμε μαζί...
-Και τώρα θα το έκανα. Αλλά δεν μπορώ να μου μιλάς συνείδηση για το Μακεδονικό. Σου έχει γίνει έμμονη ιδέα.
-Εσένα σου έχει γίνει έμμονη ιδέα, Αλέξη! Σα να μεγαλοποιάστηκες...
-Δεν καταλαβαίνεις, ε;
-Τι να καταλάβω; Με έχουν εγκαταλείψει όλοι εξαιτίας αυτής της ιστορίας που ξεκίνησες. Με κροϊδεύουν στον δρόμο! Έχω γίνει περιγέλος!
-Σου το είπα χίλιες φορές, Πάνο! Θα σε αποκαταστήσω στο Επικράτειας.
-Τι να το κάνω; Εγώ θα έχω μείνει μέχρι τότε χωρίς κανέναν... Θα είμαι σάγαμπος!
-Αφού ξέρεις ότι δεν έχουμε τέτοια σχέση μεταξύ μας
-Και τι σχέση έχουμε, Αλέξη; Να κάνεις ό,τι θέλεις, να φλερτάρεις από εδώ κι από εκεί με τον κάθε τυχαίο και εγώ να είμαι σπασμένος εκεί; Βράχος δίπλα σου;
-Γιατί κάνουμε πάλι αυτή τη συζήτηση, Πάνο; Τα έχουμε πει. Ο καθένας έχει τους φίλους του
-Μπα, είναι φίλος σου ο Σταύρος τώρα;
-Έχεις πρόβλημα και με αυτόν;
-Φυσικά κι έχω! Αφού με σκαίνεται!
-Δεν το πιστεύω ότι το συζητάμε πάλι αυτό. Δεν θυμάσαι ότι εγώ διάλεξα εσένα; Αυτό δεν σου λέει τίποτα για τη σχέση μας;
-Άλλο τότε, άλλο τώρα. Τότε τον έλεγες άνθρωπο του Μπόμπο-

λα...
-Πάνο, σταμάτα. Χάνω το ματς! Ορίστε, έβαλε δεύτερο γκολ η Ιαπωνία!
-Βλέπεις γιατί δεν πρέπει να είσαι με τα φαβορί;
-Δεν έχεις κανέναν να έρθει να δείτε το ματς παρέα
-Περίμενα ότι θα με καλούσες!
-Άλλους φίλους δεν έχεις;
-Είχα. Τώρα όλοι με εγκαταλείπουν!
-Ήθελα να σου μιλήσω γι' αυτό... να τους παρακολουθείς με κλειστό κύκλωμα είναι λύση;
-Μα θέλω να ξέρω! Κακό είναι;
-Σε λίγο θα τους βάλεις και ηλεκτρονικό κολάρο Σου τους ελεύθερους να λένε ότι θέλουν. Δεν έχει σημασία
-Αυτό το λες εσύ γιατί είσαι πρωθυπουργός...
-«Ο καλύτερος της μεταπολίτευσης» Εσύ το έχεις πει αυτό!
-Ωραία βραδιά αυτή στο Ζάππειο... Πέρασαμε πολύ ωραία...
-Ναι, αλλά δεν μπορούμε να την κάνουμε συνέχεια, Πάνο
-Όλοι μας ζήλευαν. Το ένιωθα το μάτι τους.
-Σταμάτα να πιστεύεις στο «μάτι»! Στο έχω πει, ότι αυτά πρέπει να τα ξεπεράσεις
-Δεν θέλω να με κάνεις σαν εσένα, Αλέξη. Έχω τη δική μου προσωπικότητα!
-Εγώ για εσένα το λέω. Ο κόσμος αλλάζει, Πάνο. Πρέπει να προσαρμοζόμαστε
-Μπα; Ντρέπεσαι να με κυκλοφορήσεις; Τώρα σου πέφτουμε λίγοι;
-Αυτό είπα; Πες μου, αυτό είπα;

Γιατί τα παίρνεις όλα στραβά
-Γιατί έχω ποντάρει πολλά σε αυτή τη σχέση. Και αν με αφήσεις θα καταστραφώ!
-Δεν θα σε αφήσω Σ ταμάτα!
-Κι αν σε αφήσω εγώ;
-Χαχαχαχαχα.
-Γιατί γελάς;
-Κάτι θυμήθηκα
-Ψέματα λες. Με κοροϊδεύεις κι εσύ όπως όλοι αυτοί στα social media!
-Δεν σε κοροϊδεύω, σου λέω!
-...
-Έλα Γ Γιατί δεν μιλάς;
-Σκέφτομαι.
-Τι σκέφτεσαι;
-Αν σου έλειψα καθόλου, που δεν ήρθα στο υπουργικό...
-Μα νόμιζα ότι είχες δουλειά
-Σταμάτα να κάνεις ότι δεν καταλαβαίνεις πια! Με τρελαίνει αυτό!
-Μα εσύ το είπες
-Αισθάνομαι ότι μάλλον χάρηκες που δεν ήρθα...
-Κάνεις λάθος. Έπρεπε να είσαι εκεί. Γιατί ήταν ωραίο το κλίμα. Εβγαλα και λόγο
-Δεν ήταν όμως σαν το Ζάππειο!
-Σταμάτα πια να ζεις για το Ζάππειο, Πάνο
-Πάντα θα έχουμε το Ζάππειο. Μας έχει δέσει για πάντα!
-Ουάου! Έβαλε γκολ το Βέλγιο!
-Τόση ώρα που σου μιλάω βλέπεις ματς;
-Τι να κάνω, ρε Πάνο; Όλη μέρα δουλεύω. Κάπως πρέπει να χαλαρώσω κι εγώ.
-Εσύ να χαλαρώσεις... Εγώ πώς θα χαλαρώσω;
-Ξέρω γω; Εμένα περιμένεις να σου πω;
-Και ποιος να μου πει;

Ο Κατσίκης;
-Δώσε καμιά συνέντευξη τύπου.
-Πάλι;
-Πες ότι είναι έκτακτη!
-Κι άλλη έκτακτη; Και τι θα πω;
-Πες ότι είναι μια κακή συμφωνία
-Μα αφού έχω πει ότι εμπιστεύομαι τον Κοτζιά!
-Έλα, μωρέ Πάνο Π οιος το θυμάται;
-Αυτοί που με βρίζουν το θυμούνται. Και με λένε «κωλοτούμπα Αλέξη»!
-Εσένα λένε κωλοτούμπα;
Τότε τι να πω εγώ;
-Εσύ έχεις όμως ταλέντο και δεν σου φεύγει κανένας...
-Τι θέλεις επιτέλους;
-Λίγη προσοχή. Να μη με θεωρείς δεδομένο...
-Ωραία. Πες αυτό στη συνέντευξη τύπου
-Ότι θέλω προσοχή; Με δουλεύεις;
-Πες ότι θα φύγεις!
-Γιατί δεν λες ανοικτά ότι θέλεις να με ξεφορτωθείς;
-Θέλω να κάνεις αυτό που σου αρέσει
-Δεν θέλω να φύγω. Μου αρέσει αυτό που έχουμε!
-Ε, αν σου αρέσει, άσε με να δω το ματς! Ορίστε: έχασα το δεύτερο γκολ του Βελγίου!
-Εντάξει, λοιπόν. Θα πάω κάπου που με ακούνε ακόμα σοβαρά, Αλέξη! Σε ανθρώπους που είναι έτοιμοι να χάσουν το ματς για να με ακούσουν!
-Μπα και ποιοι είναι αυτοί;
-Οι δημοσιογράφοι! Θα τους πω ότι έχω να κάνω δηλώσεις-βόμβα! **A**

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Ο Παναγής Παναγιωτόπουλος «διαβάζει» τη φωτογραφία

CONTRE-JOUR

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Σχεδόν 50 χρόνια πριν, οι Μπιτλς κυκλοφορούν τον προτελευταίο τους δίσκο. Ονομάζεται «Abbey Road». Σε αυτό τον δρόμο του Λονδίνου βρίσκεται και το ομώνυμο στούντιο. Αυτόν διασχίζουν πατώντας τη διάβαση των πεζών τα σκαθάρια στο πιο γνωστό και πιο παραλλαγμένο παγκοσμίως εξώφυλλο δίσκου. Αυτό μας θυμίζει φυγαλέα το πλάνο που έχουμε μπροστά μας. Είναι από τη διάβαση στην κατηφορική κατάληξη της λεωφόρου Αρδηντού, εκεί που αυτή συναντιέται με τη Βασιλίσσης Όλγας που μόλις έχει τελειώσει να πλαγιοκοπεί το Ζάππειο και την παλιά κοίτη του Ιλισού, τη Βασιλέως Κωνσταντίνου, που μόλις έχει αφήσει πίσω της το Παναθηναϊκό Στάδιο.

Τρεις άνθρωποι αμίλητοι, αφιερωμένοι στις σκέψεις τους, περνούν απέναντι. Κατευθύνονται μάλλον προς το αρχαιολογικό σύμπλεγμα των Στηλών του Ολύμπιου Διός και την αψίδα του Αδριανού. Η περιβολή των δύο εκ των τριών αυτό υποδεικνύει. Δύσκολο να πηγαίνουν στον Όμιλο αντισφαίρισης, ή για πάστα στην Αίγλη του Ζαππείου. Στα αρχαία πηγαίνουν. Είναι κι οι ίδιοι αρχαίοι. Ο άνδρας, ευθυτενής και γυμνασμένος χωρίς βιοχημικές υπερβολές, είναι ένα μείγμα μεταμυϊσέων. Ας πούμε ένας ιδεότυπος του αρχαίου (Αθηναίου και Σπαρτιάτη ταυτοχρόνως) οπλίτη. Φέρει λοφιοφόρο κράνος, ορειχάλκινες περικνημίδες και θώρακα, φορά σανδάλια και κρατά δόρυ εις διπλούν. Στο αριστερό του χέρι με σφρίγος κρατάει την ασπίδα του. Φοράει τη στολή του και πηγαίνει στην αποστολή του. Δίπλα του μια μικροκαμωμένη νέα γυναίκα με γυαλιά ηλίου και backpack, σέρνει καρότσι λαϊκής. Η παρουσία της εκ πρώτης όψεως μοιάζει ακατανόητη. Διότι ο Αθηναίος ή και Σπαρτιάτης οπλίτης είναι ατόφιο ομοίωμα και κινούμενη ρέπλικα αρχαίου ανθρώπου. Η σκυθρωπή όμως αυτή γυναίκα δεν βγάζει νόημα αμέσως. Το φόρεμά της δείχνει κάπως αρχαιοπρεπές σαν δημιουργία της Ιωάννας Κουρμπέλα. Μα θα φόραγε κάτι τέτοιο μέρα μεσημέρι μια γυναίκα που σέρνει ένα φτηνό καρότσι λαϊκής; Ένα στενότερο κοίταγμα είναι αποκαλυπτικό και διαλύει το μυστήριο. Πρόκειται για απομνημνικό χιτώνιο Αθηναίας. Από αυτά τα υφασμάτινα ρούχα που θαυμάζουμε τις πτυχώσεις τους στο αιώνιο μάρμαρο των μουσείων. Οι

διόπτρες ηλίου και το σακίδιο μαζί με το καρότσι είναι α-ξεσουάρ επιβίωσης για κάποιον που παριστάνει μέσα στην αθηναϊκή θερινή ζέση τον αρχαίο άνθρωπο. Εξάλλου, αν κοιτάξει κανείς πιο προσεχτικά θα δει πως μέσα στο καρότσι κουβαλάει λίγη αρχαιότητα ακόμη, ένα θραύσμα κολώνας ή κίονα που εξέχει.

Οι άνθρωποι αυτοί που περπατούν στα εδάφη της αρχαίας Αθήνας με αυτές τις περιβολές πηγαίνουν στη δουλειά τους. Εργάζονται μεταμυϊσμένοι αυτό που έχουμε διδαχτεί ότι είναι η ουσιώδης, υπέροχη, ατελείωτη καταγωγή μας. Φορούν τα ρούχα από όπου πηγάει η ελληνική ταυτότητα όχι για να πάρουν μέρος σε νεοπαγανιστική τελετή, όχι για να αναπαραστήσουν κάποιο αθλητικό δρώμενο ή ένα ολυμπιακό μυστήριο. Ούτε πηγαίνουν σε διαδήλωση για την υπεράσπιση της εθνικής μας ταυτότητας ως ακραίοι και γραφικοί που δεν νογάνε από προοδευτικές μεταρρυθμίσεις και ευρωπαϊσμό. Μετακινούνται ανάμεσα στα φωτογραφικά spots που έχουν επιλέξει για να στέκονται προθύμως και επαγγελματικά, ποζάροντας για τους τουρίστες. Δίνοντας έμπυκτη αναμνηστική διάσταση στις παγερές λευκές και υποκρίτρινες στήλες του Ολυμπίου Διός, λίγο έξω από το μνημείο, σεβαστικά και χωρίς φασαρίες με τις αρχές. Αναμετρώντας την ανθρώπινη κλίμακα μπροστά στις λιτές κερκίδες του Παναθηναϊκού Σταδίου. Ουδείς γνωρίζει τι πιστεύουν για τον Φαλμεράιερ και τον Παπαρηγόπουλο, όταν υποδύονται τον αρχαίο εαυτό μας. Και δεν έχει σημασία. Εξάλλου το αλλόκοτο της εικόνας αυτής είναι ότι είναι ξένο προς την πόλη και ταυτόχρονα οικείο στο μάτι. Ότι είναι φολκλορικό χωρίς να προκαλεί τον γέλωτα ως άλλη γραφικότητα. Έχει κάτι βαρύ όλο αυτό. Επειδή τροφοδοτεί από τα κάτω έναν νεοκλασικισμό που έχει θαφτεί στα ερείπια του νέου εξωτισμού; Εκείνου του ψευδοκίπρισμού πολυτελείας και του ριζοσπαστικού τουρισμού που έρχεται στην Αθήνα να δει τα απομεινάρια μιας (αντι)παγκόσμιας επανάστασης που μισοέγινε; Επειδή ίσως το να είσαι entrepreneur του εαυτού σου διαθέτοντας το σώμα σου έτσι για ένα κομμάτι ψωμί και μερικές αστειές φωτογραφίες δεν ήταν ακριβώς αυτό που περίμενες, όταν σου δίδασκαν ότι είσαι απόγονος των αρχαίων ελλήνων; ●

Κάτω εκεί, στην Κουμουνδούρου, τα παιδιά δεν αισθάνονται καθόλου καλά. Ο Παναγιώτης ο Ρήγας δεν καταφέρνει να ενεργοποιήσει τον μηχανισμό. «Χρειάζεται κάποιος σκληρός να αναλάβει τον ρόλο αυτό σε προεκλογική περίοδο» δηλώνουν οι έμπειροι κομματικοί που ξέρουν τα κατατόπια μιας εκλογικής αναμέτρησης. Η επαφή με το «Μαξίμου» είναι απλώς ανύπαρκτη. «Ο Τσίπρας κλείνεται στο γραφείο του, συνομιλεί με ελάχιστους, διεκπεραιώνει αυτά που ο ίδιος χειρίζεται, συμπεριφέρεται ως αν να βρίσκεται στον κόσμο του» μονολογούν οι κομματικοί. «Προσπαθούμε να αποτρέψουμε τα χειρότερα με υπόγειες παρεμβάσεις αλλά μέχρι εκεί. Απειλούμε να τα βγάλουμε στη φόρα και έτσι μπαίνει και κάποιο φρένο» επιμένουν στη Κουμουνδούρου, καταλήγοντας: «Εκλογές χωρίς κόμμα δεν γίνονται. Με 45% συσπείρωση οι εκλογές θα είναι ένα φιάσκο. Οι αριστεροί ψηφοφόροι έχουν εγκαταλείψει το καράβι εδώ και καιρό. Η απώλεια αθροιστικά είναι σημαντική και εκλογικά καταδικαστική. Κάποιες σπασμωδικές παρεμβάσεις του Νίκου Φίλη δεν αρκούν».

Την Τρίτη που μας πέρασε, το πρωί, παίχτηκε η δεύτερη πράξη του θεατρικού μελοδράματος «Οι δύο συνεταίροι», που επί της ουσίας αποτελεί εξέλιξη του γνωστού «Οι δύο ορφανές» που πολυπαίχτηκαν στις θεατρικές αίθουσες στο Παρίσι στα τέλη του 19ου αιώνα προκαλώντας λυγμούς στους αφελείς παριζιάνους θεατές. «Ίσως το σημαντικότερο μελόδραμα του γαλλικού θεάτρου» επέμενε πριν από πολλά χρόνια ένας έμπειρος γάλλος σκηνοθέτης, ο Jean Louis, τότε άμεσος συνεργάτης του Planchon, αργότερα καθηγητής δραματολογίας στη Σχολή της Reims, ο οποίος δίδασκε τις «Δύο Ορφανές» ως ενότητα στο πρώτο εξάμηνο. Οι «Δύο συνεταίροι» είναι μία σύγχρονη μετάθεση του μελοδράματος από την οικεία συναισθηματικά φορτισμένη λαϊκότητα του Παρισιού στα χρόνια της Αυτοκρατορίας, στην πολιτική αρένα του κύκλου των χαμένων ευκαιριών της σύγχρονης Ελλάδας. Ο Τσίπρας και ο Καμμένος ζουν το δικό τους δράμα με αλληπάλληλες ατυχίες, κομβικά σφάλματα, προσωπικές αδυναμίες, αδιέξοδα και συγκρούσεις, αλλά στο τέλος δεν νικά το «καλό» ούτε και το «κακό» διότι, αντίθετα με το τι συμβαίνει στις λαϊκές συνοικίες του Παρισιού, στην πολιτική δεν υφίσταται η έννοια της ηθικής καθάρσης παρά μόνον μέσω της συντριβής. Δηλαδή πολλά δάκρυα και στεναγμοί αλλά με προδιαγεγραμμένο τέλος. Την ήττα.

Την Τρίτη, λοιπόν, ο Καμμένος δήλωσε πως θέλει εκλογές ή δημοψήφισμα για το Μακεδονικό ή επικύρωση της συμφωνίας με την ΠΓΔΜ από 180 βουλευτές. Σχιζοειδές. Μα ούτε ο ίδιος θα την ψήφιζε, όπως δήλωσε. Πού θα βρεθούν οι 180;

Στα παρασκήνια είχε προηγηθεί μία σύντομη μελέτη του κειμένου. Ο τίτλος της εισαγωγής είχε ως εξής: «Εγώ θα σε ρίξω και εσύ θα πέσεις. Εσύ θα λες πως σε έριξα και εγώ θα λέω πως τον έριξα». Με αυτόν τον τρόπο

Του Κυρίου δειθώμεν

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΠΕΡΡΗ

Μπορεί εμείς οι αριστεροί να είμαστε άθεοι και να χωρίζουμε το Κράτος από την Εκκλησία οπότε έρχονται εκλογές, αλλά πρέπει να παραδεχτούμε ότι η Ορθοδοξία διώκεται. Όπως είπε στον σύ- ντροφο Τσίπρα ένας αριστερός ψάλτης (ο οποίος παρόλο που είναι αριστερός ήταν επί τρία χρόνια αδιόριστος, αλλά τώρα αποκαταστήσαμε την αδικία και τον προσλάβαμε ως Πρόεδρο της συλλογικότητας που ρετουσάει τις πρωθυπουργικές κάλτσες), υπάρχει μεγάλο πρόβλημα με τις βαφτίσεις στους ιερούς ναούς! Τα κρυφοφασιστικά ζευγάρια δίνουν ονόματα στα παιδιά τους απευθυνόμενοι στα δημαρχεία της περιοχής τους, εκτός κι αν κατοικούν στη Μάνδρα όπου το δημαρχείο και όλα τα κτίρια πνίγονται από τις λάσπες της δεξιάς αλλά εμείς θα τα σώσουμε πάραυτα, άλλωστε όπως είπε και η συντρόφισσα Δούρου είναι θέμα ωρών/ημερών/μηνών/χρόνων η υπογραφή της ιστορικής σύμβασης με τον εργολάβο μας.

Επανερχόμαστε στη μάλιστα των βαφτίσεων. Σύμφωνα με έρευνα της «Αυγής» που μετέδωσαν και τα διεθνή κανάλια όπως το EPT Satellite, πλέον μόνο ένα στα πέντε παιδιά μπαίνει στην κολυμπήθρα, στερώντας έτσι από την Εκκλησία μας σημαντικά έσοδα, γεγονός που αφενός καθυστερεί την ανά τετραετία επιθυμητή απαγκίστρωσή της από το κράτος, αφε-

λούσαν στις πλατείες και έτσι το σώσαμε βαφτίζοντάς το «Πρόγραμμα». Βέβαια, όταν το Πρόγραμμα τελείωσε το ξαναονομάσαμε Μνημόνιο γιατί έτσι μας αρέσει και επικερματολογήσαμε σχετικά διοργανώνοντας παιδική γιορτούλα στην Αίγλη, όπου ο σύντροφος Τσίπρας φόρεσε γραβάτα ταχυδακτυλουργού και έκανε το μαγικό κόλπο της εξαφάνισής του χρέους και της αντικατάστασής του με ένα λαγό στιφάδο για να χορτάσουν οι συνταξιούχοι. Δυστυχώς δεν πέτυχε ούτε το ένα ούτε το άλλο, σημασία όμως έχει ότι το διαπραγματεύτηκε και όταν ο Τσίπρας διαπραγματεύεται πάντοτε πετυχαίνει, άλλωστε τον χειροκρότησε και το πολύ δύσκολο κοινό το οποίο αποτελούσαν βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ, γιατί έτσι κάνουν οι κομμουνιστές, χειροκροτούν, ενώ οι φασίστες βάζουν φωτιές και βράνε! Βέβαια παλιά ήταν οι φασίστες που χειροκροτούσαν και οι κομμουνιστές έριχναν τις σφαλιάρες, αλλά και σ' αυτή την περίπτωση προσαρμοστήκαμε στο κοινωνικό προτσές. Ο Ρουβίκωνας, για παράδειγμα, είναι αντιστασιακός όταν θέλει να βάλει μπουρλότο

Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ ΦΟΡΕΣΕ ΓΡΑΒΑΤΑ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΕΚΑΝΕ ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΚΟΛΠΟ ΤΗΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗΣ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

στα τσοντοκάναλα της διαπλοκής, αλλά τον φωνάζουμε «όργανο του Μητσοτάκη» όταν κάνει ντου στα γραφεία του συντρόφου Κατσιή, γνωστού για την προοδευτική του στάση απέναντι στα μεγάλα θέματα των πολιτών, αρκεί να μην είναι γκέι. Το τελευταίο βαφτιστήριο μας είναι ο Θεοδωράκης και το

Ποτάμι του. Με τη γνωστή παρηγοσία της Αριστεράς τον αποκαλούσαμε «τσιράκι των αφεντικών» οι οποίοι του κώνανε δισεκατομμύρια στην τσέπη με πρόσχημα ότι δουλεύει στα κανάλια τους, αλλά δεν τον είχαμε ακόμη βουτήξει στην κολυμπήθρα του βόρειου Σιλωάμ. Τώρα τον λέμε «Σταυρούλη», τον καλούμε στα πάρτι μας και τον συχαίρουμε για την αξιοπιστία και τη διαχρονική ακεραιότητά του. Απ' ό,τι φαίνεται νιώθει ασφαλής, όταν περιστοιχίζεται από τόσους νονούς.

ΣΧΟΛΙΑ

Επιτέλους ένα αντικειμενικό άρθρο. Όμως γιατί δεν γράφετε ότι πέρα από τον διαχωρισμό κράτους - εκκλησίας η κυβέρνηση θα φέρει και τη 13η σύνταξη; Φοβάστε; **Μύγα Τσε - Τσε Γκεβαρά**

Ρε Τσε Γκεβαρά, τι μύγα σε τσίμπησε; Όλοι ξέρουν ότι η 13η και 14η σύνταξη δεν δίνεται γιατί αντιδρά ο Πύργος ο Αυτιάς. Δεν διαβάσεις λίγο Αυγή να ξεστραβωθείς; **Aria Passion**

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΤΗ ΓΡΑΒΑΤΑ

ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

Τι έχει μείνει από το δημοψήφισμα τρία χρόνια μετά; Πώς να αισθάνονται άραγε σήμερα όσοι χόρευαν εκείνο το βράδυ στην πλατεία Συντάγματος πανηγυρίζοντας για το «υπερήφανο όχι»; Πάντως ο Αλέξης Τσίπρας μιλώντας στη γερμανική εφημερίδα «Die Welt» ανέφερε ότι: «Εκ των υστέρων και με τη γνώση που έχουμε τώρα, μπορούμε φυσικά να αξιολογήσουμε διαφορετικά τα πράγματα».

Τι είναι αυτό που αν το γνώριζε τότε ο Έλληνας πρωθυπουργός θα αξιολογούσε διαφορετικά τα πράγματα; Μήπως ο κίνδυνος να καταρρεύσουν οι τράπεζες και να καθούν οι καταθέσεις των πολιτών; Όμως ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας, μιλώντας στον ραδιοφωνικό σταθμό «Στο κόκκινο» στις 30/7/2015, είχε πει αναφερόμενος στα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που διαφωνούσαν με τη συμφωνία που μόλις είχε υπογράψει: «Με ορισμένους συντρόφους, με πολλούς από αυτούς τους συντρόφους, δίναμε μάχες και καθόμαστε στο ίδιο τραπέζι με την ίδια αγωνία λίγες μέρες πριν. Με την αγωνία που εξέφραζαν και αυτοί, ότι αν κλείσει μια τράπεζα θα καταστραφούμε πολιτικά και ηθικά απέναντι στο λαϊκό κίνημα, στους εργαζόμενους και στην ιστορία της Αριστεράς».

Η τοποθέτηση αυτή δείχνει ότι ο Αλέξης Τσίπρας και η κυβέρνησή του γνώριζαν πολύ καλά τους κινδύνους όταν αποφάσιζαν το δημοψήφισμα και παρόλα αυτά προχώρησαν στην προκήρυξή του. Δείχνει όμως και κάτι άλλο. Ότι αυτό που τους απασχολούσε περισσότερο ήταν το να μην καταστραφούν πολιτικά. Δεν τους απασχολούσε το αν θα καταστραφεί η χώρα, αλλά αν αυτή η καταστροφή θα φέρει και το δικό τους πολιτικό τέλος.

Για την πολιτική τους επιβίωση έκαναν το δημοψήφισμα, για την πολιτική τους επιβίωση αντέστρεψαν μέσα σε λίγες μέρες το αποτέλεσμα του. Με άλλα λόγια, η χώρα σώθηκε επειδή δεν είχαν τη δύναμη να συνεχίσουν μέχρι τέλους αυτό που ξεκίνησαν.

Τρία χρόνια μετά τα πάντα μοιάζουν να έχουν αλλάξει.

Οι Γερμανοί δεν είναι πια «το-κογλύφοι», αλλά εκείνοι που έχουν κάνει «μεγάλες θυσιές με τη βοήθειά τους στην Ελλάδα», όπως αναφέρει ο Αλέξης Τσίπρας στη συνέντευξή του στη Die Welt, συμπληρώνοντας ότι «μια επιτυχία της Ελλάδας είναι και επιτυχία της Ευρώπης, συνεπώς και της Γερμανίας».

Για να γιορταστεί, λοιπόν, αυτή η επιτυχία στήθηκε το σόου της γραβάτας. Μαζεύτηκαν όλοι να γιορτάσουν τα κατορθώματα της οικονομικής τους πολιτικής, που υποτίθεται ότι μας βγάζει από την κρίση. Αλλά οι ίδιοι δεν ήταν που

έλεγαν ότι η πολιτική αυτή δεν ήταν δικιά τους και τους επιβλήθηκε από τους δανειστές με πραξικόπημα; Για αυτό το πραξικόπημα δεν είναι που κλαίει με μαύρο δάκρυ κάθε επέτειο του δημοψηφίσματος η Μπέτυ Μπαζιάνα;

Πώς είναι δυνατόν να χαίρονται για τα αποτελέσματα του πραξικοπήματος που τους επιβλήθηκε, όπως λένε, με φασιστικό τρόπο και πώς μπορούν να περπατάνε με τα αποτελέσματα μιας πολιτικής που τόσο πολέμησαν, λέγοντας ότι δεν είναι δική τους;

ΑΦΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ Η ΛΙΤΟΤΗΤΑ, ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΟΙ ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΒΑΛΟΥΝ ΜΕΤΡΑ;

Αυτή δεν είναι η μόνη αντίφαση. Λένε ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια και τελειώνει η λιτότητα, αλλά την ίδια στιγμή ψηφίζουν νέα μέτρα και νέες περικοπές. Την ώρα που τα ψηφίζουν λένε ότι αυτοί δεν θέλουν τις περικοπές αλλά τις επιβάλλουν οι δανειστές. Αλλά αφού έχουν τελειώσει τα μνημόνια και η λιτότητα, πώς μπορούν οι δανειστές να τους επιβάλλουν μέτρα;

Στην πραγματικότητα είναι και με αυτά και με τα αντίθετά τους. Οι μεταμορφώσεις —που ορισμένοι νομίζουν ότι οδηγούν στην κανονικότητα—, με κορυφαία αυτή της γραβάτας, είναι εναλλαγές ρόλων καθώς αλλάζει το ρεπερτόριο. Η μόνη σταθερά είναι η εξουσία, όλα τα άλλα μπορούν να μεταβληθούν για χάρη της. Σήμερα ανεβαίνει η παράσταση ο Καραγκιόζης φούρναρης, αύριο ο Καραγκιόζης γιατρός, μεθαύριο ο Καραγκιόζης αστροναύτης. **Α**

Π

Παρασκευή στην πλατεία Συντάγματος. Περιτριγυρισμένη από θαυμαστές, φίλους, αθλητές, παιδιά, η Κατερίνα Στεφανίδη δεν σταματά να υπογράφει αυτόγραφα και να φωτογραφίζεται με όσους της το ζητούν.

Μόλις έχει αναδειχτεί νικήτρια στο 6ο Athens Street Pole Vault στην πλατεία Συντάγματος υπερβαίνοντας τα 4.80 μέτρα –η καλύτερη φετινή της επίδοση–, συναγωνιζόμενη κορυφαίες αθλήτριες του επί κοντώ. Η επίδειξη έχει τελειώσει και οι δημοσιογράφοι της ζητούν μια συνέντευξη. Η Κατερίνα, όμως, είναι επιλεκτική με τις δηλώσεις και φειδωλή στις συνεντεύξεις. Προτιμά να δίνει απαντήσεις μόνο σε μέσα που ασχολούνται με τον στίβο καθ' όλη τη διάρκεια της σεζόν και σε δημοσιογράφους που γνωρίζει, με μικρές εξαιρέσεις. Ζαλισμένη από τα φώτα και τις κάμερες, δείχνει προς το μέρος μας: «Σόρι, αλλά η κοπέλα με περιμένει υπομονετικά από την αρχή του αγώνα, πρέπει να της μιλήσω».

Έρχεται δίπλα μου, πιο μικροκαμωμένη από ό,τι φαίνεται στην τηλεόραση. Με κοιτάει στα μάτια με αυτό το μόνιμο αφοπλιστικό χαμόγελο και το σπινθηροβόλο βλέμμα. «Δεν θα σε ρωτήσω για τις αθλητικές σου επιδόσεις αλλά για το δικό σου καλοκαίρι στην Αθήνα», της λέω. «Επιτέλους», μου απαντά και βάζει τα γέλια.

Η Κατερίνα Στεφανίδη, που σήμερα κάνει μεταπτυχιακό στη νευροψυχολογία και μένει στο Οχάιο με τον σύζυγο και προπονητή της

Μίτσελ Κρίερ, τον Μιτς, σε μικρή ηλικία έχει καταφέρει να γίνει η πρώτη γυναίκα στην ιστορία του ελληνικού αθλητισμού που κατέκτησε την κορυφή σε Ολυμπιακούς Αγώνες, Ευρωπαϊκό και Παγκόσμιο Πρωτάθλημα. Ωστόσο, όσο την ακούω καταλαβαίνω ότι πρόκειται για ένα απλό, φρέσκο κορίτσι με πολύ χιούμορ.

Τι ξεχωρίζει από Ελλάδα; Τις βουτιές στα λιμανάκια της Βουλιαγμένης με τον Μιτς, που προσπαθεί να συνεννοηθεί με τους δικούς της με τα σπαστά ελληνικά του, τις διακοπές στο Ιόνιο, τα επιτραπέζια με φίλους στη βεράντα του σπιτιού της, τους απογευματινούς περπάτους στο κέντρο της Αθήνας – αυτά είναι το δικό της, μοναδικό ελληνικό καλοκαίρι.

«Είμαι παιδί της Αθήνας. Το αγαπημένο μου πράγμα στο κέντρο της πόλης είναι η ζωή, η φασαρία της. Ό,τι ώρα και να κατέβεις στο Σύνταγμα θα βρεις παρέες, κάτι που δεν συμβαίνει στο Οχάιο. Οι Αμερικανοί ζουν για να δουλεύουν. Οί Έλληνες ζουν για να περάσουν καλά με τους φίλους τους με τα χρήματα που θα βγάλουν».

Δεν μας κρύβει ότι της λείπει ο ελληνικός τρόπος ζωής γιατί αγαπά τα πάντα σε αυτή την πόλη, τα καλά της και τα στραβά της. Δεν της κάνει εντύπωση το κυκλοφοριακό, η υποβάθμιση σε ορισμένα σημεία του κέντρου, η έλλειψη πρασίνου και πάρκινγκ. Ο Μιτς της επισημαίνει καμιά φορά τους βρώμικους τοίχους στα κτίρια με τις μουτζούρες και τα ακαλαίσθητα γκράφιτι, αλλά για την Κατερίνα

αυτά δεν συνιστούν μείζον πρόβλημα... Έτσι στο δίλημμα Οχάιο ή Αθήνα, η απάντηση είναι προφανής. Μπορεί να της περνάει συχνά από το νου η μόνιμη επιστροφή στην Ελλάδα αλλά έτσι κι αλλιώς μας επισκέπτεται πολύ συχνά –3 με 4 μήνες κάθε χρόνο κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού–, ώστε να κάνει και την απαραίτητη αποτοξίνωση από το 1.5 μέτρο χιόνι του Οχάιο.

«Η καλοκαιρινή ανάμνηση που έχω χαραγμένη μέσα μου είναι από την παιδική μου ηλικία σε διακοπές στη Λευκάδα. Ήμουν περίπου 9 και ήρθα αντιμέτωπη με τα μεγαλύτερα κύματα που είχα δει. Από τη μια είχα ενθουσιαστεί επειδή στην Ελλάδα δεν συνηθίζουμε να έχουμε ιδιαίτερα υψηλά κύματα, αλλά από την άλλη σίγουρα φοβήθηκα πολύ».

Τα ελληνικά μποφόρ συνεχίζουν να φυσάνε και στο Οχάιο, όπως συνηθίζει να λέει ο Μιτς για τις φορές που η Κατερίνα έχει τα... κυκλοθυμικά της. «Συχνά με πιάνει αρνητισμός για όλα όσα βλέπω να συμβαίνουν στη χώρα μας, είναι χαρακτηριστικό του Έλληνα άλλωστε η γκρίνια, αλλά όσον αφορά τη φάση στην οποία βρίσκεται η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, πιστεύω πως θα ξεπεραστεί και τα πράγματα θα αλλάξουν προς το καλύτερο. Αυτό βέβαια είναι κάτι που θα δούμε στο μακροπρόθεσμο μέλλον και έχει να κάνει όχι μόνο με τον τρόπο που θα το χειριστεί η κυβέρνηση, αλλά και ο κόσμος». ●

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ Είμαι παιδί της Αθήνας

Η χρυσή Ολυμπιονίκης μιλά για τα καλά και τα ανάποδα της πρωτεύουσας, τις καλοκαιρινές της αναμνήσεις, αλλά και την αισιοδοξία της για το αύριο της χώρας, παρά τις μεγάλες δυσκολίες.
Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΔΕΛΦΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Όλα τα σπουδαία συμβαίνουν «παρ' όλα αυτά»

Συνομιλήσαμε με τους καθηγητές του Χάρβαρντ **Maria Gough** και **Jeffrey Schnapp** και τον **Δημήτρη Γιατρομανωλάκη**, καθηγητή στο Johns Hopkins, για την τεράστιας ερευνητικής και εκπαιδευτικής σημασίας πρωτοβουλία

Του ΜΑΚΗ ΠΡΟΒΑΤΑ

Ετσι και η Δελφική Ακαδημία Ευρωπαϊκών Σπουδών συνέβη στην Ελλάδα της πολιτισμικής κρίσης, για δεύτερη χρονιά. Ιδρυτής αυτού του θεσμού είναι ο Παναγιώτης Ροϊλός, καθηγητής Νεοελληνικών Σπουδών στην έδρα «Γιώργος Σεφέρης» και καθηγητής Συγκριτικής Λογοτεχνίας στο Χάρβαρντ.

Φέτος ήρθαν να διδάξουν σημαντικοί καθηγητές από τα μεγαλύτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως το Χάρβαρντ, το Johns Hopkins, τη Σορβόνη... Είναι σπάνια τύχη να συναντήσεις ταυτόχρονα τρεις από αυτούς τους παγκόσμιας εμβέλειας επιστήμονες. Το αποτέλεσμα της αίσθησης του να μιλάς μαζί τους δεν είναι αθροιστικό, είναι πολλαπλασιαστικό...

Συνομιλήσαμε με τη Maria Gough, καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης στο Χάρβαρντ, τον Jeffrey Schnapp, καθηγητή συγκριτικής λογοτεχνίας στο Χάρβαρντ, και τον Δημήτρη Γιατρομανωλάκη, καθηγητή Κλασικών Σπουδών και Ανθρωπολογίας στο πανεπιστήμιο Johns Hopkins.

Κυρία Gough, το φετινό θέμα στους Δελφούς ήταν «Πολιτιστική πολιτική στην Ευρώπη σε ποικίλες ιστορικές περιόδους». Για κάποιο λόγο σκέφτηκα τα αυταρχικά καθεστώτα. Είναι δυνατόν ένα αυταρχικό καθεστώς να δημιουργήσει πραγματικά πρωτοποριακή τέχνη;

Κατά τη γνώμη μου, όχι. Όμως δείτε την περίπτωση της Ρωσίας, για παράδειγμα. Το ερώτημα είναι πότε η Επανάσταση του 1917 έγινε πραγματικά «αυταρχική»; Έγινε στο τέλος του Ρωσικού Εμφυλίου Πολέμου το 1921; Έγινε στα μέσα της δεκαετίας του 1920, όταν ο Στάλιν αναδείχθηκε ηγέτης του κόμματος; Το 1928, όταν η Σοβιετική Ένωση μπήκε στα χρόνια του μεγάλου σχεδιασμού, δηλαδή της έκρηξης της βιοχημείας και της κολεκτιβοποίησης, που ήταν μια πολύ βίαιη διαδικασία; Ή όσον αφορά τις τέχνες συγκεκριμένα έγινε «αυταρχική» μετά το 1932, όταν ο σοσιαλιστικός ρεαλισμός υπήρξε «επίσημος» και ακολούθησαν οι εκδιώσεις και οι εκκαθαρίσεις στα τέλη της δεκαετίας του 1930; Βλέπετε την πολυπλοκότητα εδώ...

Πόσο βαθιά και πρωτοποριακή μπορεί να είναι η τέχνη που έχει παραδοθεί σε μια συγκεκριμένη πολιτική ιδεολογία ή και όταν υπαγορεύεται από αυτήν;

Η τέχνη αυτή δεν θα είναι εξ ορισμού ούτε βαθιά ούτε πρωτοποριακή. Παράδειγμα, ο κρατικός σοσιαλιστικός ρεαλισμός στη σταλινική δεκαετία του 1930, ο οποίος χρησιμοποίησε καλλιτεχνικές τεχνικές και στιλ του δέκατου ένατου αιώνα, με σκοπό την παρουσίαση και τη διάδοση της ιδεολογίας του κόμματος-κράτους. Αλλά εάν, με την ερώτησή σας, αναφέρεστε στη σοβιετική πρωτοποριακή τέχνη της δεκαετίας του 1920, είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε ότι τέτοιου είδους τέχνη δεν υπαγορεύεται από μια συγκεκριμένη ιδεολογία. Τα έργα μεγάλων καλλιτεχνών όπως του Ροντισένκο, του Μάλεβιτς, της Πόποβα, του Λισίτσκι, της Στεπάνοβα, του Τάτλιν και άλλων, προσπάθησαν να δημιουργήσουν –και όχι απλώς να αποτυπώσουν– τον μετασχηματισμό της καθημερινής ζωής που έφεραν οι επαναστάσεις του 1917.

Η δημιουργία τους δεν επιβλήθηκε από μια συγκεκριμένη ιδεολογία, εάν με αυτό εννοούμε την ένταξη στο RKP (Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα), αφού κανένας από αυτούς τους καλλιτέχνες δεν ήταν μέλος του κόμματος ή άλλου πολιτικού κόμματος στην πραγματικότητα.

Αντίθετα, ας πάρουμε μόνο ένα παράδειγμα: ο Μάλεβιτς και ο κύκλος του (που ονομάζεται UNOVIS, το οποίο είναι ένα ακρωνύμιο για μια ρωσική φράση που σημαίνει «Υποστηρικτές της Νέας Τέχνης») στο Βίτεμπερκ, είχαν το δικό τους, πολύ χαλαρό και μικρό κόμμα, το «Κόμμα της Τέχνης». Αυτό το κόμμα ήταν μια «ομάδα - ομπρέλα» για όλους τους νέους καλλιτέχνες που ασχολήθηκαν με την προσπάθεια να ξανασχεδιάσουν τον κόσμο με βάση τον Σουπρεματισμό, την αισθητική και φιλοσοφική άποψη του Μάλεβιτς για τον κόσμο. Το Βίτεμπερκ είναι μια επαρχιακή πόλη στη Δυτική Ρωσία, όπου η Αικατερίνη η Μεγάλη είχε περιορίσει

τη μεγάλη πλειονότητα των ρώσων Εβραίων.

Κύριε Schnapp, ένα από τα πολύ ενδιαφέροντα θέματα, βλέποντας και την Ιταλία του σήμερα, είναι αν υπήρξε φασιστική αισθητική στην περίοδο του Μουσολίνι και ποια ήταν τα βασικά χαρακτηριστικά της;

Σε αντίθεση με τη ναζιστική Γερμανία ή την ΕΣΣΔ του Στάλιν, δεν υπήρχε ούτε ένας «σωστός» ορισμός της «φασιστικής αισθητικής» που να επικρατούσε στην Ιταλία του μεσοπολέμου. Ο Μουσολίνι ήταν προσεκτικός στην πολιτική του για τον πολιτισμό και πολύ έξυπνος: έπαιζε με τα διάφορα ρεύματα του ιταλικού πολιτισμού, της τέχνης και της αρχιτεκτονικής, με σκοπό την προώθηση και στήριξη της φασιστικής επανάστασης. Ήταν κυνικός σε αυτό το θέμα, συχνά παρέχοντας άμεση κρατική στήριξη σε συγγραφείς που την είχαν ανάγκη. Μεταξύ αυτών που είχαν οικονομική ανάγκη και τους χρηματοδότησε η τότε ιταλική κυβέρνηση, ήταν ο μετέπειτα νομπελίστας Σαλβατόρε Κουασιμόδο και ο Σάντρο Πέννα (από τους σημαντικότερους ιταλούς ποιητές του 20ού αιώνα), ο σπουδαίος Ακίλε Καμπανίλε και ο Έλιο Βιτορίνι (ο τότε μεταφραστής στην Ιταλία των Έντγκαρ Άλαν Πόε, Χέμινγουεϊ, Φόκνερ κ.ά.). Όταν είχε να κάνει με μεγάλα δημόσια έργα και κτίρια, όπως η κατασκευή της νέας Ρώμης, βασίστηκε όχι μόνο σε μετριοπαθείς μοντερνιστές αλλά και σε τεράστιες προσωπικότητες της αρχιτεκτονικής που ήταν πιο κοντά στον Φουτουρισμό και τον Ορθολογισμό. Το αποτέλεσμα είναι μια αρχιτεκτονική κληρονομιά που δεν μπορεί εύκολα να απορριφθεί όσον αφορά την ποιότητα, την ιστορική της σημασία και την επίδρασή της στο ιταλικό τοπίο.

Ποιες πτυχές της τέχνης που δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια της φασιστικής περιόδου, παρέμειναν ισχυρές και αποτελεσματικές κατά το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα; Και κυρίως γιατί;

Είναι σύνθετη ερώτηση. Πρώτον και κύριο, είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί ο υψηλός βαθμός συνέχειας του ιταλικού κράτους προ και μετά του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, τόσο στο επίπεδο των θεσμών όσο και των ανθρώπων. Λίγοι καθαιρέθηκαν από τις θέσεις ηγεσίας, σε αντίθεση με τη Γερμανία. Οι καθηγητές του πανεπιστημίου, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ορκίστηκαν όρκους πίστης στο καθεστώς, συνέχισαν να βρίσκονται στις θέσεις τους. Οι καλλιτέχνες και οι αρχιτέκτονες που έχτισαν την καριέρα τους κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου συνέχισαν τη σταδιοδρομία τους. Ο Massimo Bontempelli άλλαξε απλά τα χρώματα του πουκάμισού του (από μαύρο σε κόκκινο). Ο σκηνοθέτης Alessandro Blasetti ασχολήθηκε με την αναζήτηση της ψυχής του και την αυτοκριτική. Ένα δεύτερο σημείο: Η συνολική ποιότητα του καλλιτεχνικού, αρχιτεκτονικού και σχεδιαστικού έργου που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια των φασιστικών δεκαετιών είναι σημαντική. Τρίτον: Διάφορες πτυχές της τέχνης και του πολιτισμού του 20ού αιώνα, που συνδέονται με το avant-garde, μερικές φορές τοποθετούνται κάτω από την (πολύ απλοϊκή) ετικέτα του «μεταμοντέρνου». Αυτό έχει προκαλέσει ένα ανανεωμένο ενδιαφέρον για τον ιταλικό πολιτισμό του μεσοπολέμου.

Κύριε Γιατρομανωλάκη, η Αρχαία Ελλάδα υπήρξε όντως τόσο σημαντική για την ευρωπαϊκή πρωτοπορία ή είναι μέρος

της εθνικής μας φαντασίωσης;

Η τέχνη, η διανόηση και η λογοτεχνία της ευρωπαϊκής πρωτοπορίας άντλησαν πολλά σημαντικά στοιχεία από την αρχαία Ελλάδα. Σε αντίθεση με την ευρέως διαδεδομένη άποψη ότι απέρριπταν καθετί αρχαιοελληνικό, η προκλασική κυρίως Ελλάδα, πρωτίστως η προσωκρατική φιλοσοφία και η μυθολογία, ενέπνευσαν σε μεγάλο βαθμό στοχαστές και καλλιτέχνες όπως ο Μαξ Ερνστ, ο Ζωρζ Μπατάιγ, ο Αντρέ Μασόν, ο Νταλί και πολλοί άλλοι. Όπως αναλύω στο βιβλίο μου «Greek Mythologies: Antiquity and Surrealism» (Harvard University Press, 2012), οι πτυχές αυτές της προκλασικής αρχαιότητας μεταξύ άλλων συνέβαλαν στην ανάπτυξη αυτού που ορίζω ως «μυθογένεση» στην τέχνη και διανόηση της πρωτοπορίας.

Ως Έλληνας που διαπρέπετε εκτός Ελλάδας αλλά διαρκώς επιστρέφετε, πείτε μας για τη Δελφική Ακαδημία.

Η Δελφική Ακαδημία Ευρωπαϊκών Σπουδών είναι μία τεράστια ερευνητική και εκπαιδευτική σημασία πρωτοβουλία. Πέρα από το ότι φέρνει μαζί συναδέλφους και πολύ προχωρημένους φοιτητές (υποψήφιους διδάκτορες) από όλον τον κόσμο σε ένα μοναδικής ομορφιάς και ιστορίας χώρο και διαμορφώνει συνθήκες δυσεύρετες, ουσιαστικού πνευματικού και ερευνητικού διαλόγου, η Δελφική Ακαδημία συμβάλλει και στη διεθνή προβολή των δυνατοτήτων της Ελλάδας ως πιθανού μελλοντικού κέντρου ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών. Ας μην ξεχνάμε ότι η τόσο σημαντική και μοναδική (όχι μόνο για τα ελληνικά δεδομένα) αυτή ευκαιρία προσφέρεται στους φοιτητές εντελώς δωρεάν. **A**

www.primeoptics.gr

Συγγρού

Ο δρόμος που ενώνει τις δύο μάνες μας

Της ΛΙΝΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Πέντε χιλιόμετρα διάδρομος απογείωσης, προς τον μακρινό χρυσό ορίζοντα του μεσημεριού, τις ηδονικές υποσχέσεις της νύχτας. Αυτό είναι η Λεωφόρος Συγγρού. Η οδός διαφυγής, η λύτρωση, η απόδραση από τη νευρωτική πρωτεύουσα προς τη θάλασσα. Ένας ανοιχτός δρόμος ανάσα σαν αναστεναγμός ανακούφισης – μόλις αφήσεις πίσω σου τους Στύλους του Ολυμπίου Διός γκαζώνεις και μπαίνεις αμέσως σε άλλο θεό, στην υγρή αύρα του Ποσειδώνα. Όπως το λέει ο Σεφέρης.

«... κι όμως αγάπησα κάποτε τη Λεωφόρο Συγγρού / το διπλό λίκνισμα του μεγάλου δρόμου/ που μας αφήνει θαυματοργά στη θάλασσα / την παντοτινή για να μας πλύνει από τις αμαρτίες...»

Είναι το μόνο νήμα που ενώνει τις δύο μάνες της Ελλάδας, την Ακρόπολη και τη θάλασσα

Πέντε χιλιόμετρα ιστορίας. Τα πολιτικά πάθη — ο Άγιος Σώστης στέκει εκεί που έγινε η πρώτη απόπειρα δολοφονίας του βασιλιά, που όμως δεν τον έσωσε από τη δεύτερη. Η προσφυγιά — ο Νέος Κόσμος, η Νέα Σμύρνη, η Καλλιθέα αγκαλιάζουν τη λεωφόρο κι από τις δυο μεριές. Ο αστικός ευρωπαϊκός εκσυγχρονισμός — τον δρόμο άρχισε να φτιάχνει ο Τρικούπης και τον ολοκλήρωσε ο Βενιζέλος, τον ξανάφτιαξε ο Καραμανλής για να υποδεχτεί τις λιμουζίνες της ΕΟΚ, τον τελειοποίησε ο Σημίτης για να υποδεχθεί την Ολυμπιάδα.

Πέντε χιλιόμετρα Ελλάδας. Η μεγαλοαστική Ελλάδα — ο Συγγρός που χρηματοδότησε τον δρόμο, ο Φιξ που κατασκεύασε το εργοστάσιο βασιλικής ζυθοποιίας, ο

Νιάρχος που ήρθε και στήθηκε απέναντι από τον ανταγωνιστή του στη ζωή και τον θάνατο Ωνάση. Η Ελλάδα του πολιτισμού — το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, το Κέντρο Γραμμάτων και Τεχνών που Ιδρύματος Ωνάση, το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη θέση του Φιξ. Η Ελλάδα του κοσμοπολιτισμού — υπέροχα ξενοδοχεία, μοντέρνα κτίρια επιχειρήσεων. Η Ελλάδα της δυστυχίας — το Ιωσφόγλειο ορφανοτροφείο στέκει βουβό στο ύψωμα. Η Ελλάδα της αμαρτίας — μόλις πέσει η νύχτα κατηφορίζουν τα κορίτσια που χορεύουν γυμνά πάνω στην μπάρα και τα άλλα που πίνουν πόστο στον παράδρομο.

Είναι ο μόνος δρόμος που έχει απομείνει στην Αθήνα όπου η πολιτική ορθότητα των μέσων μαζικής μεταφοράς, των ποδηλάτων και της πεζοπορίας δεν έχουν

μπορέσει να ποινικοποιήσουν το αυτοκίνητο. Ξέφρενος δρόμος που τα γκάζια γίνονται άνεμος ανάτασης χωρίς ενοχές. Αλλάζει το μικροκλίμα της ψυχής μου μόλις στρίψω από την Αμαλίας και ανεμίσουν τα μαλλιά μου στο σχήμα ελευθερίας που τους δίνει ο αλατισμένος αέρας από την κάτω άκρη της Συγγρού. Νιώθω να απογειώνομαι όταν ρολάρουν οι ρόδες πάνω στο πλατύ ασφάλτινο ποτάμι που κυλά μεγαλοπρεπές πάνω από τον Ιλισσό.

Αγάπησα κι εγώ σαν τον Σεφέρη τη λεωφόρο Συγγρού. Νομίζω, όμως, την αγαπούν όλοι οι Αθηναίοι. Πώς να γίνει διαφορετικά; Είναι το μόνο νήμα που ενώνει τις δύο μάνες της Ελλάδας, την Ακρόπολη και τη θάλασσα. ●

Σταμάτα να ψωνίζεις!

**Οι αμερικανοί
ριζοσπάστες
και αστειεύο-
νται αλλά και
δεν αστειεύο-
νται, και είναι
καλεσμένοι
του Φεστιβάλ
Αθηνών
& Επιδαύρου**

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτό:
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Τα πιο σωστά gospel και spiritual τραγούδια, τραγουδισμένα στα πιο λάθος μέρη. Ο Αιδεσιμότατος Μπίλι και η Χορωδία των Σταμάτα να Ψωνίζεις, ριζοσπάστες, οικολόγοι, ακτιβιστές και υπέρμαχοι των δικαιωμάτων κάθε μειονότητας που στην Αμερική του Τραμπ είναι εξ ορισμού απόκληρη και κυνηγημένη, έρχονται στην Αθήνα. Από τον Πύργο του Ντόναλντ στην καρδιά του Μανχάταν, έως την είσοδο του Ομοσπονδιακού Κέντρου Κράτησης Μεταναστών, ή έξω από concept stores μεγάλων πολυεθνικών αλυσίδων καφέ, αλλά και στην αιχμή των διαδηλώσεων του Occupy Wall Street, η Χορωδία τους τραγουδά και ο Αιδεσιμότατος βγάζει πύρινους λόγους. Κλιματική αλλαγή, πολύπλοκα τραπεζικά συστήματα, που είναι αδύνατον για τον μέσο απροσπάτευτο από τις ψιλές γραμμές των συμβολαίων τους άνθρωπο να αντιληφθεί το μεγάλο παιχνίδι που παίζουν, κι όλα αυτά να επιτελούνται ως η απόλυτη περφόρμανς, με έναν τρόπο χιουμοριστικό και καθόλου πολύπλοκο από πλευράς πολιτικής θεωρίας. Ακόμα και εξορκισμό σε ταμειακές μηχανές έχει κάνει αυτός ο Ιεροκήρυκας στο πλαίσιο μιας δράσης που υπονομεύει μέσω του θεάματος το ίδιο το κακό θέαμα της εποχής της απόγνωσης, της φτώχειας, του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας. Δεν χρειάζεται να έχεις διαβάσει Ναόμι Κλάν για να μπεις στον κόσμο του Μπίλι. Κι ούτε ντε και καλά να είσαι πωρωμένος αντικαπιταλιστής ή μαρξίζον υποκείμενο γνώσης και ανάλυσης της ιστορίας των καιρών. Ανθρωπιά, απλότητα, αίσθηση κοινότητας και αλληλεγγύης, εκεί ποντάρει ο «Αιδεσιμότατος» για να τον κατανοήσεις και να αφυπνιστείς. Δεν χρειάζεται, επίσης, να έχεις δει τα ντοκιμαντέρ του Μάικλ Μουρ, ή να κάνεις τις σωστές προσομοιώσεις: από τον Λένι Μπρους έως τον Μπρους Λι, ψάξε τον στο YouTube, ο Μπίλι τα... σπάει! Διαπρύσια γλώσσα, χιούμορ θανατερό και, προς Θεού, μόνο με τραγούδι και ακτιβισμό της μη βίας. Ειρήνη ηρίν! Καλεσμένοι του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, οι Reverend Billy and The Stop Shopping Choir είναι ένας εικοσαμελής θίασος που επιτελεί χάπενινγκ τόσο θεατράλε, μιας και η κεντρική περσόνα του αρχηγού τους παραπέμπει ευθέως σε παλαβό τηλεκήρυκα ευαγγελιστή παπά. «*Earthaluja, σταματήστε τα ψώνια και αρχίστε να ζείτε, έι, αλήθεια, τι θα ψώνιζε ο Χριστός, αν ερχόταν εδώ; Μήπως σανδάλια;*» Σατιρίζοντας τους Ευαγγελιστές που στηρίζουν τον Τραμπ κι έχοντας συλληφθεί άπειρες φορές, αφού η χριστιανική δεξιά, ειδικά τον τελευταίο καιρό, δεν αστειεύεται καθόλου, ο Μπίλι και η Χορωδία του, είτε στο Σύνταγμα, είτε στην Αγγλικανική Εκκλησία του Αγίου Παύλου, θα σκορπίσουν ενέργεια, χαρά, τραγούδι, αλλά και ελπίδα, πως σε αυτούς τους θεοπάλαβα επικίνδυνους καιρούς που ζούμε υπάρχει ένα φως που δεν θα σβήσει ποτέ, αν επιτέλους αρχίσουμε να σκεφτόμαστε και να δρούμε. Και Τρίτη μεσημέρι, που η Φιλελλήνων κερνούσε λάβα και ζέστη, συναντηθήκαμε για μια συζήτηση για όλα αυτά που ετοιμάζει να «κάνει» με τη Χορωδία του στην Αθήνα. Μαζί του και η Savitri D, σύζυγος και σκηνοθέτριά του.

Πόσες φορές έχετε συλληφθεί και πάει στη φυλακή;

Αναλόγως τι εννοείς φυλακή. Σε κανονικές, οχτώ φορές, στις άλλες φυλακές, αυτές δηλαδή των malls, τουλάχιστον 60. Βάλε μαζί και τις ώρες που περάσαμε μέσα σε αστυνομικά αμάξια, μέχρι να προσαχθούμε στα τμήματα, πολύς χρόνος...

Έχουν και τα malls φυλακές;

Εννοείται. Εδώ δεν έχουν;

Δεν ξέρω, δεν με συνέλαβαν ποτέ. Αλλά για πες μου για τη γνωριμία σου με τη Savitri D, τότε στο Ντίσνεϊ Στορ της Τάιμς Σκουέρ. Θεωρώ πως είναι το απόλυτο ρομάντζο!

Έκανα μια, ας την πούμε, ιδιότυπη, περφόρμανς, όπου κατηγορούσα τον Μίκυ Μάους ως απόλυτο εκπρόσωπο του Αντίχριστου στη Γη. Εκεί γνώρισα και μετέπειτα μέλη της Χορωδίας, αλλά και τη Savitri D. Ήρθε να γνωριστούμε λέγοντας πως ένιωσα πολύ άβολα με το δρώμενο, που πάει να πει πως την άγγιξε βαθιά, άρα έπρεπε να με γνωρίσει καλύτερα. Ε, πόσο καλύτερα! Μετά από αυτό παντρευτήκαμε και τώρα είναι υπεύθυνη όλων των δράσεών μου σε θέματα χορογραφίας και σκηνοθεσίας...

Μεγάλωσες σε περιβάλλον θρησκευόμενο, όπως διαβάζω στο βιογραφικό σου. Πώς κατάφερες να απαγκιστρωθείς και να περάσεις στην απέναντι πλευρά;

Διαβάζοντας τους μπίνικ και ταξιδεύοντας στην Αμερική με οτοστόπ. Μετά άραξα στο Σαν Φρανσίσκο και για τα προς το ζην, στην αρχή, προσκαλού-

Ο Αιδεσιμότατος Μπίλι και η Χορωδία του έρχονται για «κήρυγμα» στην Αθήνα

σα κωμικούς ή ποιητές για κάποιες παραστάσεις. Και στη Νέα Υόρκη, ένας αληθινός ιεροκήρυκας, ο Σίντνεϊ Λανιέρ, εξάδελφος του Τενεσί Γουίλιαμς και αναφορά στον αντίστοιχο ρόλο στη «Νύχτα της Ιγκουάνα» που ερμήνευσε ο Ρίτσαρντ Μπάρτον, με παρότρυνε να επενδύσω στο «κήρυγμα»! Έως τότε ήμουν σκέτα ο Γουίλιαμ Τάλεν από τη Μινεσότα.

Είναι τόσο άσχημα στην Αμερική όσο βλέπουμε;
Και χειρότερα, ειδικά αν είσαι Μεξικανός ή σκούρος γενικά.

Ακόμα και στη Νέα Υόρκη, που είναι πάντα ένα λιμπεραλ καταφύγιο;
Σ' ευχαριστώ για τον χαρακτηρισμό, αλλά, ναι, ακόμα και στη Νέα Υόρκη.

Κι όταν η Χορωδία παίζει έξω, στη βαθιά αμερικάνικη ενδοχώρα;
Μάλλον δεν ξέρεις και τόσο καλά τη βαθιά Αμερική, όπως κι η βαθιά Αμερική, βέβαια, δεν γνωρίζει τι πάει να πει ριζοσπαστικά χιουμοριστική περφόρμανς! Υπάρχει κόσμος που πιστεύει πως είμαι πραγματικός ιεροκήρυκας και χειροκροτεί, συμμετέχει, ενθαρρύνει και λέει πως καλά τα λέω!

Είναι δυνατόν; Με αυτό το λουκ α λα Έλβις Πρίσλεϊ, που εμφανίζεσαι, και άσπρο κοστούμι, που παραπέμπει στις συναυλίες στο Λας Βέγκας;

Χμ, το βλέπεις σαν Έλβις, αλλά βάλε μέσα και λίγο Ντιν Μάρτιν!

Παραεμπιπτόντως, δεν ξέρω τώρα που μιλάμε με ποιον μιλάω. Είσαι ο Γουίλιαμ Τάλεν ή μου μιλά ο Αιδεσιμότατος Μπίλι;
Πάρε τα ρίσκα σου και αποφάσισε, φίλε! Και για πες μου, μιας και είμαστε στην Αθήνα, το λίκνο της άμεσης δημοκρατίας. Ήταν έτσι όντως με τους προγόνους σου; Πατί είναι τόσο τεράστιος ο μύθος που δεν ξέρω τι συνέβη εδώ στα αλήθεια!

Ναι, έτσι συνέβαινε. Οι πρόγονοί μας διαλογίζονταν για την ελευθερία, τον Δήμο, τη φιλοσοφία και τη δημοκρατία, αλλά για να το κάνουν αυτό οι δούλοι δούλευαν εξοντωτικά...
Ω, σαν την Αμερική σήμερα! Πάντως, η ευγένειά σας είναι φοβερή. Σε αντίθεση με άλλες χώρες που, αν δεν μιλήσεις την ντόπια γλώσσα, κανένας δεν σε διευκολύνει, εδώ όλοι είναι τόσο συμπονετικοί και καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να σε βοηθήσουν. Και, πιστέψέ με, ακόμα κι αν δεν μιλούν τέλεια τα αγγλικά, και μόνο από τις εκφράσεις του προσώπου τους και τις χειρονομίες τους, καταλαβαίνω απόλυτα τι μου λένε!

Σειρά μου να ρωτήσω, αν και δεν θέλει και ρώτημα: είμαι σίγουρος πως ψηφίσατε οικογενειακά τον Μπέρνι Σάντερς. Αν και υπήρχαν άνθρωποι που τον κατηγορούσαν ακόμα και για κομμουνιστή...
Ναι, και ήταν Δημοκρατικοί, από τον μηχανισμό της Χίλαρι, κι όχι μόνο Ρεπουμπλικάνοι.

Τι θα παρουσιάσετε στην Αθήνα;

Μια περφόρμανς με θέμα τον Διάβολο και τον Τραμπ, που είναι ο διάβολος! Και με πολύ τραγούδι, καθώς η μουσική είναι το μεγαλύτερο όπλο. Καταργεί κάθε σύμβαση σοβαροφάνειας η μουσική, ενώνει και διευκολύνει την επικοινωνία.

Πάντως, Μπίλι, νομίζω πως το «κήρυγμά» σου κι όλος αυτός ο στρατευμένος ακτιβισμός υπέρ της Γης και της αντικαταναλωτικής κουλτούρας, είναι πολύ κοντά στα γραπτά, τη σκέψη και τον ακτιβισμό του Θόρω.

Ναι, ο Χένρι Ντέιβιντ Θόρω έχει τρομερά εμπνευσμένα και προφητικά «κηρύγματα». «Οι περισσότεροι άνθρωποι ζουν ζωές μέσα σε σιωπηλή απόγνωση». «Η πιο αληθινή ζωή μας είναι όταν είμαστε βυθισμένοι στα όνειρά μας, ξυπνητοί».

Κάτι τελευταίο: δεν είναι τρομερό που οι άνθρωποι που δουλεύουν στις μεγάλες πολυεθνικές αλυσίδες, πλην των μάντζερ και των πλούσια αμβόμενων στελεχών, δουλεύουν για το βασικό μεροκάματο, μα μοιάζει να μη δυσανασχετούν;

Ναι, μα δεν έχουν να κάνουν κάτι άλλο. Γι' αυτό και σε πολλές από τις δράσεις μας μάς χειροκροτούν και μας ενθαρρύνουν. Οι υπεύθυνοι του κατστήματος είναι που δυσανασχετούν και νιώθουν άβολα. **A**

INFO

Reverend Billy and The Shop Stopping Choir,
«Donald Trump is the Devil»
Αγγλικανική Εκκλησία
Αγίου Παύλου,
9-11/7 στις 19.00.
Είσοδος ελεύθερη.
Πλατεία Συντάγματος,
12-13/7,
στις 19.00

Η ΑΓΝΩΣΤΗ, ΚΡΥΦΗ ΑΘΗΝΑ

Μυστικά περάσματα, στοές, σπήλαια, θρύλοι, παράξενα σημεία

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Πολλές φορές η γοητεία μίας πόλης κρύβεται στα μυστικά της, ειδικά αν αυτή η πόλη έχει το παρελθόν και την ηλικία της Αθήνας. Ένα από τα πιο spooky βιβλία που με γοήτευσαν, όταν το είχα πρωτοδιαβάσει, είναι «Η Μυστική Αθήνα & Αττική» του Ιωάννη Θ. Γιαννόπουλου, έκδοση του 1999, των εκδόσεων Έσσοπτρον. Ο συγγραφέας, με ένα πολύ ενδιαφέρον παρελθόν και ο ίδιος, είναι ερευνητής, λάτρης της περιπέτειας, ιδρυτικό μέλος της «Λέσχης Φίλων της Κοίτης Γης» και υπεύθυνος των εξορμήσεων-εκδρομών στην Αγνώστη Μυστική Ελλάδα. Μερικά από τα παράξενα και άγνωστα μυστικά της Αθήνας και των περιχώρων που υπάρχουν στις κιτρινωμένες πια σελίδες του βιβλίου, μοιάζει να βρίσκονται ακόμα εδώ, δίπλα μας και κάτω από το έδαφος που περπατάμε.

Ο λόφος του Στρέφη κρύβει σπήλαιο με βωμό αρχαίου ναού στην είσοδο του οποίου έχει κτιστεί ένα από τα ωραιότερα, ψηλά και ευάερα νεοκλασικά της περιοχής με την ονομασία «Αίολος».

Η Αθήνα κρύβει στα έγκατά της, όπως και πολλές άλλες μεγάλες πόλεις στον κόσμο, υπόγειο σύστημα τούνελ, πολλά σημεία του οποίου είχε εξερευνήσει ο συγγραφέας. Το σύστημα συνδέει περιοχές όπως Ακρόπολη, Λυκαβηττός, Γαλάτσι, Πεντέλη, Αρδηττός, Πνύκα, Φάληρο. Η διακλάδωσή του θυμίζει κατά κάποιο τρόπο τις πυραμίδες που και αυτές κρύβουν μυστικά. Υπόγειοι οδοί, εκκλησίες, μυητικά μονοπάτια, κρύπτες, περίεργα φαινόμενα και σημάδια, γοητευτικές σκέψεις.

Ο λήσταρχος Νταβέλης και η σπηλιά του στην Πεντέλη υπήρξαν αντικείμενο αναφοράς στην αλληγογραφία ξένων περιηγητών (μελών της φιλελληνικής εταιρείας των Dilettanti) που την επισκέπτονταν από τον 18ο αιώνα. Σε αυτά τα γράμματα, αναφέρεται ως «σπηλιά των Άμωμων».

Είναι γνωστές οι παράξενες ιστορίες που περιβάλλουν το όρος της Πεντέλης. Οι γεροντότεροι ποιμένες στην Πεντέλη μιλούσαν για περίεργα, χλωμά φώτα που έβγαιναν από τα ανοίγματα των σπηλαίων μετά τη δύση και χάνονταν στον βραδινό αέρα. Πολλοί άκουγαν, περνώντας έξω από αυτά τα σπήλαια,

μηχανικούς θορύβους σαν αυτούς που ακούγονται όταν φτιάχνουν τους δρόμους.

Θρύλος: Στην περιοχή του ανακτόρου της Δούκισσας της Πλακεντίας, λέει, οι περαστικοί μπορεί να νιώσουν μία παράξενη αίσθηση, να νομίσουν ότι βλέπουν

ένα κοριτσάκι περίπου 10 χρονών με πολύ μακριά μαλλιά που μοιάζουν να ανασπώνονται στον αέρα από μία μαγνητική δύναμη. Η μορφή έρχεται καταπάνω τους, τους διαπερνά και χάνεται.

Το Θαλάσσι ήταν μία στοιχειωμένη, μικρή λίμνη στην Πεντέλη, η αγαπημένη της Δούκισσας της Πλακεντίας. Εκεί πήγαινε για να ρεμβάσει, αν και

λέγανε παλιά ότι η λίμνη κατάπιε πολλούς ανθρώπους στη λάσπη της, ειδικά μετά από νεροποντές. Σήμερα στη θέση της έχει χτιστεί ένα ποδοσφαιρικό γήπεδο.

Μύθος: Υπάρχει μία άλλη Ακρόπολη, μία άλλη μικρή Αθήνα στο εσωτερικό της Αττικής Γης, ισάξια και καλύτερη της Ακρόπολης σε πλούτο και λαμπρότητα. Κάτι σαν κρυφές αποθήκες, μέσα στις οποίες οι Αθηναίοι μετέφεραν τους θησαυρούς τους για να τους γλιτώσουν από λεηλασίες. Αυτή η μυστική Αθήνα είχε εισόδους, κάποιοι από τις οποίες σώζονται ακόμα σαν ίχνη μιας χαμένης, παλιάς εποχής.

Στην οδό Δεξαμενής, παράλληλη της Καλλιρρόης, υπάρχουν τεχνητά ανοίγματα που οδηγούν προς τον λόφο των Νυμφών, του Φιλοπάππου και της Πνύκας. Όλα αυτά τα σημεία συνδέονται και υπογείως.

Στο κάτω μέρος της Ακρόπολης, ακριβώς δίπλα στην οδό Αποστόλου Παύλου, υπάρχει η σπηλιά του Σωκράτη. Πολλοί λένε ότι εκεί ήταν η φυλακή όπου ήπιε το δηλητήριο. Η σπηλιά είναι παντοτινά κλειστή με μία νεοκλασική, σιδερένια πόρτα κλειδωμένη με πολλές αλυσίδες και λουκέτα. Πάντως, φαίνεται ότι υπάρχει παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στο εσωτερικό.

Υπάρχει σύστημα υπόγειων διαδρομών με πολλές διακλαδώσεις που αρχίζουν από τα έγκατα της Βουλής και τρέχουν κάτω από τον Εθνικό Κήπο και το Ζάππειο. Διέξοδοι διαφυγής για κάθε ενδεχόμενο των τώων, μπορεί και των νυν. Στις υπόγειες στοές υπήρχαν πινακίδες όπως εκείνη που έγραφε «πέντε κηροί έως την έξοδο», εξηγώντας πόσα κεριά θα χρειαζόταν να κάψει κανείς μέχρι να βρεθεί στην έξοδο.

Η περιοχή στην αρχή της οδού Μάρκου Μουσούρου στον Αρδηττό, εκεί όπου ο ποταμός Ιλισσός πλησίαζε τα τείχη της Αθήνας, ήταν μία ειδική και χιλιотραγουδισμένη τοποθεσία με ιερά αφιερωμένα στη θεά Δήμητρα, στις νύμφες και σε άλλες θεότητες. Λίγο πριν την οδό Μάρκου Μουσούρου υπάρχουν δύο ή τρεις βράχοι, κατάλοιπα τείχους της Αργότερας Αρτέμιδος της οποίας, η αρχαία πηγή υπάρχει ακόμα σταλάζοντας το αδύναμο νερό της που ρέει λιγοστό μέχρι τον δρόμο.

Θρύλος: Τα μισοερείωμένα όμορφα σπίτια που βρίσκονται εκεί ήταν σημεία περιεργών φαινομένων όπως οΐσκιος της Γριάς που, εντελώς σιωπηλή, κρατούσε ένα αναμμένο κερί ανεβαίνοντας τον δρόμο και χανόταν μέσα στη βλάστηση. Λέγανε ότι τα χειμωνιάτικα πρωινά μπορούσε να δει κανείς πολύ καθαρά τα δάκρυα να τρέχουν από τα μάτια της. Οΐσκιος εμφανιζόταν όποτε κάτι κακό επρόκειτο να συμβεί στην πόλη...

Στο Βατραχονήσι, το σημείο όπου βρίσκεται το παλιό κολυμβητήριο, υπάρχει ο βράχος με την εκκλησία της Αγίας Φωτεινής, στη θέση του βωμού των Ιλισιάδων Μουσών, με την Κρήνη που ονομαζόταν Καλλιρρόη και από αυτήν έπαιρναν νερό για τις θρησκευτικές τους τελετές οι αρχαίοι Αθηναίοι, κυρίως τα νεαρά κορίτσια για τις τελε-

τές του γάμου τους. Λίγο πιο χαμηλά από τον βράχο της εκκλησίας, ήταν ο Νεραϊδότοπος. Οι αλαφροϊσκιωτοι μπορούν να ακούσουν, λέει, τα γέλια και μурμουρητά από τις νύμφες που λούζονταν εκεί. Εκεί δίπλα και το άνοιγμα (κλειστό σήμερα) των υπόγειων στοών που οδηγούσαν τα νερά του ποταμού στο Φάληρο.

Στο μέσο της οδού Αρδηπτού προς το Παγκράτι, υπάρχει το μικρό άλσος του Λογγίνου που συνορεύει με το Α΄ Νεκροταφείο και τις νύχτες δεν το πλησιάζει κανείς. Εκεί, στην πρώτη μεταπολεμική Αθήνα είχαν ξεθάψει πτώματα Γερμανών στρατιωτών. Λένε ότι η ατμόσφαιρα είναι περίεργη, με μυστηριώδη αρνητική ενέργεια, απόλυτη ησυχία και περίεργη μυρωδιά υγρασίας και σαπίλας.

Η μικρή, γραφική εκκλησία Αγία Δύναμις που βρίσκεται στην οδό Μητροπόλεως είναι ένα «ισχυρό» σημείο με ιστορία. Κάτω από της Αγία Τράπεζα της υπάρχει μία σκάλα που κατεβάζει σε μία σπηλιά με ευρύχωρη στοά όπου λειτούργησε το πρώτο πυριτιδοποιείο για τις ανάγκες των αγωνιστών της Αθήνας το 1821.

Το περιβόητο κτίριο της οδού Ακαδημίας 58Α έχει «αλωθεί» από πολλούς, πολλές φορές, αλλά συνεχίζει να εμπνέει μία μυστηριώδη αύρα με τις φήμες που το περιβάλλουν. Με πρόσοψη που θυμίζει γοτθικό οικοδόμημα σαν την πρόσοψη μεσαιωνικού πύργου, πίσω από την οποία υπάρχει ένας μακρύς διάδρομος που οδηγεί σε ένα παρεκκλήσι, το κτίριο ενώνεται εσωτερικά με ένα άλλο που βρίσκεται στον πλαϊνό δρόμο, στον αριθμό 6 της οδού Μαυρομικάλη – ένα όμορφο σπίτι, δημιουργία του Τσίλλερ και το οποίο υπήρξε κατοικία ενός από τους ιδρυτές της Ιονικής και Λαϊκής Τράπεζας. Το σπίτι της Μαυρομικάλη γνώρισε μέρες δόξας, με λαμπρές δεξιώσεις και συναθροίσεις, την εποχή που η περιοχή ήταν καλλιτεχνικό στέκι γεμάτη με μεγάλα θέατρα και θεάματα. Επάνω από την είσοδο της Ακαδημίας υπήρχε παλιά ένας φτερωτός Δράκος-φύλακας σαν τα ghoulis της Παναγίας των Παρισίων. Ακόμα και το ότι το μικρό εκκλησάκι στο εσωτερικό ήταν στραμμένο βορειο-ανατολικά (και όχι ανατολικά) για πολλούς έχει ιδιαίτερη σημασία, όπως και το ότι όταν βρεθείς εκεί νιώθεις μία απέραντη γαλήνη, όπως λένε οι μαρτυρίες πολλών που έχουν βρεθεί μέσα στο θρυλικό κτίριο. Σήμερα, το κτίριο ανήκει στο Βυζαντινό Μουσείο, αφού πρώτα είχε χρησιμοποιηθεί για βεστιάριο της Λυρικής Σκηνής και αφού επέζησε μίας πυρκαγιάς και μίας κλοπής βυζαντινών εικόνων μεγάλης αξίας.

Το κτίριο της οδού Κοραή 4, το μέγαρο της Εθνικής Ασφαλιστικής, σχεδιάστηκε με μεγαλεπήβολα σχέδια που υποβλήθηκαν στην κυβέρνηση πριν γίνει η κατασκευή, η οποία έπρεπε να περιλαμβάνει και αντιαεροπορικά καταφύγια λόγω της θέσης του κτιρίου, στην καρδιά της πόλης. Τα καταφύγια εξοπλίστηκαν ακόμα και με πόρτες από τις οποίες δεν μπορούσαν να εισέλθουν αέρια, σχεδιασμένες από Γερμανούς τεχνικούς στο Βερολίνο. Το 1938 το κτίριο ήταν έτοιμο, μέσα σε γενικό ενθουσιασμό. Διέθετε, εκτός από τα δύο υπερσύγχρονα αντιαεροπορικά καταφύγια,

πρότυπους ανελκυστήρες, κεντρική θέρμανση, υπόγεια με τρεις μεταλλικές δεξαμενές νερού, τουαλέτες, δύο μικρά λουτρά και πολλά άλλα. Λίγο μετά την κήρυξη του πολέμου, η κυβέρνηση επίταξε το κτίριο και εγκατέστησε εκεί κρατικές υπηρεσίες – αργότερα έγινε το κέντρο της Γερμανικής Κομαντατούρ με τα περίφημα υπόγειά του να έχουν γίνει κρατητήρια μεταγωγών και ηρωικοί τόποι βασανιστηρίων αντιστασιακών.

Κάπου ανάμεσα στο Λαγονήσι και το Κερατοβούνι, οι θρύλοι λένε ότι, σε διάφορα διασκορπισμένα σημεία, είναι/ήταν κρυμμένος ο αποθεματικός χρυσός της Ελλάδας από την περίοδο των Χριστουγέννων του 1940. Τα σημεία ήταν γνωστά μόνο σε έναν ταγματάρχη που ηγείτο της στρατιωτικής αποστολής η οποία είχε αναλάβει το έργο, και είχε εξαφανίσει όλες τις σηματοδοτήσεις της διαδρομής. Ο ταγματάρχης μετά από λίγες μέρες σκοτώθηκε στο αλβανικό μέτωπο παίρνοντας τα μυστικά σημεία μαζί του. Το Πάνειο όρος, με το παλιό εκκλησάκι και το σπήλαιο του Πανός που φιλοξένησε ακόμα και ομάδες πειρατών που έκρυβαν λάφυρα εκεί, λέγεται ότι κρύβει θησαυρούς...

Ο Γκυ ντε λα Ρος, δούκας της Αθήνας, βοήθησε την πόλη και τους κατοίκους της και απόκτησε φήμη καλού άρχοντα. Το 1308 πέθανε νεότερος από ανίατη ασθένεια. Είχε ζητήσει να τον θάψουν στη μονή του Dalfinet, δηλαδή τη μονή του Δαφνίου. Ο διάδοχός του, Γκυτιέ ντε Μπριέν, επονομαζόμενος «ιππότης του θανάτου», προσπάθησε να πάρει το δακτυλίδι αλλά ήταν αδύνατο να το βγάλει από το χέρι του νεκρού. Έτσι θάφτηκε και το δακτυλίδι μαζί μ' αυτόν στο Δαφνί. Στο προαύλιο της μονής υπάρχει και σήμερα επιτύμβιος λίθος, ο οποίος φέρει σταυρό με δύο φίδια και δύο κρίνους.

Οι πανέμορφες πηγές της Πάρνηθας που συνεχίζουν και ξεδιψούν τον πεζοπόρο, περιβάλλονται από θρύλους για ζωτικά, φαντάσματα, νεράιδες, ακόμη και βρικόλακες. Σε μια πηγή από τις πλουσιότερες σε νερό, αυτήν της Κυράς, οι παλιοί έλεγαν ότι το απογευματάκι του χειμώνα, όταν πλέον ο ήλιος χάνεται, ο οδοιπόρος δεν πρέπει να βρεθεί εκεί κοντά γιατί οπωσδήποτε θα συναντήσει το κοριτσάκι με τα άσπρα και τη μητέρα του. Το κοριτσάκι ξεπροβάλλει ανάμεσα από τα σκοίνα της πηγής, είναι ντυμένο στα λευκά και μοιάζει με εικόνα άλλης εποχής. Το κοριτσάκι έρχεται προς το μέρος του οδοιπόρου με απλωμένα χέρια και δάκρυα στα μάτια. Όταν τον πλησιάζει, ξαφνικά χάνεται. Άλλες πάλι φορές εμφανίζεται μία γυναίκα γύρω στα σαράντα, φορώντας κι αυτή ρούχα μιας περασμένης εποχής, που κάτι ψάχνει επισταμένα στους γύρω θάμνους και τα βράχια. Όταν δει τον επισκέπτη της πηγής τον πλησιάζει, αλλά αφού δει ότι δεν είναι αυτός που ψάχνει, τότε ή θυμώνει παίρνοντας μία φοβερή όψη ή αρχίζει να κλαίει και χάνεται ψάχνοντας.

Τα μυστικά της Αθήνας, οι θρύλοι, η σκοτεινή, αθέατη πλευρά της, συνεχίζουν να υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Όχι μόνο στα βιβλία αλλά και στη διάθεση του κάθε ενδιαφερόμενου να ψάξει, να ονειρευτεί, να ακολουθήσει άγνωστα μονοπάτια. Χρειάζεται έμπνευση. **Α**

Το καλό με τις προφητείες είναι ότι δεν χρειάζεται να αποδειχθούν για να τις πιστέψεις. Γιατί οι σωστές προφητείες, οι επαγγελματικές, οι μερακλήδικες, φροντίζουν να μην αναφέρονται ποτέ σε συγκεκριμένη ημερομηνία. Το αντίθετο. Σκοπός της προφητείας είναι να επικρέμεται πάνω από τα κεφάλια των πιστών της εις τον αιώνα τον άπαντα. Σαν αόριστη πρόβλεψη του ακραίου καιρικού φαινομένου «Νεφέλη». Ή σαν σεισμός που «κάποτε» θα συμβεί...

Όμως, αν χειριστείς σωστά μια ωραία ιστορία, μπορείς να τρέφεις από αυτήν για πάντα. Και η ιστορία του «αντίχριστου» που θα έρθει με τη μορφή ενός αριθμού (σ.σ. χαραγμένο επάνω του; Θα είναι ο ίδιος ένας αριθμός; Θα τον φοράει τον αριθμό σε t-shirt;) μπορεί να σε «τρέφει για αιώνες. Είπαμε: το καλό με τις προφητείες είναι ότι δεν χρειάζεται να αποδειχθούν για να τις πιστέψεις. Αυτό ακριβώς είναι και το κακό.

Βέβαια είναι κάποιοι ερασιτέχνες ευαγγελιστές που προβλέπουν το τέλος του κόσμου π.χ. την επόμενη Πέμπτη στις 6 παρά τέταρτο ακριβώς... Προφανώς επειδή βιάζονται να εξαργυρώσουν. Ε, κάτι τέτοιους τους βλέπει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης και ο Άγιος Παΐσιος και γελάνε. Γιατί αυτοί οι δύο είναι για τη θεωρία του «666» ότι ο Μαρξ και ο Λένιν αντίστοιχα για τον κομμουνισμό. Ο πρώτος τον συνέλαβε και ο δεύτερος τον έκανε household brand.

Γιατί, χωρίς αυτούς τους δύο, δεν θα υπήρχε η «Ελεύθερη Ώρα». Ούτε ο Δημοσθένης Λιακόπουλος. Ούτε όλα αυτά τα «Μετανοείτε» γραμμένα στους τοίχους. Ούτε η Ελένη Λουκά. Και κυρίως δεν θα υπήρχε ένα από τα πιο ευφάνταστα παραμύθια της ανθρωπότητας. Σύμφωνα με το οποίο ο αντίχριστος είναι ένα είδος graffiti artist που του αρέσει να ταγκάρει αντικείμενα καθημερινής χρήσης. Θεωρώντας ότι έτσι πειθεί τους ανθρώπους να τον ακολουθήσουν.

Κι επειδή κάθε παραμύθι θα μπορούσε να το δει κανείς και σαν εκδοχή των fake news, ισχύουν και σε αυτό οι ίδιοι κανόνες. Δηλαδή, χρειάζεσαι ισχυρές δόσεις προκατάληψης, έναν σκοτεινό και ασθρό που απεργάζεται το κακό σου με αποτέλεσμα να σε κάνει καχύποπτο απέναντι σε οτιδήποτε και κάποιες αληθοφανείς αποδείξεις. Στον τρίτο τομέα τα πράγματα είναι απλά. Το «χάραγμα του θηρίου» εντοπίζεται στο barcode που βρίσκεται επάνω σε κάθε προϊόν παγκοσμίως και βοηθάει τις ταμειακές μηχανές να αναγνωρίζουν αμέσως την τιμή.

Και τώρα ετοιμαστείτε: Αν προσέξει κανείς το barcode έχει πάντα τρία ζεύγη λεπτών γραμμών, στην αρχή, στη μέση και στο τέλος, που δεν βρίσκονται σε «περασιά» με τις υπόλοιπες. Σύμφωνα λοιπόν με την αμερικανίδα προτεστάντισα Mary Stewart Relfe, που έγραψε το 1981 το best seller «When your money fails», το κάθε ζεύγος τέτοιων γραμμών αντιστοιχεί στον αριθμό 6. Γιατί;

Μια ιστορία με θηρία, κρυμμένα μηνύματα, σκοτεινές συνωμοσίες και πολλούς κακούς...
Δηλαδή, μια σίγουρη επιτυχία!

Του **ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ**

Γιατί έτσι! Άρα όταν αυτές οι γραμμές επαναλαμβάνονται τρεις φορές, τι έχουμε; Το βρήκατε! Το 666. Δηλαδή το χάραγμα του θηρίου! Δηλαδή τη Νέα Τάξη πραγμάτων που με πρόφαση τη μείωση των ουρών στα Super Market (σ.σ. έτσι κι αλλιώς το εμπόριο έχει πάντα να κάνει με τον Σατανά) θέλει να μας βάλει να αγοράζουμε τα πάντα με το branding του Αντίχριστου! Ελάτε, παραδεχτείτε ότι μόλις διαβάσατε αυτό, ψάξατε να βρείτε κάτι με barcode για να το διαπιστώσετε... Και μόλις το διαπιστώσατε, αναρωτηθήκατε για μερικά δευτερόλεπτα: «ρε, λες να...». Ναι, είναι τόσο καλό το story.

Από εκεί και πέρα, όπως είναι αναμενόμενο, οι καμουφλαρισμένες εμφανίσεις του 666 σε χαρτονομίσματα, σύμβολα και οπουδήποτε αλλού εξαρτώνται αποκλειστικά από τη φαντασία των συνωμοσιολόγων. Οι οποίοι μπορεί να πιστεύουν μεν μια προφητεία –που σημαίνει ότι θεωρούν πως όλα είναι γραμμένα, άρα δεν τίθεται θέμα ανθρωπίνου παράγοντα– αλλά από την άλλη κάνουν τα πάντα για να αποτρέψουν την επικράτηση του Αντίχριστου, δηλαδή αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες ως ανθρωπίνος παράγοντας ενάντια στην προφητεία. Δηλαδή, στο γραμμένο! Και προβαίνουν σε διαρκείς αποκαλύψεις. Θεωρώντας ότι κάποιοι, όταν βλέπει ένα barcode ή το σήμα του Chrome της Google, ας πούμε (που υποτίθεται ότι αναπαριστά τρία εξάρια σε ελικοειδή διάταξη), αυτομάτως μπαίνει μέσα σου ο Σατανάς! Εξάλλου το έχει πει ο Ιωάννης: «Κανείς δεν θα μπορεί να αγοράσει ή να πουλήσει, αν δεν έχει επάνω του τον αριθμό του θηρίου...». Με άλλα λόγια, όλα μπερδεύονται γλυκά.

Η αλήθεια είναι πως όταν επισκεφτεί κανείς το σπήλαιο της Αποκάλυψης στην Πάτμο, δεν θα βρει αρχαίες πεταμένες τζιβάνες γύρω από τον χώρο που έγραφε ο Ιωάννης –καθ' υπαγόρευσιν υποτίθεται του Μεγάλου Αφεντικού– τη φράση που συμπλήρωνε αυτήν με τις αγοραπωλησίες: «... όποιος έχει μυαλό ας λογαριάσει τον αριθμό του θηρίου, που είναι χξς (666)». Οι ξεναγοί θα φροντίσουν να σου δείξουν πού ακριβώς ακουμπούσε το κεφάλι του, όταν έγραφε, και πού ακουμπούσε το χέρι του. Και αν δοκιμάσεις να αναπαράστης την εικόνα σου έρχεται αμέσως στο μυαλό περισσότερο η αγκύλωση παρά τα ψυχοτρόπα. Ίσως γι' αυτό και στο πρωτότυπο (σ.σ. στο κεφάλαιο 66 – τυχαίο;) της αποκάλυψης ο αριθμός αναγράφεται ως χις. Ναι, κάποιοι καχύποπτος θα μπορούσε να πει ότι η μεγαλύτερη θεωρία συνωμοσίας της ανθρωπότητας βασίστηκε πάνω στο επιφώνημα «χις» του μεθυσμένου. Κακίες...

Εξάλλου, αυτές οι εγκεφαλικές παρατηρήσεις δεν αφορούν όσους διαδηλώνουν κατά καιρούς ενάντια στην κάρτα του πολίτη ή ενάντια στο χάραγμα του αντίχριστου ή ακόμα και ενάντια στη Νέα Τάξη Πραγμάτων γενικότερα, αφού ειδικά αυτή η τελευταία είναι κάτι σαν την πάταξη της φοροδιαφυγής σε προεκλογικό πρόγραμμα κόμματος. Ταιριάζει πάντα και με όλα. **Α**

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

style

ΚΑΝΕ ΒΟΥΤΙΑ ΣΤΑ 90s ΜΕ ΤΑ ΝΕΑ **REEBOK CLASSIC RAPIDE**

► Τα 90s που τόσο αγαπήσαμε και έχουμε άπειρες αναμνήσεις, συνεχίζουν να είναι δεκαετία αναφοράς τόσο για τη μουσική όσο και για τη μόδα. Ευκαιρία να τα αναδείξεις με το **Reebok Classic Rapide**, που θολώνοντας τις γραμμές μεταξύ παραδοσιακού και μοντέρνου κάνει την επανεμφάνισή του και

σκοπεύει να κατακτήσει και πάλι την καρδιά κάθε σύγχρονου sneaker lover! Τα **Reebok Classic Rapide** είναι διαθέσιμα σε τέσσερις χρωματικούς συνδυασμούς. Κλασικό design ή πιο adventurous προτάσεις, διάλεξε το χρωματικό συνδυασμό που σου ταιριάζει και κάνε... βουτιά στα 90s.

➔ Βρείτε τα στο επίσημο site της Reebok στο www.reebok.com/gr και στα καταστήματα Sneaker 10.

PEPE
JEANS
EYEWEAR
Unisex γυαλιά ηλίου

style

ESSENCE
Τριπλή highlighter παλέτα €7,50

WRANGLER
Τζιν σορτς

CALZEDONIA
Ολόσωμο μαγιό €69

MERRELL
Γυναικείο πέδιλο €75

Τρέχουμε με την adidas για να σώσουμε τους ωκεανούς

Η adidas και η ParleyfortheOceans ένωσαν ξανά τις δυνάμεις τους σε ένα παγκόσμιο κίνημα ενάντια στη θαλάσσια ρύπανση από πλαστικό. Η adidas αντιστοιχεί κάθε χιλιόμετρο που καταγράφεται στην εφαρμογή Runtastic σε προσφορά 1\$ στο πρόγραμμα ParleyOceanPlastic. Στις 4/7 στο Φάληρο (στάση τραμ ΜΠΑΤΗΣ), στις 19.30, η adidas διοργανώνει το μεγαλύτερο running event σε μια διαδρομή 6 χλμ. στην παραλιακή ζώνη του Φαλήρου. Θα τρέξουμε με κορυφαίους έλληνες αθλητές, όπως ο Νίκος Κακλαμανάκης. Διήλωσε τη συμμετοχή σου δωρεάν στο adidas.gr/adidasRunners ή μέσω του Runtastic για να ζήσεις μια μοναδική εμπειρία τρεξίματος με πολλά happenings και εκπλήξεις.

CHANEL
Βερνίκια νυχιών

PAUL FRANK
Γυαλιά ηλίου

VICHY
Κρέμα ενυδάτωσης
Slow Age Fluid
Moisturizer SPF 25

ROGET GALLET
Άρωμα Cassis Frénésie €59

THE BODY SHOP
Ενυδατικό body butter
με άρωμα μπανάνας €15

SWATCH
Πολύ Skinesquisse,
από τη σειρά Skin
Collection, €95

GLAMAZON

Μικρά-μεγάλα ακρυλικά νύχια

Το nail-talk είναι το καταφύγιο των γυναικών

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κόκκινα, ροζ, περλέ, μπλε, μαύρα. Φορούν την Άρτα και τα Γιάννενα. Στρας, πέτρες, με σχέδια πολύχρωμα, καπ-κέικς, ανανάδες, πουά, γκλίτερ και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο. Έχω δεν έχω κέφια, έχω δεν έχω λειψά είναι το σωστό, όταν πληρώνω στα διόδια το μάτι μου πέφτει θέλοντας και μη στα δεκάδες νύχια που απλώνονται σαν πολύχρωμη παλέτα από τα γκισέ. Απίθανα νύχια. Σε όλες τις αποχρώσεις. Ακρυλικά ή gel.

Παντού. Ειδικά σε ένα μικρό μάρκετ βιολογικών προϊόντων που ψωνίζω, πού και πού, στέκομαι να θαυμάζω τα σουπερ-στολισμένα ακρυλικά νύχια της κυρίας που δουλεύει εκεί. Και της το λέω. Και εκείνη χαίρεται και καμαρώνει. Και τα αλλάζει αρκετά συχνά. Τα νύχια της είναι υπερπαραγωγή. Τουλάχιστον, σκέφτομαι, τα φαντεζί χέρια κάνουν τις συναλλαγές λιγότερο τετριμμένες. Και με εντυπωσιάζει πώς αυτά τα μυτερά αξεσουάρ κάνουν πιρουέτες στο ταμείο ή χτυπούν γοργά τα πλήκτρα όταν δίνει παραγγελίες. Χαρά στο κουράγιο της. Γιατί αυτή η φροντίδα της δίνει κουράγιο.

Πριν πολλά-πολλά χρόνια, προευμάρειας, λέγαμε ότι μια γυναίκα με τεχνητά νύχια έχει άφθονο χρόνο στη διάθεσή της και χρήμα να προσέξει τον εαυτό της. Τώρα είναι στάνταρ τελετουργικό. Στοιχειώδης ανάγκη για καλύτερη διάθεση, ένα μικρό τσίμπημα στο μάγουλο της κοκεταρίας, ένα αντίδοτο στην κατατονική καθημερινότητα και στην ιδρωμένη ρουτίνα. Το μανικιούρ γενικώς. Απλώς τα ακρυλικά νύχια και η αισθητική τους βλέπω ότι κερδίζουν όλο και περισσότερο έδαφος. Μπορεί να ευθύνονται για αυτό και τα ριάλιτι, μπορεί να βρίσκονται πίσω από το τρεντ η Κιμ Καρντάσιον και το σόι της ή η

συνωμοσία της Ριάνα, της Κέιτι Πέρι, της Μπιγιονσέ και της Τζένιφερ Λόπεζ.

Στη γειτονιά μου και στον ίδιο δρόμο έχουν ανοίξει πάρα πολλά nail-bars ή νυχάδικα. Ένα από αυτά είναι φουλ μέχρι πολύ αργά κάποιες μέρες. Μπορεί να αποχαιρετήσει τις τελευταίες πελάτισσες ακόμα και στις δέκα και μισή το βράδυ. Γυναίκες που θα βρουν χρόνο, θα πιέσουν κάποια άλλη ανάγκη, θα αγχωθούν, αλλά το νύχι-νύχι. Είναι η ώρα της χαλάρωσης, η ώρα της ξεκούρασης, η ώρα που μιλάς-μιλάς για να κάνεις την ψυχανάλυσή σου ή προτιμάς να μη βγάλεις άχνα και να αφήνεται στις φωτογραφίες με τις πρώτες επώνυμες βουτιές στη Μύκονο. Για τις πελάτισσές μου γίνομαι ψυχίατρος και εκείνες είναι η δική μου ψυχανάλυση, λέει μια επαγγελματίας του χώρου, αισθητικός και μανικιουρίστ-πεντικιουρίστ. Και είναι αλήθεια ότι οικοδομείται μια σχέση. Αμφίδρομη.

Στα τεχνητά νύχια, πάλι. Χημικά-ξεχημικά, καμιά δεν σταματά. Κάποιοι το βρίσκουν εκνευριστικό, αλλά αυτό το τακ-τακ, το χτύπημα των νυχιών πάνω στο τραπέζι, το λατρεύω. Μου αρέσει και αυτή η υπέρβαση, ένα άλλο είδος χιούμορ ή αυτοσαρκασμού. Έτσι το βλέπω εγώ, μπορεί κι εκείνες. Κάποιες γυναίκες με συντηρητική εμφάνιση διαθέτουν νύχια, που άλλοτε τα έφτιαχναν έτσι μόνο οι στρίπερς. Έτσι όπως παρατηρώ τις άλλες γυναίκες, η φροντίδα των νυχιών μοιάζει να έχει εκτοπίσει τα μαλλιά. Τα νυχάδικα είναι τα νέα γυναικεία καφενεία. Και οι τιμές ποικίλλουν. Δεν πονάς για να πληρώσεις. Έχεις επιλογές. Μέσα σε μυρωδιές ασετόν, διαλυτικών, λουσίων, τη βαριά μυρωδιά του ακρυλικού και τις λάμπες για το gel, το nail-talk είναι το καταφύγιο των γυναικών.

CITY GUIDE

ΟΙ ARCTIC
MONKEYS
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το **Rockwave** στα
καλύτερά του

Η πολυαναμενόμενη συναυλία του καλοκαιριού, που μας συντονίζει με τον υπόλοιπο φεστιβαλικό πλανήτη, δημιουργεί μία γλυκιά προσμονή την πρώτη εβδομάδα του Ιουλίου που έχουμε καιρό να νιώσουμε για συναυλία, μιας και έχουμε συνηθίσει κάθε καλοκαίρι να βλέπουμε αρκετές επαναλήψεις.

Στο ελληνικό timeline έχουν ήδη σκάσει τα πρώτα ποστ, δίνοντας μία εικόνα για τον πανικό που θα προκαλέσουν οι **Arctic Monkeys** την Παρασκευή στη Μαλακάσα. Το Rockwave Festival δημιουργεί αυτό το καλοκαίρι μία από τις πιο δυνατές του φεστιβαλικές βραδιές με headliners τους AM του **Alex Turner**, που μαζί με τον **Miles Kane** μας είχαν παρασύρει με την ενέργειά τους στην εμφάνιση των Last Shadow Puppets στο Rockwave του '16. Το έργο θα επαναληφθεί και φέτος, με τη διαφορά ότι επιτέλους θα δούμε τους Arctic Monkeys αλλά και τον Kane, που έρχεται με το επερχόμενο προσωπικό του άλμπουμ «*Coup De Grace*», όπου μεταξύ άλλων συνεργάζεται με τη Lana Del Rey. Στην κορυφή του ανεξάρτητου ήχου οι **alt-j** από το Leeds συμπληρώνουν το line up με την εγκεφαλική τους indietronica και το νέο τους άλμπουμ «*Relaxer*», ενώ οι **Get Well Soon** του γερμανού Konstantin Gropper έχουν τα νέα τραγούδια του άλμπουμ «*The Horror*» για τους εφιάλτες της εποχής που κυριεύεται από τον φόβο δοκιμάζοντας συμφωνικά περάσματα σε indie rock φόρμες. Εγχώριο opening από τους χανιώτες **Coretheband**, που παρουσιάζουν το indie pop ντεμπούτο τους «*I (Don't)*». Με τον frontman Alex Turner να προκαλεί λιποθυμίες στις ζωντανές εμφανίσεις των Arctic Monkeys το φαινόμενο από το Σέφιλντ αποτελεί το πιο επιτυχημένο και ουσιαστικό βρετανικό γκρουπ των τελευταίων χρόνων με μια μοναδική ορμή και πανέξυπνους στίχους. Έχουν παίξει ως headliners σε όλα τα μεγάλα φεστιβάλ και έσπασαν κάθε ρεκόρ με το άλμπουμ «*AM*» το 2013. Μόλις δύο μήνες πριν πραγματοποιήσαν τη δισκογραφική επιστροφή τους με το διευρυμένο υφολογικά concept άλμπουμ «*Tranquility Base Hotel & Casino*» αποφεύγοντας τη συνταγή της επιτυχίας. Κάτι που σπάνια συμβαίνει στη ροκ μυθολογία, που συχνά ακολουθεί στερεοτυπικά τη μανιέρα της επανάληψης.

-Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

INFO

TerraVibe Park, 37ο χλμ
Εθνικής Οδού Αθηνών
- Λαμίας, Μαλακάσα.
Είσοδος €75, €100 (V.I.P.)
Προπώληση: Ticket
House, Πανεπιστημίου 42,
2103608366, Γερμανός,
Cosmote, tickethouse.gr
Στις 6/7.

ΓΕΥΣΗ

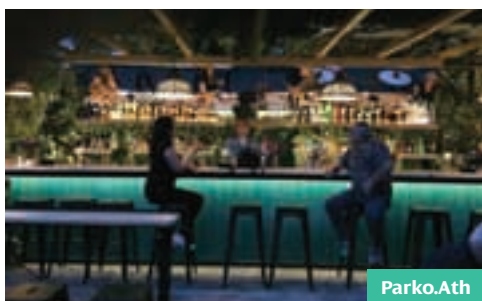
TASTE
POLICE

Της ΝΕΝΕΛΑΣ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

7 + 1

καινούργια στέκια

για συναρπαστικές διακοπές
στην Αθήνα

Parko.Ath

Pancho Cantina Y Costeleria Mexicana

Zeibekiko

Caravin

Με την Αθήνα να μην αδειάζει ούτε τον Δεκαπενταύγουστο και με τον τουρισμό να σπάει τα ρεκόρ το ένα πίσω από το άλλο, είναι φυσικό κι επόμενο να ανοίγουν συνεχώς καινούργια φαγοποτικά στέκια. Άλλα μικρότερου κι άλλα μεγαλύτερου budget, όλα έχουν κάτι διαφορετικό να πουν και ομορφαίνουν το μακρύ αθηναϊκό καλοκαίρι.

Το **Parko. Ath** άνοιξε, επιτέλους, μέσα στο Πάρκο Ελευθερίας (2107233419) και είναι μια τέλεια πρόταση για τις καυτές μέρες και νύχτες του καλοκαιριού. Όλα τα λειψά η exotica μπάρα του, τόσο καλά ενταγμένη στην πρασινάδα του πάρκου ώστε κοιτάς τα μπουκάλια και βλέπεις ανάμεσα να ξεφυτρώνουν περικοκλάδες! Τα signature cocktails με υπέρτιτλο «colonial» υπογράφει ο Νίκος Μασούνης, στα κρασιά υπάρχουν ήδη 70 ετικέτες του ελληνικού κυρίως αμπελώνα και θα προστεθούν κι άλλες, στην κουζίνα βασιλεύει η Έφη Παλούση με πιάτα ελληνομεσογειακά ± κεφτεδάκια με ούζο και κύμινο, λαδοτύρι Μυτιλήνης σαγανάκι±, ενώ δεν λείπουν κι από εδώ οι εξωτικές πιναλιές ± ινδικά samosas, stir fry κρεατικών. Από το πρωί στις 10 με καφέ, πρωινά με έμφαση στα αυγά, σνακς, γλυκά (και τρομερές πάβλοβες).

Ήσυχια κι αθόρυβα αλλά με κάθε του λεπτομέρεια προσεγμένη άνοιξε πριν λίγο καιρό το **Caravin** (Ακάμαντος 11, Θησείο, 2114003962), το νέο wine bar της πόλης. Πεζοδρόμιο και stools για κρασί και μεζεδάκια κάτω από τα δέντρα, μέσα ανοιχτές τζαμαρίες, μαξιλάρες και φυτά που κρέμονται από την οροφή, μικρή αλλά νόστιμη κάρτα φαγητού με μεσογειακές και ελληνικές γεύσεις. Πολλές προτάσεις στα κρασιά (και σε ποτήρι), με 90 ετικέτες ελληνικών και 40 ακόμη διεθνών. Στα άμεσα σχέδια, το караβάνι του κρασιού, θα κάνει ταξίδια εντός αλλά και εκτός Ελλάδας με κρασιά αλλά και γεύσεις του «φιλοξενούμενου» τόπου.

Στην Αρχελάου που κοντεύει να γίνει... η νέα πλατεία Αγίας Ειρήνης άνοιξε το μικρό και γουστόζικο **Santa Lucia** (Αρχελάου 30, Παγκράτι, 2121053112). Λιτό ντεκόρ, χαλαρές νότες γειτονιάς, καλές ιταλικές γεύσεις και προϊόντα ± τυριά, αλλαντικά± πολύ πολύ καλής ποιότητας. Στα συν τα καλά ιταλικά και ελληνικά κρασιά, οι καλές του τιμές. Η ξαφνική λατρεία που έχει πιάσει τους Αθηναίους για οτιδήποτε λατινοαμερικάνικο, εκφράζεται με το πανέμορφο και ατμοσφαιρικό Dos Gardenias του Ψυρρή για το οποίο γράφαμε εδώ πριν λίγο καιρό, συνεχίζεται και με το

ολοκαίνουργιο **Pancho Y Costeleria Mexicana** κάτω στον Πειραιά (Μαρίνα Ζέας, 2104515849). Όνομα εμπνευσμένο από τον επαναστάτη Μεξικανό Πάντσο Βίγια, θέα στη θάλασσα και τα κόττερα, πολύχρωμο ντεκόρ και μεγάλη μπάρα, τάκος, τεκίλες και μουσικές που ταιριάζουν με το καλοκαίρι. Τις Τρίτες γίνεται γιορτή, καθώς ακολουθούν τη συνήθεια πολλών χωρών της Λατινικής Αμερικής που επιβάλλει μειωμένες τιμές στα τάκος και τα κοκτέιλ.

Πάνω, στην Κηφισιά, έγιναν κοσμοϊστορικές αλλαγές! Ο γνωστός Τηλέμαχος των αδελφών Τσιλιγκίρη (3 γενιές στο κρέας) μόλις μεταμορφώθηκε σε **Zeibekiko** (Φραγκοπούλου 22 & Μ. Μηδούτση, 2108074330) και προσφέρει σουβλάκι το ελληνικόν! Αλλά τι σουβλάκι... Γύρος από μαύρο χοίρο και από πρόβατο, καλαμάκι από αρνάκι γάλακτος, τυλιχτά με κρητικό λουκάνικο, πικάντικα κεμπάπια, και μαζί καθουράς με σπανάκι, λεχματζούν, πείνιρλι, μπουγιουντί με λαδοτύρι, πατάτες με κεφαλοτύρι Κεφαλονιάς, όλα σε εξαιρετικές τιμές. Μεγάλη αυλή με δέντρα για δροσερά μεσημέρια και βράδια.

Στον Πειραιά, και πάλι, άνοιξε καινούργιο ιταλικό. Η **Italida** (Φιλελλήνων 9, 2104292005) έχει ντεκόρ ανάλαφρης πολυτέλειας, τώρα όμως το καλοκαίρι

βγάζει τραπέζια έξω και αποκτά πιο χαλαρή διάθεση. Το μενού που έχει επιμεληθεί ο Κώστας Τσίγκας, γνωστός για τη μαεστρία του στην ιταλική γεύση, περιλαμβάνει πίτσες, πάστες, πιάτα παραδοσιακά αλλά και σύγχρονα της Ιταλίας.

Θαλασσάτο, με boho chic διακόσμηση και την αμμουδιά στα πόδια σου, το καινούργιο απόκτημα των Πιάγκου και Θεόδωρη Αγιοστρατίτη (The Marge Hotel) έπιασε πόστο στον γαλήνιο και απομονωμένο όρμο Ζώσκα της Βουλιαγμένης. Ούτε που γνωρίζαμε την ύπαρξη του όρμου αλλά ευχαρίστως θα τη μάθουμε, μια και το **Krabo** (2108963309) είναι η πρόταση που σε ταξιδεύει στο νησί. Ξαπλώστρες, βουτιές στη θάλασσα, ενδιαμέσως ποτά, καφές, κοκτέιλ και μια κουζίνα με μενού που υπογράφει ο εξαιρετικός Παναγιώτης Γιακαλής. Τέλος, αν όχι την εβδομάδα που μας έρχεται, οπωσδήποτε όμως μέσα στον Ιούλιο, ανοίγει το **Birdman Japanese Pub** στην Απόλλωνος, στο Σύνταγμα, με yakitori, μικρά πιάτα και μπόλικο αλκοόλ. Είναι το νέο απόκτημα του Άρη Βεζενέ, το αγαπά και το σπίνει με πολύ κέφι εδώ και μήνες, και δεδομένου ότι θα γίνει το επόμενο talk of the town, θα έχουμε πολλά να πούμε μόλις το δοκιμάσω... **A**

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

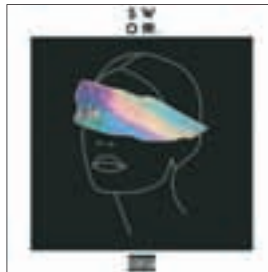
ΜΟΥΣΙΚΗ

Τα ελληνικά μουσικά σχήματα είναι cool

Μικρές αλλά σωτήριες οάσεις μέσα σε μία καταρρέουσα πραγματικότητα

Από τι ορίζεται η τρέχουσα αισθητική (και όχι μόνο) πραγματικότητα; Από μία μεγαλειώδη μπουρδα, από τη φτηνιάρικη εκδοχή του ανθρώπου που τον κανακεύει μία ευτελής τηλεόραση και τον τροφοδοτεί ένα ραδιόφωνο που φτιάχνει το σάουντρακ της λαϊκίστικης εκδοχής του. Ένα πολιτικό σύστημα που δεν έχει πού να πατήσει και γι' αυτό βασίζεται στον φτηνό λαϊκισμό, στο πολωτικό κλίμα, στο μίσος και τον διχασμό. Φυγόκεντρες δυνάμεις από ανεξέλεγκτους μηχανισμούς και βαριδία αναπτύσσονται διαρκώς, η μετριότητα εισβάλλει παντού ως κυρίαρχη τάση, η Μύκονος, τα reality, τα ελληνικά του Φουρθιώτη, οι πανελίστες, η αισθητική Πολάκη και Άδωνι, ο Κουβέλης και ο Καμμένος, το χιπ-χοπ/μπουζούκια, οι αμέτρητες σέλφι των μυριάδων τίποτα που παρακάλανε για μια χούφτα λαίκ, τα προσιτά SUV, οι Μακεδονομάχοι και οι Διεθνιστές που τσακώνονται με παρωχημένα κλισέ, οι εφημερίδες που δεν αντέχονται πια γιατί είναι ελεεινά κομματικά έντυπα, «ιδεολογικοί» αγώνες που γίνονται με βάση την περίφημη Κ.Δ.Ω.Α. (κτηνώδης δύναμη, ογκώδης άγνοια), τα πληρωμένα τρολ, η πολιτική σκέψη Καρανίκας αλλά και Μπαρμπαρούση, house και τσιφτετέλια δίπλα στο κύμα, ξέκωλα σε γκρο πλαν με κάθε ευκαιρία, τα μοντέλα στην άμμο, τα μοντέλα στα νησιά, τα μοντέλα γκόμενες των ποδοσφαιριστών, τα δελτία ειδήσεων

που πρέπει πια να έχουν την ένδειξη «τοποθέτηση προϊόντων» όταν αρχίζουν, τα cd των γνωστών(;) καλλιτεχνών που δεν πουλάνε ούτε με τις εφημερίδες... Κι όμως μέσα σε αυτή την έρημο υπάρχουν βρύσες που στάζουν σταγόνες νερό να βρέξεις τα χείλη σου, υπάρχουν δεντράκια που κάνουν μια μικρή σκιά για να μην καείς από την υπερέκθεση στη μαλακία και που παράγουν οξυγόνο για να μην πάθεις ασφυξία από την τοξικότητα. Ποια είναι η απάντηση σε όσους λένε: «Μα όλα αυτά τα ελληνικά σχήματα για τα οποία γράφεις κάθε τόσο εδώ, αφορούν πολύ λίγους»; Η απάντηση είναι: «Και όμως γυρίζει...». Οι μεγάλες ποσότητες του είδους «φτηνιάρικος άνθρωπος», δεν δικαιώνουν και την ύπαρξή του.

Sworr

- Sworr

Το πρώτο άλμπουμ του πατρινού συγκροτήματος είναι ένα down tempo ατμοσφαιρικό μελόδραμα με μινιμαλιστικό ύφος και ποπ στοιχεία που σε συνδέει με το τώρα. Ο Cayetano κάνει παραγωγή, η ηλεκτρική κιθάρα (Thanasis Q) εισβάλλει χαρακτηριστικά αλλά διακριτικά στα ηλεκτρονικά beats (Γιάννης Τσάλλας), η χαρακτηριστική φωνή του Robin K είναι πιο μπροστά απ' ό,τι χρειάζεται, η φόρμα υπερισχύει της μελωδίας με αποτέλεσμα στο τέλος να έχεις την αίσθηση ότι άκουσες τραγούδια που μοιάζουν. Όμως συνολικά το άλμπουμ δίνει ένα ενθαρρυντικό πρώτο σήμα για το μέλλον.

Alien Mustangs

- Alienation

Μετά από αρκετά χρόνια ζωής, 7ιντσα, 10ιντσα και κασέτες, το συγκρότημα από τη Θεσσαλονίκη κυκλοφορεί το πρώτο του άλμπουμ δίνοντας ένα ευδιάκριτο προσωπικό στίγμα σε αυτό το μαζικό φαινόμενο της αναβίωσης των ψυχεδελικών και garage ήχων από τις δεκαετίες του '60 και του '70. Αντί να καταφύγουν στις σύντομες συνθέσεις, κάτι που συχνά συμβαίνει με παρόμοια συγκροτήματα, καθώς μπορούν να «κρύψουν» τη συνθετική τους αδυναμία πίσω από τη φόρμα και τα κλισέ, υλικά δηλαδή που εύκολα μπορούν να στηρίξουν ένα 3λεπτο τραγουδάκι, οι Alien Mustangs αναμετρώνται με συνθέσεις μεγάλης διάρκειας και αντεπεξέρχονται ικανοποιητικότητας. Το μουσικό τους ταξίδι είναι μια ευχάριστη διαδρομή που αξίζει τον κόπο να κάνεις.

Τάκης Μπαρμπέρης

- Sleeping Revolution

Σεβαστικός εργάτης της τζαζ, με διευρμένους μουσικούς ορίζοντες που χωράνε κι άλλα είδη, ο κιθαρίστας Τάκης Μπαρμπέρης κυκλοφορεί μετά από χρόνια καινούργιο άλμπουμ με την βοήθεια πολλών και καλών μουσικών (Μιχάλης Καπιλίδης, Μάνος Σαριδάκης, Φένια Παπαδόδημα, Γιώργος Γεωργιάδης κ.ά.) και με βασικά υλικά τον ήχο της κιθάρας του (ίσως μερικές φορές λίγο πιο πολύ και λίγο πιο μπροστά απ' ό,τι χρειάζεται), ήχους από την Ινδία με σιτάρ και τάμπλα και φωνητικά που κοιτάζουν προς την Ανατολή και τη Μεσόγειο. Το fusion του Τάκη Μπαρμπέρη μάς είναι γνώριμο από το «Porto Kayio», όμως εδώ ακούγεται πιο δημιουργικό, πιο στοχαστικό και πιο πλήρες.

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

→ makismilatos@gmail.com

Prosopa

Το φημισμένο εστιατόριο του Ρουφ «βγήκε» στην πλατεία

Το εξαιρετικό εστιατόριο του Ρουφ, με την καλλιτεχνική αύρα και το βιομηχανικό στιλ, άρξας ήδη να σερβίρει τα υπέροχα πιάτα του στην πλατεία. Μεσογειακή κουζίνα με διεθνείς επιρροές και άριστες πρώτες ύλες είναι το σήμα κατατεθέν. Μαζί με το άφιογο σέρβις και την πολύ καλή σχέση ποιότητας και τιμής. Είγουρα θα βρεθείτε σε δίλημμα για την επιλογή σας, που μπορεί να είναι ανάμεσα σε πιάτα όπως ραβιόλια γεμισμένα με μανιτάρια, λαυράκι με σέλιρι, χόρτα εποχής και καρότο, τόνο σε κρούστα από σουσάμι με αρωματική φέβα, wakame και πικάντικη κορεάτικη

σος, ή ιβηρικό καρρέ, που είναι μπριζόλα από χοίρο Ισπανίας βιολογικής εκτροφής, με πουρέ πατάτας και θυμάρι. Είσοδο δυνατό και τα ορεκτικά, σαν το Hawaiian poke σολομού με μάνγκο, αντίθετο, λάιμ και σκινόπρασσο, οι σαλάτες, σε πολλές επιλογές, φρέσκες και δροσιστικές. Όλα αυτά μαζί με μια καλά ενημερωμένη λίστα κρασιών από τον ελληνικό και διεθνή αμπελώνα, αλλά και δημιουργικά κοκτέιλ. Άνοιχτά καθημερινά από τις 6 το απόγευμα.

Βασιλείου του Μεγάλου 52, Ρουφ, 2103413433, www.prosopa.gr, fb: Prosopa restaurant

Αργυρώ Χιώτη Αναζητώντας τη συνέχεια ανάμεσα στο αρχαίο δράμα και την ελληνική κοινωνία του 2018

Η σκηνοθέτρια των **VASISTAS** μιλάει στην Α.Υ. λίγες μέρες πριν την πρεμιέρα της παράστασης «**Χοηφόροι**», στο Μικρό Θέατρο Αρχαίας
Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

6-7
Ιουλίου
Μικρό Θέατρο
Επιδαύρου, 21.00

Επιδαύρου

Στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, η Αργυρώ Χιώτη και η ομάδα VASISTAS καταπιάνεται με το «κορυφαίο θρηνητικό τραγούδι της αρχαίας ελληνικής γραμματείας», «Χοιφόροι». Στο δεύτερο έργο της τριλογίας της «Ορέστειας» του Αισχύλου, στο οποίο η Ηλέκτρα πενθεί τον δολοφονημένο πατέρα της Αγαμέμνονα, είναι ο χορός που συμβάλλει στην κλιμάκωση της πλοκής καθ' όλη τη διάρκεια του δράματος ως η συλλογική φωνή που παρατηρεί, κατευθύνει και τελικά εξουσιάζει τα πάντα. Οι κοινωνικές προεκτάσεις του έργου δύσκολα μπορούν να αποτρέψουν από συγκρίσεις με τα αντανakλαστικά της κοινής γνώμης σήμερα. Πρόσφατα είχαμε την περίπτωση του πατροκτόνου της Ζακύνθου που επευφημήθηκε για την πράξη του. Η τοπική κοινωνία σε μία έκφραση νομιμοποίησης της αυτοδικίας, εκπορευόμενη από το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Σε μία τρομακτικά οξύμωρη εκδήλωση του κοινωνικοπολιτισμικού θυμικού, η κοινότητα έδρασε αντίστοιχα και στην περίπτωση της δολοφονίας κοριτσιού σε καταυλισμό Ρομά από έναν 34χρονο κρεοπώλη. Και αυτές είναι μονάχα δύο περιπτώσεις στις οποίες μπορεί να εμπίπτει η «λυσσαλέα ορμή», όπως αναφέρει η Χιώτη, του χορού των Χοιφόρων στη σύγχρονη πραγματικότητα. Εστιάζοντας στο ρόλο του χορού, εντοπίζει τους παραλληλισμούς με τη σημερινή πραγματικότητα, αντιμετωπίζει τις προκλήσεις και αναζητά για ακόμα μία φορά εκείνα τα εκφραστικά μέσα που θα δώσουν στο έργο τη σφραγίδα VASISTAS. Μου μιλά για τη συνέχεια ανάμεσα στο αρχαίο δράμα και την ελληνική κοινωνία του 2018, αλλά και τις προσωπικές προβολές που αναπόδραστα το έργο προκαλεί, καθώς και για την παράσταση συνολικά, λίγες μέρες πριν την πρεμιέρα της στο Μικρό Θέατρο Αρχαίας Επιδαύρου.

Ποιες ήταν οι προκλήσεις που είχατε να αντιμετωπίσετε ερχόμενη σε επαφή με το κείμενο; Τι σας προβλημάτισε περισσότερο ως προς την απόδοσή του; Η διαχείριση του μεγέθους του λόγου σε σχέση με τα πυκνά νοήματα, τη βαθιά ανθρώπινη αλήθεια που κουβαλούν και ταυτόχρονα μια απλή προσωπική αλήθεια. Αυτή νομίζω ήταν από την αρχή η έννοια μου. Να κρατηθεί από τη μία η ιδιαίτερη μουσικότητα του λόγου, η ενέργεια που τον διατρέχει, και μέσα από τη μουσικότητα να προκύπτουν προσωπικές ρωγμές, ψυχικές και συναισθηματικής φύσης. Ξεπερνώντας βέβαια από την αρχή την πα-

Το έργο

«Μα είναι νόμος, το αίμα που εκύθη στη γη νέον αίμα να θέλει· κι ο φόνος βοά, ως που να 'ρθει η Ερινύα και φέρει γι' αυτούς που σκοτώθηκαν πριν, συμφορ' άλλην στην πρώτην απάνω»
Αισχύλος, Χοιφόροι, στ. 400

Ο παραπάνω στίχος ανήκει στο δεύτερο έργο της τριλογίας της «Ορέστειας» του Αισχύλου, «Χοιφόροι», όπου κυριαρχεί η φιγούρα της Ηλέκτρας που πενθεί τον δολοφονημένο πατέρα της Αγαμέμνονα, προσμένοντας εμμονικά ως μόνο φως σωτηρίας την επιστροφή του αδερφού της, Ορέστη, προκειμένου να σχεδιάσουν μαζί την εκδίκηση. Βγαίνει από το στόμα του χορού, τις αιχμαλωτισμένες γυναίκες της Τροίας που συνοδεύουν την Ηλέκτρα τη στιγμή που πάει στον τάφο του πατέρα της για να προσφέρει τις χοές της. Ένας χορός που συμβάλλει στην κλιμάκωση της πλοκής καθ' όλη τη διάρκεια του δράματος ως η συλλογική φωνή που παρατηρεί, κατευθύνει και τελικά εξουσιάζει τα πάντα. Το ξεκίνημα του έργου βρίσκει την Ηλέκτρα να θρηνεί πάνω απ' τον τάφο του πατέρα της και τις Χοιφόρες, τις γυναίκες του χορού που τη συντροφεύουν, να πολλαπλασιάζουν τον θρήνο της. Εκεί την αντικρίζει για πρώτη φορά ο αδερφός της που έχει επιστρέψει μετά από χρόνια για να εκδικηθεί τον φόνό του πατέρα του μαζί με τον πιστό του σύντροφό του Πυλάδη, μεταμφιεσμένοι σε ξένους για μην τους αναγνωρίσουν. Βλέποντάς την να θρηνεί, συνειδητοποιεί ότι θα την έχει σύμμαχο στο ιερό αυτό έργο και της αποκαλύπτει την ταυτότητά του σε μία από τις συγκλονιστικότερες σκηνές αναγνώρισης στο αρχαίο δράμα. Η δράση κατόπιν εξελίσσεται καταγιστικά. Ορέστης και Πυλάδης, με την κάλυψη της Ηλέκτρας, προφασίζονται ότι είναι δύο ξένοι που φέρνουν τις στάχτες του πεθαμένου Ορέστη στην Κλυταιμνήστρα. Η Κλυταιμνήστρα υποδέχεται τον Ορέστη και τότε εκείνος, αφού της αποκαλύπτει την ταυτότητά του, την εκτελεί, ενώ κατόπιν εκτελεί και τον ομοκρέβατο, σύνενοχό της Αίγισθο. Η τραγωδία κλείνει με τις Ερινύες να καταφθάνουν, καταδιώκοντας ανελέητα τον Ορέστη ως τη στιγμή της αθώωσής του από τον Άρειο Πάγο. Αλλά αυτό θα συμβεί στο τελευταίο μέρος της τριλογίας, στις «Ευμενίδες».

γίδα μιας πρωτοεπίπεδης ψυχολογικής απόδοσης.

Υπάρχουν συγκεκριμένα εκφραστικά μέσα που θα χρησιμοποιήσετε αυτή τη φορά; Ναι, σε αυτή τη δουλειά είναι έντονη, προς τα έξω, η ενέργεια του σώματος. Από μια ορισμένη δυναμική κινησιολογία προσεγγίζουμε τη χορικότητα. Παίζει ισχυρό ρόλο η ρυθμολογία που εξελίσσεται και μεταλλάσσεται από την αρχή της παράστασης. Ο μουσικός μας, ο Γιάννης Αγγελόπουλος, μας έδωσε πολύ συγκεκριμένα «μετρήματα» ρυθμικής φύσης που υπηρετούμε με διάφορα μέσα, ξυλάκια που κρατάμε, βήματα, τον λόγο, τα μονόχορδα όργανά μας.

Επικεντρώνεστε στον χορό και, όπως αναφέρετε στο σημείωμά σας, τον ορίζετε ως «τη συλλογική φωνή που παρατηρεί, κατευθύνει και τελικά εξουσιάζει τα πάντα. Είναι η κοινωνική επιταγή που κατά διαστήματα παίρνει τον πρώτο λόγο και ορίζει αυτόνομα τον ρου της ιστορίας», ποιες είναι οι αλληλουχίες που παρατηρείτε ανάμεσα στο αρχαίο δράμα και την ελληνική κοινωνία σήμερα; Βρίσκετε ομοιότητες ή ίσως ορθότερα μία συνέχεια στα αντανakλαστικά της κοινής γνώμης; Φυσικά και βρίσκω αλληλουχία και συνέχεια. Στις «Χοιφόρες» βλέπουμε έναν χορό να μπαίνει σε μια λυσσαλέα ορμή βίας, σαν τσουνάμι που παρσύρει τυφλά τα πάντα στο πέρασμά του, διαστρεβλώνει δίκαιο και νόμους, ανθρώπινες αξίες και δεσμούς, γίνεται τέρας ισχύος. Κι αυτό από την ανάγκη του να πατάξει αυτό που τον καταπιέζει, τον δυνάστη, τον φόβο του. Σε αυτή την τερατογένεση δεν χωράει φυσικά προσωπική βούληση, διαφοροποίηση, από την πλευρά των προσώπων, γίνονται έρμαιο ενός θυμικού που τους καθορίζει. Για να καταλήσουν στο τίποτα, στην αμηχανία, σε ένα: «και τώρα;» που διέπει την κατάληξη. Αντίστοιχη ενδυνάμωση μιας τάσης μάλλον θεοκρατούμενης που ισχυροποιείται μέσω της βίας στο όνομα ενός «καλού», της πατρίδας κτλ. συναντάμε συχνά πια στην ελληνική κοινωνία. Τρομακτικό. Δεν ξέρω πώς στεκόμαστε απέναντι σε αυτό.

Όσον αφορά τους θύτες, αναφέρετε πως οι μοίρες Ορέστη και Ηλέκτρας είναι αναπόδραστα συνυφασμένες με τις πράξεις τους εξαιτίας του βάρους του παρελθόντος. Πιστεύετε ότι, ως άτομα, ο καθένας μας ακολουθεί μια πορεία σφικτά δεμένη με τις επιλογές των γονιών του; Πόσο εύκολο είναι να σπάσουν αυτά τα δεσμά και, κυρίως, σας απασχόλησαν αυτοί οι συμβολισμοί καθόλου; Ναι, αναπόφευκτα περάσαμε από μια τέτοια μελέτη αναζητώντας την προσωπική σύνδεση του καθενός. Σε σχέση με το παρελθόν του και τον καθορισμό του από αυτό, σε σχέση με το συνειδητό και το ασυνειδητό και το πώς το ένα λειτουργεί εις βάρος του άλλου σε μια μάχη άνιση. Είναι δύσκολο πράγμα να μη γίνεις αυτό που σε προόρισαν να γίνεις, να ξεφύγεις από την ταυτότητα που πρέπει να φέρεις και τα γονίδια που σε έφτιαξαν και ό,τι κουβαλούν. Γίνεται, όμως, το πιστεύω. Κάποιοι άνθρωποι απελευθερώνονται και ορίζουν αλλιώς τη ζωή τους και την επιρροή τους στον κόσμο.

Πώς βλέπετε την εξέλιξη του Φεστιβάλ μέσα και από τη συμμετοχή σας σε αυτό; Υπάρχει κάτι που σας κέντρισε το ενδιαφέρον φέτος από τις υπόλοιπες παραγωγές; Το Φεστιβάλ Αθηνών φέρνει φως στα καλλιτεχνικά δεδομένα της Αθήνας. Πρέπει όλο και περισσότερο να υποστηρίζεται και να δυναμώνει, σε σχέση με καλλιτεχνικές προτάσεις αυθεντικές και ζωντανές (με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει), σε όλα τα επίπεδα, για τους Έλληνες καλλιτέχνες, για να τολμούν και να δοκιμάζουν ελεύθερα, να δοκιμάζονται και να προτείνουν, να προχωρούν και να επικοινωνούν τη δουλειά τους με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Επιτακτική η ανάγκη να έχουν βήμα νέες φωνές και προτάσεις. Σημαντικό και για το κοινό, όμως, που γνωρίζει έργα και καλλιτέχνες όπως π.χ. η Marlene Monteiro Freitas.

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ο Ant-Man και η Σφήκα (ANT-MAN AND THE WASP) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πέιτον Ριντ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Πολ Ραντ, Εβάντζελιν Λίλι, Μάικλ Πένια, Μπόμπι Καναβάλε, Μισέλ Φάιφερ, Λόρενς Φίσμπερν, Μάικλ Ντάγκλας, Χάνα Τζον-Κέιμεν

Αν και η τελευταία απόπειρά του ως σούπερ ήρωας με τη μορφή του «Ant-Man» δεν είχε το πιο ευτυχές φινάλε, ο Σκοτ Λανγκ καλείται και πάλι στη δράση, όταν η Χόουπ Βαν Ντάιν και ο Δόκτωρ Χανκ Πιμ αντιμετωπίζουν ένα νέο κίνδυνο. Η άγνωστη εκθρόνισή με το κωδικό όνομα «Φάντασμα» δείχνει αδύνατο να νικηθεί (η μοριακή ανισορροπία του σώματός της την κάνει σχεδόν αόρατη) την ίδια ώρα που κάποια μυστικά από το παρελθόν βγαίνουν στην επιφάνεια.

Είναι προφανές η τάση της Marvel να δώσει στο κινηματογραφικό υπερηρωικό σύμπαν της νέα χαρακτηριστικά. Ο «Ant-Man και η Σφήκα» εκτός της ασύλληπτης ικανότητάς τους να μικραίνουν, διαθέτουν όλο το πακέτο του εξανθρωπισμού των σούπερ ηρώων που επιχειρείται τελευταία από την εταιρεία κολοσσό. Η τάση της προσγείωσης των ηρώων της Marvel σε πιο ταπεινά μεγέθη δίνει την ευκαιρία στο σίκουελ του «Ant-Man» να πορευτεί στα κατάλληλα μονοπάτια. Εκεί που η γνώση της κβαντικής κάνει τον ήρωα να νιώθει χαζός και το δίλημμα «κοινός θνητός ή σούπερ ήρωας» βάζει την πλάστιγγα να γέρνει προς το πρώτο σκέλος, όπως φαίνεται καθαρά στην τρυφερή σκηνή που ο Σκοτ Λανγκ εξηγεί στη μικρή κόρη του πως τυχαία βρέθηκε σε αυτή τη θέση και μάλλον τα κάνει μαντάρα αντί να φτιάχνει τα πράγματα. Οι παραγωγοί του «Ant-Man» ξέρουν ότι κρατούν ένα θησαυρό στα χέρια τους (το προ τριετίας φιλμ κόστισε 130 εκατομμύρια δολάρια κι απέφερε σχεδόν 500 από τις παγκόσμιες εισπράξεις του) και δεν είναι διατεθειμένοι να τον αφήσουν ανεκμετάλλετο. Αναθέτοντας τη σκηνοθεσία στον Πέιτον Ριντ, όπως και στο πρώτο φιλμ, μπολιάζουν την ιστορία με περισσότερο συναίσθημα (το ειδύλλιο των δύο... εντόμων αλλά και η προσωπική δοκιμασία για τη Χόουπ και τον δρ Πιμπού αφορά στη μητέρα της πρώτης την οποία υποδύεται η Μισέλ Φάιφερ συνεχίζοντας το σερί των τελευταίων εμφανίσεών της –την είδαμε πρόσφατα ακόμη στα «Μπότερα» και «Εγκλημα στο Οριάν εξπρές»– έπειτα από 5ετή σχεδόν απουσία) αλλά και χιούμορ, το οποίο εκδηλώνεται κυρίως μέσω του σπαρταριστού Λούι, του κολλητού του ήρωα που ερμηνεύει μοναδικά ο Μάικλ Πένια. Μερικά όμως από τα λεγόμενα ατού του φιλμ (η χορογραφημένη δράση με τα εμβόλια αστεία, οι διάλογοι που διαλύουν κάθε έννοια σοβαροφάνειας, ο βασικός χαρακτήρας) δεν διαθέτουν τη σπιρτάδα ή τις εκπλήξεις του αρχικού «Ant-Man». Πάλι καλά που το κενό αυτό καλύπτεται από τους δυνατούς γυναικείους χαρακτήρες και ειδικά την εντυπωσιακή Έιβα (ή «Φάντασμα») με τη γοττευτική βρετανίδα Χάνα Τζον-Κέιμεν να δίνει μια επιβλητική παράσταση που επισκιάζει κάθε άλλο πρόσωπο στο φιλμ.

JUST THE FACTS

Ο Ant-Man και η Σφήκα
(**1/2)

Τσιμπάει αλλά
δεν αφήνει σημάδι

Η μέρα της
επιστροφής μου (**)

Μάχη με το απέραντο
γαλάζιο

Ο πρόεδρος (**1/2)

Η μεγάλη προσωπικότητα
του Ρικάρντο Νταρίν

Απαγωγή (**1/2)

Αποκλεισμός της Ισπανίας
και στο σινεμά

Έτσι είναι η ζωή (**)

Γαμήλιες τελετές γέλιου

Η σωτηρία της ψυχής (**)

...είναι πολύ μεγάλο
πράγμα

MUST
SEE

Προβολή από το
Flix.it στη Στέγη
της ταινίας
«Δεσμώτης του
Ιλιγγού» του
Άλφρεντ Χίτσκοκ,
που φέτος κλείνει
τα 60 και θεω-
ρείται πλέον «η
καλύτερη ταινία
όλων των εποχών»
σε νέα επετειακή
κόπια στις 9 Ιουλί-
ου, στο πρόσφατα
ανακαινισμένο
«Cine Ανεσις» των
Αμπελοκήπων.

Ο πρόεδρος (THE SUMMIT) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σαντιάγκο Μίτρε
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ρικάρντο Νταρίν, Κρίστιαν Σλέιτερ, Έρικα Ρίβας, Ντολότερς Φόνζι

Ο Πρόεδρος της Αργεντινής βρίσκεται παγιδευμένος ανάμεσα στην πολιτική και την προσωπική του ζωή, κατά τη διάρκεια μιας συνόδου κορυφής των ηγετών της Λατινικής Αμερικής με θέμα τον έλεγχο των γεωτρήσεων και της διαχείρισης του πετρελαίου στην ήπειρό τους.

Αρκετά ενδιαφέρον πολιτικό θρίλερ από τους παραγωγούς του αργεντινικού «Ιστορίες για αγρίους» με τον εξαιρετικό Ρικάρντο Νταρίν να δίνει ψυχολογικό βάθος και ρεαλιστική υπόσταση στον χαρακτήρα του, ο οποίος σημαδεύει ολοκληρωτικά το φιλμ. Όμως εκτός του αμφιλεγόμενου κεντρικού ήρωα και κάποιων σημείων που έχουν σημασία (οι διάλογοι μεταξύ των πολιτικών της ταινίας είναι ο ορισμός του να λένε πολλά και διάφορα χωρίς όμως να αποσαφηνίζεται τίποτα), ο «Πρόεδρος» αστοχεί στην επιστράτευση του μεταφυσικού στοιχείου —το επεισόδιο του υπνωτισμού— αλλά και μιας νητικοπλαστικής χροιάς, όπως φαίνεται στη σεκάνς της συνέντευξης με την έμπειρη δημοσιογράφο. Αντίθετα, η ταινία κερδίζει πόντους, όταν στο σκηνικό μπαίνουν οι «γκρίνγκος» και ο αφοπλιστικά κυνικός Σλέιτερ, που μιλά ως εκπρόσωπος του αμερικανού προέδρου, δικαιώνοντας εν μέρει τον καταγγελτικό χαρακτήρα του σεναρίου.

Απαγωγή (SECUESTRO) *½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρ Ταργκάρνα
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μπλάνκα Πορτίγιο, Αντόνιο Ντετσέντ, Βισέντε Ρομέρο, Μαρκ Ντόμενεκ, Χοσέ Κορονάδο

Με αφορμή την απαγωγή του κωφάλαλου γιου της από το σχολείο που λίγες ώρες αργότερα θα βρεθεί να περπατά μόνος και τραυματισμένος στο δρόμο, μια διάσημη μεγαλοδικηγόρος αποφασίζει να πάρει τον νόμο στα χέρια της με απρόβλεπτες συνέπειες.

Ε, θα γινόταν κι αυτό κάποια στιγμή. Μετά από εντυπωσιακό κρεσέντο, το σύγχρονο ισπανικό σινεμά γνωρίζει και τις πιο συμβατικές —αν όχι εύκολες— πλευρές του. Το σενάριο του Οριόλ Πάουλο («Αόρατος επισκέπτης») είναι γεμάτο από κλισέ, περιπλοκές αλλά όχι και πειστικές ανατροπές, αφήγηση που προχωρά απόλυτα προβλέψιμα, σκηνές —όπως εκείνη με τις κυνομαχίες— που δεν εξυπηρετούν τίποτε στη δράση παρά μόνο αποσκοπούν να εντυπωσιάσουν τον θεατή. Βλέπεται σχετικά άνετα και ανώδυνα, αλλά ξεχνιέται μετά από ελάχιστες ώρες.

Η μέρα της επιστροφής μου (THE MERCY) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέιμς Μαρς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ρέιτσελ Βάις, Κόλιν Φερθ, Ντέιβιντ Θιούλις

Το 1968, ένας ερασιτέχνης βρετανός ιστιοπλόος λαμβάνει μέρος στον αγώνα Sunday Times Golden Globe Race με στόχο να γίνει ο πρώτος στην ιστορία που θα κάνει τον γύρο την υφηνλίου μόνος σε ιστιοπολικό σκάφος, χωρίς να κάνει καμία στάση.

Καλοφτιαγμένη ιστορία επιβίωσης από τον δημιουργό της επιτυχίας «Η θεωρία των πάντων», βασισμένη σε ένα πραγματικό γεγονός. Οι σκηνές στο μισοκατεστραμμένο σκάφος, με τον ήρωα να διχάζεται ανάμεσα στην παραιτήση του αγώνα (για χάρη της οικογένειάς του) και την κατάκτηση του επάθλου που θα τους αλλάξει τη ζωή, δίνονται με αφοπλιστική αγωνία και συγκίνηση (κομβική η ερμηνεία του Φερθ) αλλά στο δραματουργικό σκέλος του έργου υπάρχει έντονη κοινοτυπία και δυστοκία στην επίτευξη του τελικού στόχου.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

👉 Το Μουντιάλ πάει
θερινό σινεμά

ΑΚΟΜΗ

► Το «Έτσι είναι η ζωή» (C'est la Vie!) (**) των Ολιβιέ Νακάς και Ερίκ Τολεντανό, σκηνοθετικού διδύμου των υπερπετυχημένων «Αθίκτων», είναι η διασκεδαστική περιγραφή ενός γαμήλιου πάρτι που διοργανώνεται σε ένα παλιό αρχοντικό του 17ου αιώνα και φυσικά εξελίσσεται σε καταστροφή.

► Ευγενείς προθέσεις και ανθρωπισμός χαρακτηρίζουν το βραβευμένο ινδικό δράμα «Η σωτηρία της ψυχής» (**) του νεοφερμένου Σουμπασίς Μπουτιανί, αλλά αυτά δεν αρκούν για να γίνει συναρπαστικό ένα φιλμ που κυλάει σχετικά μονότονα και δίχως εκπλήξεις.

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

ΤΩΡΑ ΠΙΑ,
ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ
Κ. ΛΕΝΑ ΣΑΒΒΙ-
ΔΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΙΟ
ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗ,
ΠΟΥ ΕΠΙΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΕΔΩ,
ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΙΣ
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΔΟ-
ΤΙΚΟ ΟΙΚΟ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΡΜΗΣ

Ο **Γιώργος Χριστοφορίδης** μιλάει για την αναγέννηση ενός ιστορικού εκδοτικού οίκου που ποτέ δεν είχε πάψει να δίνει το «παρών»

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Το σπίτι είναι όπως το θυμόμουνα από τη δεκαετία του '70, από τότε που δούλευα στο βιβλιοπωλείο «Δέλτα» του Μίμη Δημακαράκου, στην οδό Πατησίων 32, και είχα μάθει τους εκδοτικούς οίκους της Αθήνας. Δεν είχα μπει όμως ποτέ μέσα, γιατί παίρναμε βιβλία από χονδρεμπόρους.

Τώρα το παρατηρώ, πριν μπω. Βρίσκεται στη γωνία Σμολένσκη και Εμ. Μπενάκη, στο (λόφο του λατομείου του) Στρέφη, μόνο λίγο πιο παλιό. Τρίπατο, αρκετά μεγάλο, όχι καθαυτό νεοκλασικό, μα με μερικά νεοκλασικά στοιχεία (σκοτίες), μικρά μπαλκόνια με σιδεριές και χτιστά φουρούσια, όρθια σκάρα για το καθάρισμα της λάσπης από τα παπούτσια, ξύλινη πόρτα με μεταλλικά χερούλια. Η κεντρική πόρτα στη Σμολένσκη 34 είναι μπλε, ένα υπέροχο μπλε, και πάνω της η μικρή μεταλλική ταμπέλα των εκδόσεων «Ερμής», όπως τη θυμόμουνα κι αυτή, μόνο λίγο πιο σκουριασμένη. Η εξωτερική όψη συμπληρώνεται με νερατζιές κι άλλες πρασινάδες, καθώς και σύγχρονα γκραφίτι πάνω στους εξωτερικούς τοίχους. Μπορώ να υποθέσω κηπάκι στο εσωτερικό του οικοπέδου.

Το όλο μου θυμίζει αρκετά το δικό μου δίπατο σπίτι στην Κυπριάδη / Άνω Πατήσια, κληρονομιά απ' τον παππού, που είχε χτιστεί τέλη του '20. Κάπου εκεί θα πρέπει να φτιάχτηκε και τούτο δω. Μόνο που το κτίριο της Σμολένσκη συνδέεται με «μυθικά» ονόματα, όπως Γιώργος Σαββίδης, Άλκης Αγγέλου, Αδαμάντιος Κοραΐς, Πηνελόπη Δέλτα, Γεώργιος Βιζυηνός, Νίκος Τσιφόρος, Θόδωρος Χατζηπανταζής, Αικατερίνη Κουμαριανού, Πάννης Μπεράτης, Κώστας Καρυωτάκης, Μάριο Βίτι, Εμμανουήλ Ροΐδης, Γιώργος Ιωάννου, Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Σέμνη Καρούζου, Ίωνας Δραγούμης και τόσα άλλα, καθώς και με εξίσου «μυθικές» σειρές, όπως η «Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη» και «Η γλώσσα της κριτικής». Με λίγα λόγια, σ' αυτόν τον οίκο χρωστάω σημαντικό μέρος της καλλιέργειάς μου, τόσο της αναγνωστικής, όσο και της συγγραφικής. Εδώ λοιπόν, στο Στρέφη, έχω ραντεβού με τον κ. Γιώργο Χριστοφορίδη, έναν από τους βασικούς υπεύθυνους των εκδόσεων. Γνωρίζοντας, μπαίνω στο όμορφο κτίριο, που έχει καλοδιατηρημένα μεσοπολεμικά πλακάκια και είναι ψηλοτάβανο με διακοσμημένα ταβάνια. Κατά τα άλλα, βλέπω ό,τι περιμένεις να βρεις σ' έναν εκδοτικό οίκο: ράφια με βιβλία, υπολογιστές, αποθήκες, αφίσες, εκδοτικές προτάσεις, λογιστήριο, χαρτί, ειδικές αρχειοθήκες που υποθέτω πως περιέχουν φιλμ και πολλά άλλα.

Κύριε Χριστοφορίδη, πώς ξεκίνησε ο «Ερμής»; Ξεκίνησε εξαιτίας της δικτατορίας. Ο φιλόλογος Άλκης Αγγέλου, που ήταν διευθυντής στο Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) από το 1951, απολύθηκε μετά το πραξικόπημα της χούντας, τον Απρίλιο του 1967. Αφού «ψάχτηκε» ένα διάστημα, βρήκε τον Γιώργο και τη Λένα Σαββίδη και ξεκίνησαν τον εκδοτικό οίκο. Αυτό έγινε το 1969. Και οι δύο έγιναν, διαδοχικά, καθηγητές Φιλολογίας στο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Αργότερα και οι δύο πέθαναν, ο «Ερμής» όμως μακροημερεύει.

Εσείς πώς μπλεχτήκατε; Εγώ ήρθα εδώ νεαρός, το 1971, ψάχνοντας για δουλειά. Κι έμεινα μια ζωή. Εδώ έμαθα τα πάντα, όσα σχετίζονται με την παραγωγή ενός βιβλίου, από το αρχικό χειρόγραφο που φέρνει ο συγγραφέας, μέχρι το τελικό προϊόν και την προ-

λου, χτισμένο το 1928, σε οικοπέδο αγορασμένο από τον ίδιο τον Στρέφη. Τα πρώτα του χρόνια ο «Ερμής» είχε περάσει από τη λασκάρειω και τη Χάρτος, τελικά όμως στεγάστηκε εδώ. Αυτό έγινε το 1973. Αν προσέξει κανείς στο «Κυριακάτικο ξύπνημα», την πρώτη ταινία του Μιχάλη Κακογιάννη, απανθάνιζεται η είσοδος του σπιτιού, που είναι απαράλλακτη όπως τώρα.

Ποιες είναι οι μεγαλύτερες εκδοτικές επιτυχίες του «Ερμής»; Πολλές και μάλιστα με μακρά διάρκεια (long sellers). Για παράδειγμα, η θρυλική σειρά του Νίκου Τσιφόρου έχει πουλήσει εκατοντάδες χιλιάδες κομμάτια και συνεχίζει να έχει πάντα μεγάλη ζήτηση. Μόνο η «Ελληνική Μυθολογία» έχει φτάσει τις 150.000 βιβλία. Ακόμα, «Το πλατύ ποτάμι» του Μπεράτη, τα βιβλία που προέρχονται από το ημερολόγιο και το αρχείο της Πηνελόπης Δέλτα και η σειρά «Η γλώσσα της κριτικής».

Κάποια ιδιαίτερη, αξιοσημείωτη ιστορία; Όταν ο Άλκης Αγγέλου είχε βγάλει το βιβλίο του «Το Κρυφό Σχολείο - Χρονικό ενός μύθου», βρήκαμε τον μπελά μας με δικαστήρια, γιατί κάποιοι δεν εννοούσαν να δεχτούν αυτό που λέει ο υπότιτλος. Φυσικά, η υπόθεση είχε αίσιο τέλος, αλλά το αποτύπωμα της περιπέτειας παρέμεινε για καιρό.

Ποιες πρόσφατες εκδόσεις σας θα θέλατε να αναφέρετε; Θα ήθελα να ξεχωρίσω τις «Ρωμιοπούλες», το πιο πρόσφατο από τα πολλά βιβλία της Πηνελόπης Δέλτα που τέθηκε σε κυκλοφορία: το «Ο μαύρος φάκελος», μια μνημειώδη έκδοση από τα κατάλοιπα του μεγάλου πεζογράφου Γιάννη Μπεράτη: τέλος, την εργασία του Τριαντάφυλλου Παπαζώνη, που αποδεικνύει ότι ο Μέγας Αλέξανδρος και η οικογένειά του είναι θαμμένοι στους τάφους II και III της Βεργίνας.

Τι σχεδιάζετε τώρα; Συνοπτικά, ανάμεσα στ' άλλα, ετοιμάζονται τα εξής:

- Μια μεγάλη σειρά για τα 200 χρόνια από το 1821, που θα κυκλοφορήσει για τα 200 χρόνια από την κήρυξη της Επανάστασης, το 2021. Οργανώνεται με την επιμέλεια του κ. Θ. Σωτηρόπουλου και σε συνεργασία με το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών
- Η ολοκλήρωση του ημερολογίου του Ίωνα Δραγούμη
- Ποιήματα της Ελένης Αρβελέρ για την Κωνσταντινούπολη
- «Τα 10 βιβλία της Έλζας Λαμπράκη», που ήταν η μητέρα του Χρήστου και της Λένας κι έχει αφήσει πίσω της σημαντικό έργο – θα κυκλοφορήσουν με επιμέλεια της κ. Λένας Σαββίδη
- Και φυσικά, ανέκδοτα έργα του Νίκου Τσιφόρου. **Α**

→ d.fyssas@gmail.com

ώθησή του προς τα βιβλιοπωλεία και το αναγνωστικό κοινό. Εδώ γνώρισα σπουδαίους ανθρώπους, εδώ διαμορφώθηκα. Τώρα πια, μαζί με την κ. Λένα Σαββίδη και τον γιο της Δημήτρη, που επίσης εργάζεται εδώ, παίρνουμε τις αποφάσεις για τον εκδοτικό οίκο.

Η ιστορία του χώρου που βρίσκόμαστε; Είναι το παλιό σπίτι της οικογένειας Αγγέ-

Ελένη Αρβελέρ

Σας μιλώ για το Βυζάντιο

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΡΜΗΣ

ΣΜΟΛΕΝΣΚΗ 34, ΑΘΗΝΑ

T 210-3845625, E hermes69@otenet.gr

Μήπως ξοδεύεις πολλά στην ενέργεια;

Εξοικονόμησε για τρόφιμα!

Μάθε περισσότερα στο:
energysavingsteam.eu

#EnergySavingsTeam

Ευρωπαϊκή
Επιτροπή

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΣΟΥ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΗ ΖΩΗ

Διαβάσαμε το «Δώρο» του **Στέφανου Ξενάκη** και καταλάβαμε ότι η ζωή είναι ένα μικρό θαύμα κι ας μην το ξέρουμε

Του **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Το «Δώρο» του Στέφανου Ξενάκη κυκλοφορεί από την Key Books. Και θέλει με πολύ απλό και εύληπτο τρόπο, μέσω της παράθεσης καθημερινών βιωματικών ιστοριών του συγγραφέα, να σου υπενθυμίσει πως κάθε μέρα είναι μια νέα μέρα. Και πως ποτέ δεν είναι αργά για να καταλάβεις πως εκεί έξω η ζωή είναι ένα μικρό θαύμα, που στο χέρι σου είναι να το ζήσεις και να το μοιραστείς.

Το «Δώρο» το έγραψα για να μοιραστώ. «Πονάω να βλέπω συνανθρώπους μου να μη ζουν τη ζωή που θέλουν. Για την ακρίβεια, να μην ξέρουν καν ποια ζωή θέλουν. Δεν είναι οι ικανότητες, αλλά οι δεξιότητες που θα σε βοηθήσουν να ζήσεις τη ζωή που θέλεις. Κι αυτές οι δεξιότητες απουσιάζουν από το εκπαιδευτικό σύστημα των περισσότερων χωρών του

κόσμου. Γι' αυτό και πολύ πρόσφατα ξεκινήσαμε σε αρκετά σχολεία της χώρας ένα μάθημα Αυτογνωσίας που δημιουργήσαμε. Το «Δώρο» είναι ένα από τα εργαλεία για να μοιραστούμε αυτά που επιθυμούμε με τους συνανθρώπους μας. Μικρούς και μεγάλους».

Ό,τι κάνει κανείς για να βρει τον εαυτό του είναι καλό. «Τρέξιμο, διάβασμα, σεμινάρια, ψυχοθεραπεία, συζητήσεις, θέατρο, YouTube. Αρκεί να θέλει να μετακινηθεί προς μια καλύτερη ζωή, ό,τι κι αν σημαίνει για τον καθένα μας «καλύτερη». Συχνά θέλουμε να αλλάξουν οι άλλοι, αλλά όχι εμείς. Ο μόνος τρόπος για να αλλάξεις τους άλλους είναι να αλλάξεις εσύ. Η γνώση έχει δύναμη. Η άγνοια είναι φτώχεια και συνάμα η πηγή των περισσότερων κακών. Δεν υπάρχουν καλοί και κακοί άνθρωποι. Μόνο άνθρωποι που έχουν επιλέξει να δουλέψουν με τον εαυτό τους κι άνθρωποι που για την ώρα δεν το έχουν κάνει. Πες

ότι ο δικός σου συνδυασμός έχει πέντε αριθμούς για να ανοίξεις το δικό σου «χρηματοκιβώτιο» κι έχεις βρει τους τρεις. Ποτέ δεν θα μάθεις αν θα τους βρεις στο συγκεκριμένο βιβλίο ή στο συγκεκριμένο σεμινάριο, αν δεν το παρακολουθήσεις. Γι' αυτό η Δράση είναι η σημαντικότερη αξία. Το να ξέρεις να διαβάζεις και να μη διαβάζεις δεν σε διαφοροποιεί σε τίποτα από αυτόν που δεν ξέρει.

Για να πετύχεις αυτό που θες, ή για να φέρεις την αλλαγή που θέλεις, δεν έχει σημασία η ικανότητα, η ωριμότητα κι άλλες βλακείες. Σημασία έχει το πόσο πολύ το θες στη ζωή σου. Όταν αυτό που θες στη ζωή σου είναι πλέον θέμα ζωής ή θανάτου για σένα, τότε θα το έχεις. Δεν χρειάζεται να είσαι «ώριμος». Χρειάζεται να είσαι «πεινασμένος». Και φυσικά να μη σταματήσεις. Το 95% των ανθρώπων που δεν έχουν αυτό που θέλουν, δεν είναι γιατί δεν είχαν τις δυνατότητες. Είναι γιατί κάποια στιγμή τα παράτησαν».

Το να μάθεις να τιμάς τον εαυτό σου χρειάζεται απόφαση κι όχι κατ' ανάγκην λεφτά. «Ο δρόμος στον οποίο τρέχω κάθε πρωί είναι δωρεάν κι η χώρα μου έχει και ζηλευτό κλίμα για να μπορώ να τρέχω σχεδόν κάθε μέρα. Το να μάθεις να τιμάς τον εαυτό σου χρειάζεται απόφαση κι όχι κατ' ανάγκην λεφτά. Συμβουλές για διατροφή κι άσκηση μπορεί να βρεις δωρεάν στο διαδίκτυο. Η σημερινή εποχή παρέχει τις πιο ίσες ευκαιρίες στην ιστορία του ανθρωπότητας. Η νέα τεχνολογία σου δίνει τη δυνατότητα να φτιάξεις ένα φθινό αλλά καλό βίντεο και να πάρεις εν ριπή οφθαλμού εκατομμύρια views. Να ξεκινήσεις μια startup και να αναζητήσεις κεφάλαια σε όλο τον κόσμο. Φτωχός δεν είναι αυτός που δεν έχει λεφτά. Φτωχός είναι αυτός που δεν έχει ιδέες. Το 90%+ των σημερινών πλουσιότερων ανθρώπων του κόσμου είναι αυτοδημιούργητοι. Οι βλακείες περί ταξικότητας είναι ακόμα μια αντίσταση στην αλλαγή, προκειμένου να μείνουμε κολλημένοι και να περιμένουμε τον Ρομπέν των Δασών να μας σώσει».

Η ζωή δεν είναι αυτό που σου συμβαίνει αλλά τι κάνεις με αυτό που σου συμβαίνει. «Στραπάτσα και στραβές θα έχουμε μέχρι την τελευταία μέρα μας. Η ζωή δεν είναι αυτό που σου συμβαίνει αλλά τι κάνεις με αυτό που σου συμβαίνει. Εγώ έχω επιλέξει να δουλεύω πάνω στα «παθήματα» και να τα χρησιμοποιώ σαν σκαλιά για να ανέβω. Εμένα, προσωπικά, πρέπει να μου έχουν συμβεί όλα. Χωρισμός, αρρώστιες, χρεοκοπία. Σε αυτά όμως οφείλω αυτό που είμαι. Τα παθήματα δεν γίνονται πάντα μαθήματα. Γίνονται αν το επιλέξεις κι αν φυσικά δουλέψεις. Ο αγρότης έσκαβε με την αξίνα και κάποια στιγμή έπεσε πάνω σ' ένα εμπόδιο κι έσπασε η αξίνα. Στην αρχή σιχτίρισε, αλλά μετά έψαξε και βρήκε ένα κουτί. Μέσα είχε τον θησαυρό. Έτσι είναι κι η ζωή. Τα δώρα δεν σου τα στέλνει σε βελούδινα κουτάκια, αλλά μέσα σε αγκάθια. Γι' αυτό τις περισσότερες φορές καταλήγουν στα σκουπίδια».

Έξι λέξεις-κλειδιά που μαζί με το «Δώρο» μπορεί και να σου αλλάξουν τη ζωή

Κίνηση. «Ο άνθρωπος προέρχεται από το ζωικό βασίλειο. Έχει ανάγκη να κινείται. Δύο με τρεις ώρες άσκηση την εβδομάδα, ό,τι εσύ γουστάρεις. Περπάτημα, χορός, τρέξιμο, ποδήλατο, κολύμπι μειώνουν δραστικά το άγχος, εκτοξεύουν την ενέργειά σου, ευεργετούν τη συγκέντρωσή σου, διευκολύνουν τη μάθηση, εξαφανίζουν την κατάθλιψη. Έχει αποδειχτεί ότι 2 μήνες συστηματικής άσκησης έχουν σημαντικότερα αποτελέσματα από τα πιο δυνατά αντικαταθλιπτικά. Η νέα έρευνα τεκμηριώνει ότι η άσκηση μειώνει δραστικά και την πιθανότητα για καρκίνο ή αλτσχάιμερ. Όποιος ενδιαφέρεται ας διαβάσει το εξαιρετικό βιβλίο «Spark» για τα ευεργετήματα της άσκησης, αν και αυτό ειπώθηκε εδώ και χιλιάδες χρόνια από τους προγόνους μας».

Γνώση. «Δουλεύω με τον εαυτό μου. Συνεχίζω να εξελίσσομαι μέχρι την τελευταία μέρα μου. Το YouTube είναι το σημαντικότερο πανεπιστήμιο του κόσμου. Το μόνο που έχεις είναι να επιλέξεις είναι ποιους «σύγχρονους» (Δασκάλους θα ακολουθήσεις. (δικοί μου αγαπημένοι είναι ο Jim Rohn, ο Les Brown, Robin Sharma, ο Simon Sinek, Tony Robbins) και να τους βάλεις στο autoplay. Το YouTube θα σου φέρει κι άλλους. Για κάποιες από αυτές τις ομιλίες σου πληρώναμε παλιά χιλιάδες ευρώ. Πλέον είναι δωρεάν. Υπάρχουν ομιλίες και βιβλία για τα πάντα κι ο κόσμος κάθεται κολλημένος στην τηλεόραση ή στο FB».

Δράση. «Σκάσε και κολύμπα. Ο κόσμος μουρμουράει, γκρινιάζει, και προφασίζεται δικαιολογίες για να μη δράσει. Τις προάλλες είχα την ευλογία να οδηγώ πίσω από τον Νίκο τον Παπαγγελή, ένα λαμπρό νέο ποδηλάτη με ένα πόδι. Το ποδήλατό του πήγαινε σφαίρα και ο Νίκος πλέον συναγωνίζεται με αρτιμελείς ποδηλάτες. Κάποια στιγμή άναψε κόκκινο φανάρι. Τον παρατήρησα. Αν πατούσε το καλό του πόδι, δεν θα είχε με ποιο να ξεκινήσει την πεταλιέρα. Αντ' αυτού, ο Νίκος στηρίχτηκε σε ένα πράσινο μεγάλο κάδο. Με το που άναψε πράσινο, έδωσε μια πεταλιά κι εξαφανίστηκε. Ούτε μουρμούρισε, ούτε γκρινιάξε, ούτε λιγοψύχησε. Αυτό σημαίνει Δράση. Είναι βολικό να φταίει η μάνα σου ή ο πατέρας σου ή ο Τσίπρας, αλλά όταν θα έχεις φτάσει 80 και δεν θα έχεις ζήσει τη ζωή που ήθελες, τράβα να τους βρεις και να τους γκρινιάξεις. Είχα διαβάσει ένα κορυφαίο «ο ροιζμός της κόλασης»: την τελευταία μέρα σου στη γη αυτός που είσαι να γνωρίσει αυτόν που θα μπορούσες να είχες γίνει...»

Σωστός εστιασμός. «Συνήθως εστιάζουμε στο πρόβλημα κι όχι στη λύση, κι η υπερβολική κατανάλωση media δεν βοηθάει. Σε ένα από τα σχολεία που ξεκίνησαμε το «Ναι Μπορώ», η μέρα ξεκινάει με τη δασκάλα να μοιράζει καρτάκια στα παιδιά για να γράψουν το «θαύμα της ημέρας». Στην αρχή τα παιδιά δεν έβρισκαν. Όταν λοιπόν η κ. Μαίρη τους ρώτησε αν το σπίτι τους είχε γκρεμιστεί από καμία βόμβα, ή αν είχε φάει μέσα στο ψυγείο, τότε κατάλαβαν. Το ίδιο παιδιά που δεν έβρισκαν κάτι καλό να γράψουν, πλέον ζητάνε δεύτερο και τρίτο χαρτάκι. Επιτυχία δεν είναι να έχεις αυτό που θες, αλλά ευτυχία να θες αυτό που έχεις. Στην ευτυχία την πατάμε».

Αγάπη και σύνδεση. «Η μεγαλύτερη σε διάρκεια έρευνα που έχει γίνει ποτέ (80 χρόνια και συνεχίζει) πραγματοποιείται από το Πανεπιστήμιο του Harvard. Ζητούμενο είναι τι φέρνει την ευτυχία. Δεν είναι ούτε τα λεφτά, ούτε η δόξα, ούτε οι διακρίσεις. Είναι οι ανθρώπινες σχέσεις. Με τα παιδιά σου, με τον άνθρωπό σου, με τους φίλους σου. Κυρίως όμως με τον άγνωστο. Αυτόν που συχνά προσπερνάμε αποφεύγοντας το βλέμμα του. Τον περιπετρά, τον περαστικό, τον μπροστινό. Αν επιλέξεις να μη συνδεθείς και με αυτόν, δεν θα ευτυχήσεις. Η αγάπη και η σύνδεση είναι μονόδρομος, κι εμείς πηγαίνουμε κόντρα. Γι' αυτό και τρώμε τα μούτρα μας». **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΑΙΔΙΑ

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΑΡΓΑΣΟΥΝ, ΘΑ ΣΥΓΚΙΝΗΣΟΥΝ,
ΘΑ ΜΑΓΕΨΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

«Timeless - Ο Ντιέγκο και οι φύλακες του Α-περατλαντικού»
Armand Baltazar (εκδ. Μεταίχμιο) (10+ ετών)

Ένα βιβλίο που διαβάζεται σαν κινηματογραφική ταινία επιστημονικής φαντασίας, μια ανεπανάληπτη αναγνωστική εμπειρία. Μια ιστορία που ενώνει μοναδικά το χθες, το σήμερα και το αύριο σε μια ρωγή

του χωροχρόνου και μεταφέρει τους αναγνώστες της σε έναν κόσμο παράξενο και συνάμα εξαιρετικό οικείο. Ένας εντυπωσιακός συνδυασμός εικόνας και κειμένου, που θα παγιδέψει τα παιδιά στη δίνη του. Η πλοκή βασίζεται στις συνέπειες των πράξεών μας στο σήμερα, που αργά και σταθερά καταστρέφουν τον πλανήτη μας. Ο

συγγραφέας, λοιπόν, δημιούργησε και αποτύπωσε στο χαρτί έναν κόσμο όπου το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον γίνονται ένα και συνυπάρχουν αρμονικά. Είναι ο νέος κόσμος μετά τη Χρονική Σύγκρουση. Ο ήρωας της ιστορίας, ο Ντιέγκο Ριμπέρα, ζει στην αναμορφωμένη Γη και την αγαπάει. Όμως, πάντα υπάρχουν κι εκείνοι που αγαπούν το

κακό, τον πόλεμο, τη σύγκρουση και απειλούν να διαταράξουν τις ισορροπίες. Ο χαρακτηριστικός Ντιέγκο πρέπει να αναλάβει δράση και να βοηθήσει ώστε να αποφευχθεί το τέλος, να αποφευχθεί η απόλυτη καταστροφή. Οι φωτορεαλιστικές εικόνες συναρπάζουν από την πρώτη σελίδα και καταφέρνουν να απεικονίσουν με μοναδικές πινελιές

και λεπτομέρειες την ευφάνταστη πλοκή. Οι χαρακτήρες κερδίζουν με την αμεσότητά τους τα παιδιά και κατορθώνουν τα μύησουν στους νέους πολιτισμούς και τις νέες συνθήκες. Κάθε σελίδα είναι και μια έκπληξη και το ταξίδι στις σελίδες του βιβλίου είναι για τους μικρούς φίλους μια πρωτόγνωρη εμπειρία που θα τους συναρπάσει. ▶

«Το τζάτζαλο» Sean Ferrell & Charles Santoso (εκδ. Παπαδόπουλος) [4+ ετών]

Αχ, αυτό το Τζάτζαλο! Ορμάει, αρπάζει, τσαλακώνει και κάνει όλο σκανταλιές. Και η Ρούθου δεν ξέρει τι να κάνει. Κανείς άλλος δεν το βλέπει, της δημιουργεί συνεχώς προβλήματα και τη φέρνει σε δύσκολη θέση. Βέβαια, έχει και κάποιες στιγμές που είναι καλοσυνάτο. Η Ρούθου δεν ξέρει πώς να το συμμορφώσει, αλλά είναι σημαντικό να ξέρει πως δεν είναι μόνη... Μια ευφύεστατη ιστορία με εκπληκτική εικονογράφηση που θα ενθουσιάσει τα παιδιά, καταφέροντας με χιούμορ να τα απενοχοποιήσει όσον αφορά τις δύσκολες στιγμές τους.

«Ζαχρά και Νικόλας, οι ιστορίες τους» Σοφία Πανίδου (εκδ. Παπαδόπουλος) [4+ ετών]

Οι μαθητές στα σχολεία έρχονται πια σε επαφή με τα προσφυγόπουλα. Το εξαιρετικό αυτό βιβλίο επιχειρεί να εξηγήσει με απλότητα το σημαντικό αυτό θέμα στα παιδιά, σε μια προσπάθεια να συνειδητοποιήσουν τα ελληνόπουλα ποιοι είναι και πώς ζουν οι νέοι τους συμμητητές. Η Ζαχρά και ο Νικόλας είναι παιδιά της ίδιας ηλικίας, μα οι ζωές τους είναι πολύ διαφορετικές. Έχουν όμως ένα σημείο επαφής και αυτό θα το ανακαλύψουν οι μικροί φίλοι στις σελίδες του, μέσα από τη δύναμη των εικόνων – που επιτυγχάνει η εικονογράφηση της Marion Cabassa.

«Όλα δικά μου» Hannah E. Harrison (εκδ. Παπαδόπουλος) [4+ ετών]

Μία από τις πιο αμήχανες στιγμές είναι όταν το παιδί αρνείται να μοιραστεί παιχνίδια, γλυκά, φαγητά με άλλα παιδιά. Η ιστορία της Hannah Harrison προσφέρει μια άλλη οπτική στους μικρούς φίλους. Η Μπερ-

νίς βρίσκεται σε ένα υπέροχο πάρτι αλλά δεν περνάει καθόλου καλά. Όλοι παίρνουν αυτό που θέλουν και κανείς δεν μοιράζεται μαζί της αυτά που της αρέσουν. Παίρνει την κατάσταση στα χέρια της για να «τους δείξει», μόνο που τελικά δεν είναι πάντα καλύτερα να τα έχουμε «όλα δικά μας». Μια ευφάνταστη ιστορία που περνάει με όμορφο τρόπο την αξία του «μοιράζομαι».

«Ταξίδι στο κέντρο της γης» Ιούλιος Βερν (εκδ. Ψυχογιός) [5+ ετών]

Η σειρά «Κλασικά αγαπημένα» φέρνει κοντά στους μικρούς αναγνώστες αριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, συνδυάζοντας εντυπωσιακή εικονογράφηση και προσεγγισμένη διασκευή του πρωτότυπου. Στο «Ταξίδι στο κέντρο της γης», από τα πιο εμβληματικά έργα του Ιουλίου Βερν, ο καθηγητής Λίντενμπροκ ανακαλύπτει την ιστορία ενός εξερευνητή που έφτασε στο κέντρο της Γης και αποφασίζει να ακολουθήσει τα χνάρια του, παίρνοντας μαζί του τον επιφυλακτικό ανιψιό του Άξελ. Οι περιπέτειές τους κόβουν την ανάσα και συναρπάζουν τα παιδιά.

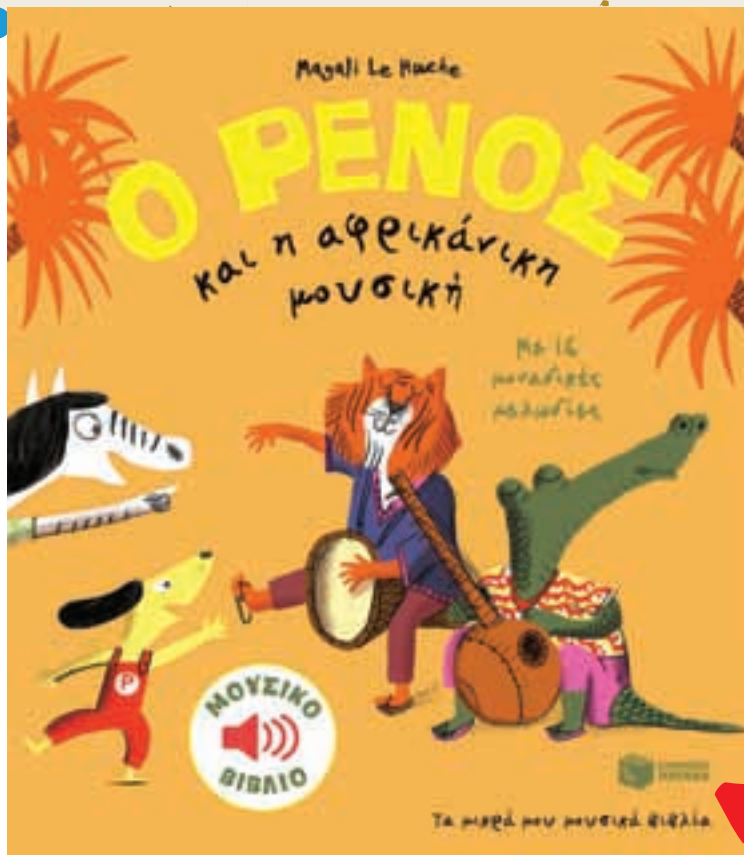
«Η πριγκίπισσα με τη μαύρη μάσκα πάει διακοπές» Shannon Hale & Dean Hale (εκδ. Διόπτρα) [5+ ετών]

Η Πριγκίπισσα Μανόλια είναι μοναδική και έχει μεγάλη αδυναμία στη μαύρη της μάσκα. Κάθε της περιπέτεια είναι και μια συναρπαστική εμπειρία, καθώς ξέρει να αντιμετωπίζει μοναδικά κάθε κίνδυνο που καιροφυλακτεί. Αυτή τη φορά φτάνει στην παραλία με το ποδήλατό της και ξαπλώνει σε μια αιώρα, όταν ξαφνικά ένα θαλάσσιο τέρας ξεπροβάλλει από το νερό. Θα καταφέρει να

«Πώς έρχονται στον κόσμο τα μωρά;»

Jillian Roberts (εκδ. Διόπτρα) [4+ ετών]

Ένα από τα πλέον δύσκολα ερωτήματα των παιδιών είναι σχετικά με την προέλευση ενός μωρού. Το βιβλίο της Jillian Roberts επιχειρεί να δώσει απλές και άμεσες απαντήσεις σε κάθε πιθανό ερώτημα γύρω από το θέμα της γέννησης και να διευκολύνει τους γονείς να μιλήσουν χωρίς φόβο, υπερβολές και απλοϊκές ερμηνείες που δεν πείθουν τη νέα γενιά παιδιών. Με ζωγραφιές γεμάτες χρώμα και μικρά κειμενάκια, τα παιδιά γνωρίζουν τον μαγικό κόσμο της σύλληψης και του ερχομού ενός μωρού στη ζωή. Ένα τρυφερό βιβλίο που απαντάει στα παιδιά με ειλικρίνεια και αγάπη.

«Ο Ρένος και η αφρικάνικη μουσική»

Magali Le Huche (εκδ. Πατάκη) [3+ ετών]

Τα παιδιά αγαπούν τη μουσική σε όλες τις εκφάνσεις της. Λατρεύουν τους ήχους, ενώ ο ψυχικός και συναισθηματικός τους κόσμος διαμορφώνεται συχνά από τα ακούσματά τους. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τη σπουδαιότητα της μουσικής και την επίδρασή της στην καθημερινότητα και στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών.

«Ο Ρένος και η αφρικανική μουσική» είναι ένα εκπληκτικό βιβλίο. Η ιστορία αρχίζει με τον Ρένο και τον φίλο του τον Τιμ, οι οποίοι ξεκινούν με το αεροπλάνο για να γνωρίσουν την Αφρική και τη μουσική της. Κάθε σελίδα είναι πλημμυρισμένη από χρώματα και σκηνές από την καθημερινότητα των ντόπιων, όμως το κυρίαρχο στοιχείο είναι οι μελωδίες. Πατώντας το αντίστοιχο κουμπί, ξεκύνονται μεριάς υπέροχα τραγούδια από διαφορετικά μουσικά όργανα: σάντσα, τζέμπε, ούτι, καθώς και ήχοι από ζώα ή από βραχιολάκια από όστρακα.

Είναι βέβαιο ότι τα παιδιά θα μαγευτούν από τις μελωδίες και θα επιδιώκουν να πατούν τα κουμπιά ξανά και ξανά, και θα ζητήσουν να μάθουν περισσότερα για την αφρικανική μουσική. Ένα βιβλίο που δύσκολα θα αποχωριστούν.

εξολοθρεύσει τον απροσδόκητο επισκέπτη; Μια ακόμη υπέροχη ιστορία που συναρπάζει, με τις απρόοπτες καταστάσεις που εξελίσσονται.

«Το άπειρο και εγώ» Kate Hosford (εκδ. Παπαδόπουλος) [5+ ετών]

Ένα συγκινητικό και την ίδια στιγμή φιλοσοφικό κείμενο για το άπειρο, που προσφέρει μια διαφορετική αναγνωστική προσέγγιση στα παιδιά. Πρωταγωνίστρια η μικρή Φοίβη με τους δεκάδες συλλογισμούς που τριβελίζουν το μυαλό και της προκαλούν μυριάδες συναισθήματα. Τι μέγεθος έχει το σύμπαν; Πόσα σημεία μπορούν να υπάρχουν σε μια γραμμή; Μπορεί η αγάπη για κάποιον να διαρκέσει για πάντα; Πόσοι τρόποι υπάρχουν να φανταστεί κανείς το άπειρο; Με εξαιρετική ρετρό εικονογράφηση, η γοητευτική ιστορία της Φοίβης πυροδοτεί προβληματισμούς και συζητήσεις.

«Ο παππούς, ο Σούπερμαν και ένα κερασάκι» Άννα Κουμπάνου (εκδ. Κέδρος) [9+ ετών]

Πόσα συναισθήματα πλημμύρισαν και τον κύριο Τιμόθεο, όταν έμαθε πως θα αποκτούσε εγγονάκι. Την ίδια στιγμή, όμως, άρχισε να σκέφτεται αν θα καταφέρει να ανταποκριθεί στα νέα του καθήκοντα. Ο κύριος Τιμόθεος ήθελε να γίνει ένας Σούπερ Παππούς. Ψάχνοντας πώς θα τα καταφέρει, βρήκε έναν σύμμαχο στο πάρκο, τον μικρό Τιμόθεο, που ο παππούς του, σύμφωνα

με τον ίδιο, είναι ο καλύτερος τους κόσμος. Μέσα από τις συναντήσεις τους και κυρίως μέσα από απρόσμενα γεγονότα, ο κύριος Τιμόθεος κατάλαβε τι οφείλει να κάνει ένας παππούς. Ένα βιβλίο για τη φιλία, την αγάπη και τη σημασία της στήριξης των αγαπημένων μας.

«Καράβια που έπαιξαν με τη φωτιά» & «Καράβια που ταξίδεψαν την περιέργεια»

Μαρία Αγγελίδου και Αντώνης Παπαθεοδούλου (εκδ. Ίκαρος) [7+ ετών]

Στόχος της σειράς «Καράβια» είναι να ταξιδέψει τους μικρούς βιβλιόφιλους στις θάλασσες της Ιστορίας, της μυθολογίας και της λογοτεχνίας. Το καράβι του Ηλίου, ο μαθητευόμενος πιλότος ποταμόπλοιων Σαμ, το καράβι που έκανε τον Μεγαλέξανδρο να κλάψει, το Βάσα και η Καλυψώ, συναντιούνται μέσα από τις σελίδες αυτών των δύο εξαιρετικών βιβλίων που αποτελούν μια αναγνωστική εμπειρία για τα παιδιά. Η εικονογράφηση του Χρήστου Κούρτογλου είναι προσεγγισμένη μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια.

Βιβλία που αντέχουν στον χρόνο και ανοίγουν νέους δρόμους.

«Η Αργοναυτική εκστρατεία» Σοφία Ζαραμπούκα (εκδ. Πατάκη) [6+ ετών]

Η Αργοναυτική εκστρατεία είναι ένα από τα πλέον δημοφιλή μυθολογικά θέματα. Η συγγραφέας εδώ κατορθώνει, για

ακόμη μια φορά, να μεταφέρει με λόγια απλά και με μια χροιά ποιητική και προσιτή στους λιλιπούτειους αναγνώστες, τα κατορθώματα του Ιάσωνα και του θαρραλέου πλήρωματός του. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου προβάλλουν, με υπέροχη εικονογράφηση, το ταξίδι με την Αργώ από την Ιωλλή στην Κολχίδα του Εύξεινου Πόντου για να πάρουν το χρυσόμαλλο δέρα, η γνωριμία με τη Μήδεια, αλλά και η χάρη που ζήτησε από τον Ιάσωνα ο ευφυής Πελλίας για αντάλλαγμα. Ένα βιβλίο, από τη σειρά «Τα επικά», που εισάγει τα παιδιά στον θαυμαστό κόσμο της μυθολογίας.

«Γούλφι, μισός λύκος, μισός πρόβατο, μια καρδιά» Άλεξ Λάιμπερ (εκδ. Φουρφούρι) [4+ ετών]

Ο λύκος, στο μυαλό των παιδιών, είναι πάντα ο κακός ήρωας του παραμυθιού. Ο Γούλφι, όμως, είναι μισός λύκος και μισός πρόβατο. Και είναι αδιαγάπητος. Ζει ευτυχισμένος και απολαμβάνει κάθε στιγμή της καθημερινότητάς του. Μια μέρα όμως συναντά μια αγέλη λύκων και αποφασίζει να γνωρίσει πώς είναι να είσαι μέλος της. Και λίγες μέρες αργότερα, τολμά να ακολουθήσει ένα κοπάδι πρόβατα. Τι θα μάθει τελικά ο αθώος και πανέξυπνος Γούλφι μέσα από τις εμπειρίες του; Τι είναι πραγματικά: λύκος ή πρόβατο; Ένα τρυφερό και αστείο παραμύθι που μιλάει για τη διαφορετικότητα και για την πίστη στον εαυτό μας.

Το αγόρι που ό,τι άγγιζε, γινότανε γλυκό Ευγένιος Τριβιζάς, Εικόνες Λίζα Ηλιού, εκδ. Ελληνικά Γράμματα

Στο πρώτο βιβλίο της σειράς «Τα κουκιά & τα ρεβίθια», με την οποία ξεκινά η συνεργασία του σπουδαίου Τριβιζά με τα Ελληνικά Γράμματα, πρωταγωνιστούν ένα αγόρι και... μια ευχή. Το αγόρι την ώρα που τρέχει ανέμελο με ένα πατίνι, σκοντάφτει σε μια μανταρινιά και πέφτει στο κεφάλι του ένα μανταρίνι. Ένα μανταρίνι μαγικό, αφού από μέσα του βγαίνει ένα τζιν και του ζητάει να κάνει μια ευχή! Το αγόρι, που τρελαίνεται για γλυκά, αποφασίζει να επωφεληθεί από την ευκαιρία αυτή, χωρίς να φαντάζεται τι αναπάντεχες περιπέτειες και δοκιμασίες το περιμένουν...

«Ο Πέτρος και ο λύκος» Σεργκέι Προκόφιεφ (εκδ. Μίνωας) [5+ ετών]

Ο Σεργκέι Προκόφιεφ, ένας από τους πιο σημαντικούς συνθέτες του 20ού αιώνα, έγραψε αυτό το κλασικό μουσικό παραμύθι που πρωτοπαρουσιάστηκε στη Μόσχα το 1936 με διευθυντή ορχήστρας τον ίδιο. Η Μαρία Δασκαλάκη διασκεύασε την πασίγνωστη ιστορία σε εικονογράφηση Νίκου Γιαννόπουλου, με σκοπό να μεταδώσει με απλότητα τους θησαυρούς που κρύβει το πρωτότυπο κείμενο. Ο Πέτρος ζει με τον παπού του σε ένα μικρό σπίτι σε ένα τεράστιο δάσος. Για συντροφιά του έχει ένα πουλί που τσακώνεται όλη την ώρα με μια στρουμπουλή πάπια, ενώ παραφυλάει έτοιμη να επιτεθεί μια παρδαλή γάτα. Ο παπούς του ανησυχεί πολύ και τον προειδοποιεί να μην αφήνει την πόρτα ανοιχτή, γιατί ο λύκος καιροφυλακτεί. Ένα ηρωινό, εκείνος κάνει την εμφάνισή του σκορπώντας πανικό. Μόνο που ο Πέτρος είναι έξυπνος πολύ και του στύνει παγίδα. Θα καταφέρει να γλιτώσει ο λύκος; Το βιβλίο ανήκει στη σειρά «Κλασικοί θησαυροί», που περιλαμβάνει σπουδαία έργα της παγκόσμιας και της ελληνικής λογοτεχνίας.

«Τα μυστήρια της Πένι Πέπερ: Κατάσκοποι στην άμμο» Ουλρίκε Ράιλανς (εκδ. Μεταίχμιος) [9+ ετών]

Η Πένι Πέπερ έχει ήδη ένα ενθέρμο αναγνωστικό κοινό, που παρακολουθεί με αμείωτο ενδιαφέρον κάθε φορά τις περιπέτειες της. Η δεκάχρονη ηρωίδα αγαπά να λύνει μυστήρια και το κάνει με το δικό της απaráμιλλο στυλ, συναρπάζοντας όσα παιδιά αγαπούν τις περιεργές υποθέσεις και τους γρίφους. «Οι κατάσκοποι στην άμμο» είναι η πέμπτη ιστορία της Ουλρίκε Ράιλανς. Όλη η παρέα, συναντιέται και είναι έτοιμη για τρέλες. Τα παραστατικά σκίτσα, οι εναλλαγές στις γραμματοσειρές, τα σχήματα και οι σημειώσεις των κοριτσιών, κάνουν την ανάγνωση ευχάριστη και δίνουν έναν γρήγορο ρυθμό στην εξέλιξη της υπόθεσης. Άλλη μία ευφάνταστη ιστορία, γεμάτη αγωνία, απρόοπτα και χιούμορ, που σίγουρα θα ενθουσιάσει τα παιδιά.

Καλωσήρθες, αδερφάκι Giorgia Cozza, μτφ. Άννα Παπασταύρου, εκδ. GEMA

Τι γίνεται όταν ένα καινούριο μωρό καταφθάνει; Όταν η οικογένεια μεγαλώνει και γονείς και παιδιά καλούνται να βρουν νέες ισορροπίες; Το βιβλίο απαντάει στις απορίες και τα ερωτηματικά των γονιών, προσφέροντας χρήσιμες πληροφορίες και πρακτικές υποδείξεις για να συμμετέχουν τα μεγαλύτερα αδέλφια στη φάση της αναμονής καθώς και στην υποδοχή του νεογέννητου.

Δυσλεξία, Eva Benso, μτφ. Βαγγέλης Κατσιφός, εκδ. GEMA

Με τη δυσλεξία να αντιμετωπίζεται ακόμα σαν μια σοβαρή κοινωνική και γνωστική αναπηρία, το βιβλίο επιχειρεί να καταρρίψει ετικέτες και κοινοτυπίες. Εξηγεί πώς να αναγνωρίσουμε τα σημάδια, με ποια εργαλεία να επεμβούμε και ποια είναι η σωστή ερμηνεία που πρέπει να δώσουμε σε ένα περιστατικό που συχνά υπερεκτιμάται ή υποεκτιμάται.

Τα βάσανα του Τέο και της Λέας - Θα θυμώνω όσο θέλω!, Muzo, μτφ. Νατάσα Παπαδοπούλου, εκδ. GEMA

Οι συμβουλές του Δόκτωρα Μιζό στα παιδιά που είναι λίγο ντροπαλά ή θυμώνουν εύκολα, που βαριούνται και δεν ξέρουν τι να κάνουν ή αισθάνονται έντονα το συναίσθημα της ζήλιας, μέσα από διασκεδαστικά κόμικς βασισμένα στην παιδική καθημερινότητα.

ΕΙΣΤΕ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ ΝΕΕΣ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΕΣ ΣΕΙΡΕΣ ΒΙΒΛΙΩΝ;

ΤΑ ΣΥΜΜΑΘΗΤΑΚΙΑ

Ταξιδέψτε στη Φτερνιζούπολη και γνωρίστε την πιο θεότρελη τάξη όλων των εποχών!

ΛΕΣΧΗ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΣΈΡΓΟΥΦ ΧΟΛΜΣ

Δύο παιδιά και ένα πανέξυπνο σκυλάκι λύνουν μυστηριώδεις υποθέσεις...

www.dioptra.gr

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Facebook Twitter Instagram YouTube
Βρείτε μας!

«Η Γαλάτεια και τα μυρμήγκια» Αντώνης Κρύσιλας (εκδ. Πατάκη) [6+ ετών]

Το ζωικό βασίλειο προκαλεί πάντα ενδιαφέρον στα παιδιά, γιατί είναι ένας τελείως διαφορετικός κόσμος και θέλουν να ανακαλύψουν. Ο συγγραφέας εδώ δημιουργεί μια ευφάνταστη ιστορία, που θα τα συναρπάσει και θα τους δείξει τη σπουδαιότητα της ειρήνης και της συνεργασίας. Οι κάτοικοι της μαύρης μυρμηγκοφωλιάς είναι ανάστατοι. Ο βασιλιάς και ο πρίγκιπας μόλις έμαθαν πως οι κόκκινοι, από την απέναντι πλευρά του κήπου, ετοιμάζονται να τους κηρύξουν τον πόλεμο. Στην προσπάθειά τους για ειρήνη, κατορθώνουν να συρρικνώσουν ένα κορίτσι, τη Γαλάτεια, που διατηρεί φιλικές σχέσεις και με τα δύο «στρατόπεδα». Θα καταφέρουν να συμφιλιωθούν; Μια ιστορία που θα κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον των παιδιών μέχρι την τελευταία σελίδα.

«Ένα μυστήριο για τον... Μπούφο, Περιπέτεια στην Cacaoiland» Πάργας Κωνσταντίνος και Σωτήρης Μπρούσης (εκδ. Μίνωας) [8+ ετών]

«Ο καλύτερος ντετέκτιβ του κόσμου» ξαναχτυπά. Ο Στέλιος μαζί με τον μικρό του αδερφό τον Ιάσονα και τον καλό του φίλο τον Άκη, έκαναν επιτέλους το όνειρό τους πραγματικότητα. Πέταξαν με το αεροπλάνο για την μαγική Cacaoiland, έναν ονειρικό κόσμο για κάθε παιδί, έναν τόπο που το παιχνίδι και η διασκέδαση έχει τον πρώτο λόγο. Όμως, μια περίεργη υπόθεση κλοπών έρχεται να προκαλέσει το ενδιαφέρον τους και να κινητοποιήσει το αστυνομικό τους δαιμόνιο. Ξεκριστικές καταστάσεις και απρόοπτα γεγονότα που θα ενθουσιάσουν τους μικρούς αναγνώστες και θα τους κρατήσουν το ενδιαφέρον μέχρι το τέλος. Τα έξυπνα σκίτσα και οι συνεχείς εναλλαγές εικόνων και κειμένου δίνουν μια άλλη πνοή στο κείμενο και βοηθούν τα παιδιά να ακολουθήσουν εύκολα τη ροή της ιστορίας. Μια ακόμη περιπέτεια ξεκινά και το κοινό του «μπούφου» αδημονεί...

«Τα "π", τα "φ", τα πώς και τα γιατί» Μαριάννα Αβούρη, εκδ. ΒΑΚΧΙΚΟΝ

Τι σημαίνει φαντασία; Γιατί έχει τόσο σημασία; Πόσα ξέρουν επιτέλους τα παιδιά; Μικρές παραστατικές ιστορίες με ρίμα και χιουμοριστική διάθεση συνθέτουν ένα βιβλίο τρυφερό και ευφάνταστο. Η συγγραφέας επιχειρεί να προσε-

γίσει τις διαφορετικές πτυχές της παιδικής ψυχής και να βοηθήσει το παιδί να μάθει τον εαυτό του και να βρει τη θέση του στον κόσμο. Να μάθει να χρησιμοποιεί τις δικές του δυνάμεις για να δημιουργήσει, και να αναζητά απαντήσεις για να προχωρήσει μπροστά.

«Το μυστήριο του Ιστιοφόρου» Jörn Lier Horst (εκδ. Διόπτρα) [9+ ετών]

Ο επιτυχημένος συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων Jörn Lier Horst δημιούργησε για τους μικρούς λάτρεις του είδους την Ομάδα Δράσης ΚΛΟΥ, η οποία πήρε την ονομασία της από τα αρχικά των ονομάτων των τεσσάρων μελών της: Κιάρα, Λίο, Οκτάβια και Ύγκον. Κάθε περιπέτεια της ομάδας είναι μια συναρπαστική ιστορία για τα παιδιά, με πολύ μυστήριο και περιέργους γρίφους, αλλά και ερωτήματα που έθεσαν στην πάροδο των αιώνων σπουδαίοι επιστήμονες και φιλόσοφοι. Στην πέμπτη τους περιπέτεια, η Ομάδα Δράσης ΚΛΟΥ ανακαλύπτει μια εφημερίδα από την οποία κάποιος έχει επιλέξει και κόψει συγκεκριμένες λέξεις. Σύμφωνα διαπιστώνουν πως οι λέξεις αυτές έχουν χρησιμοποιηθεί για να συνθέσουν ένα εκβιαστικό γράμμα. Οι τέσσερις πρωταγωνιστές αναλαμβάνουν δράση. Ο γρήγορος ρυθμός, ο άμεσος λόγος και η έξυπνη πλοκή που στηρίζεται στην αποκρυπτογράφηση της λέξης-κλειδί που δίνεται στην εισαγωγή αποτελούν τα δυνατά χαρτιά των υποθέσεων της ομάδας ΚΛΟΥ.

Σημαντικές λεπτομέρειες, που κάνουν όμως και τη διαφορά, είναι τα σχεδιαγράμματα που βοηθούν τα παιδιά να γίνουν μέρος της υπόθεσης όπως και οι ενδιαφέρουσες πληροφορίες για τον φιλόσοφο με τον οποίο ασχολείται εμμέσως η υπόθεση.

«Παραμύθια από την ιστορία μας» Νένα Κοκκινάκη (εκδ. Πατάκη) [9+ ετών]

Η ιστορία της χώρας μας είναι πλούσια σε μεγάλες προσωπικότητες, που εξακολουθούν να γοητεύουν παγκοσμίως με τα έργα τους, τη διορατικότητά τους, τα επιτεύγματά τους, τις ανακαλύψεις τους. Η νέα γενιά οφείλει να γνωρίζει γι' αυτές, και η συγγραφέας Νένα Κοκκινάκη κατορθώνει με τις μικρές της ιστορίες να φέρει κοντά στα παιδιά σπουδαίες μορφές της αρχαίας Ελλάδας με αφηγηματική δεινότητα. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου, που απαρτίζεται από δέκα σύντομες και ενδιαφέρουσες ιστορίες, παραλαύνουν ο Αισχύλος και η Χρυσοφάνεια, ο Αλκιβιάδης, ο Μέγας Αλέξανδρος, τα σανδάλια της Αλκιβίας και οι κόρες που κοσμούν τον ναό της Άπτερης Νίκης, ο σοφός Σόλων, ο Περικλής, οι εργαστές, ο μικρός Δημοσθένης. Κάθε ιστορία δείχνει πως όλοι αυτοί οι σπουδαίοι άνθρωποι ήταν κάποτε παιδιά και ταυτόχρονα επιτυγχάνει να μεταδώσει συναρπαστικές πληροφορίες.

Το Κροκοδειλάκι που έγινε λιβάδι Χρήστος Μπουλώτης Εικόνες: Φωτεινή Στεφανίδη, εκδ. Καλειδοσκόπιο

«Όλα έγιναν όπως ακριβώς έπρεπε να γίνουν. Την ώρα που το κουδούνι χτύπησε για το δεύτερο διάλειμμα, ήρθε ο καλός Βοριάς στην πίσω αυλή του σχολείου, χαμήλωσε και σήκωσε τρυφερά στην αγκαλιά του το μικρό κροκοδειλάκι, με όλα τα λουλούδια στη ράχη του, τους μεγάλους χαρτατούς και τα πολύχρωμα μπαλόνια». Όπως τις περισσότερες φορές, έτσι και τώρα ερχόταν το κροκοδειλάκι στις κουβέντες μας για πολλά, πολλά χρόνια. Είναι από τις παραμυθένιες ιστορίες του Χρήστου Μπουλώτη που περιμένουν χωρίς βιασύνη την κατάλληλη στιγμή, τον κατάλληλο άνεμο για να γίνουν βιβλίο, για να γίνουν αληθινές. Και να το που τυπώθηκε, σημειώνει η Φωτεινή Στεφανίδη για αυτή τη μικρή ιστορία, για ένα κροκοδειλάκι που αποχωρίστηκε την πατρίδα και τους αγαπημένους του, και, πριν από τη νοσταλγική επιστροφή του, πεθύμωσε να γίνει λιβάδι, και έγινε.

«Πού πήγε το γέλιο σου, Ορσαλία;» Άντρη Αντωνίου (εκδ. Πατάκη) [9+ ετών]

Η απώλεια είναι ένα γεγονός που γράφει ανεξίτηλα στην ψυχή κάθε παιδιού. Ένα γεγονός που αφήνει βαθιά τα σημάδια

«Η μικρή ιστορία του Αντζελίνο Μπράουν» Ντέιβιντ Άλμοντ (εκδ. Πατάκη) [8+ ετών]

Μια τρυφερή ιστορία με πρωταγωνιστή έναν άγγελο. Έναν άγγελο που έρχεται να αναστατώσει ευχάριστα την καθημερινότητα του Μπερτ και της Μπέττυ και να δώσει χρώμα στη ζωή ενός ολόκληρου σχολείου. Μόνο που το κακό παραμονεύει σε κάθε γωνία, έτοιμο να διαλύσει τη μαγεία των στιγμών, να προκαλέσει ρωγμές στην αρμονία και να καταστρέψει κάθε όμορφη πτυχή. Θα καταφέρει η αγάπη να νικήσει τη ζήλια, τον φθόνο και το μίσος; Μια αλληγορία για παιδιά αλλά και ενήλικες που επιτυγχάνει να διδάξει και να συγκινήσει με την απλότητα και την αθωότητα που κρύβει στις σελίδες της. Κάθε σκηνή είναι και ένας ύμνος στην αποδοχή, στη φιλία, στην κατανόηση, στη συνεργασία, στην άδολη αγάπη. Και καθώς η ιστορία αποκαλύπτει τους θησαυρούς της, ο καθένας νιώθει να γίνεται ένα με τους χαρακτήρες, να προσπαθεί να προστατέψει τον μικρό άγγελο που έχει ανατρέψει τα δεδομένα και να ελπίζει πως η καλοσύνη θα κερδίσει. Ένα βιβλίο γεμάτο συναισθήματα και αγγελική ομορφιά.

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ

Με ένα καλό βιβλίο.
Έτσι ξεκινάμε τη μικρή μας επανάσταση.

20 (και βάλε) χρόνια πριν εμφανίστηκε ο πιο αγαπημένος μας ήρωας. Γεννήθηκε στις λευκές σελίδες του Βαγγέλη Ηλιόπουλου και κολύμησε στις ασπρόμαυρες ζωγραφιές της Λήδας Βαρβαρούση! Αυτό το καλοκαίρι, ο πρώτος Τριγωνοψαρούλης ξαναγεννιέται με χρώμα, βουτάει στα πολύχρωμα κύματα της διαφορετικότητας και μας θυμίζει πόσο συναρπαστική είναι η ανάγνωση!

Η μεγαλύτερη συλλογή βιβλίων

για παιδιά και για νέους.

ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ.
ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

Τα εύκολα Κλασικά
Κάρλο Σκαταλίνι

Ο Μικρός Πρίγκιπας

Η ιστορία έρχεται ξανά
σε απλοποιημένη μορφή
για όλα τα παιδιά
και είναι εμπλουτισμένη
με διασκεδαστικά παιχνίδια
και δραστηριότητες.

Εκδόσεις Gema

ΜΑΡΑΣΛΗ 3, ΑΘΗΝΑ • gemapublications.gr • 210 7258350

Άγγελος Αγγέλου - Έμη Σίνη

Ο μικρός ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ

και ο Πόλεμος των Άστρων

Περιπέτεια, φαντασία, αμαρτικότητα
και ανατρεπτικό χιούμορ στη νέα σειρά
βιβλίων που υπογράφουν ο Άγγελος Αγγέλου
και η Έμη Σίνη. Ο μικρός Κοπέρνικος
και η παρέα του είναι εδώ και ο Πόλεμος
των Άστρων μόλις ξεκίνησε!

ΕΠ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
www.epbooks.gr

Σε όλα τα βιβλιοπωλεία

«Ο μικρός Κοπέρνικος και ο Πόλεμος των Άστρων» Άγγελος Αγγέλου - Έμη Σίνη (εκδ. Παπαδόπουλος) (5+ ετών)

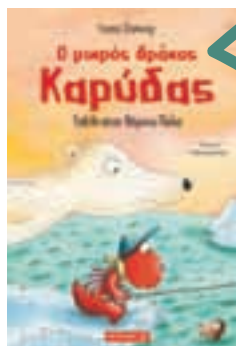
Παραφράζοντας τη θρυλική σειρά ταινιών «Star Wars» («Ο Πόλεμος των Άστρων»), το συγγραφικό δίδυμο των Αγγέλου Αγγέλου και Έμης Σίνη προσφέρει στους μικρούς φίλους την πρώτη περιπέτεια της σειράς «Οι περιπέτειες του μικρού Κοπέρνικου», με τίτλο «Ο Πόλεμος των Άστρων». Ο μικρός Κοπέρνικος και οι φίλοι του αποφασίζουν να βοηθήσουν τον θείο Παντελή να δώσει χρώμα στο κατάσπρω σπίτι του. Αφού οπλίζονται με ρολό, κοντάρι με τέσσερα πινέλα, όπλο με αμπούλες χρώματος και μάνικα ροής, διώχνουν τον θείο, για να μην τους ενοχλεί και παρεμβαίνει στα σχέδιά τους, και ξεκινούν να βάφουν το σπίτι με ευφάνταστους συνδυασμούς και έξυπνες τεχνικές βαφίματος. Μόνο που οι Πιλάφιδες έχουν άλλη άποψη και μέσα σε μία στιγμή ένας πόλεμος χρωμάτων ξεκινά... Η μήπως αυτή τη φορά κυριαρχεί ένα μόνο χρώμα; Ένα βιβλίο με χαρακτήρες και καταστάσεις οικείες στα παιδιά, μια πολύχρωμη ιστορία με πολλαπλά μηνύματα και μια εικονογράφηση που καταφέρνει να ζωντανέψει με τρόπο μοναδικό τις πιο χαρακτηριστικές σκηνές της υπόθεσης και να μεταφέρει νοερά τους μικρούς αναγνώστες στην παρέα του μικρού Κοπέρνικου.

του, που έχει ανάγκη τον χρόνο για να γίνει αποδεκτό, και εν μέρει κατανυγμένο, και κυρίως ένα γεγονός που συχνά πυροδοτεί πλήθος σκέψεων και ενοχών και φόβων που δεν μπορεί να διαπραγματευτεί στην τρυφερή του ηλικία. Η συγγραφέας Άντρη Αντωνίου αποφάσισε να προσεγγίσει αυτό το ευαίσθητο θέμα με απλότητα, αμεσότητα, τρυφερότητα και χωρίς ίχνος υπερβολής και μελοδραματισμού. Η ιστορία αφορά στον δεκάχρονο Σόλωνα που καλείται να αντιμετωπίσει τον θάνατο της αγαπημένης του αδερφής Ορσαλίας. Ο χαμός της τον πονάει βαθιά, γιατί το δέσιμό τους ήταν μεγάλο, και προσπαθεί να βρει τον τρόπο να μάθει να ζει με την απώλειά της. Ένα βιβλίο που συγκινεί και δείχνει τον δρόμο της αγάπης, τη δύναμη της ζεστής αγκαλιάς, τη λύτρωση που προσφέρουν τα λόγια και την αναγκαioτητα του πένθους και της εξωτερικής στήριξης του πόνου και των συναισθημάτων.

«DC Comics, Secret Hero Society: Το οχυρό της μοναξιάς» Derek Fridolfs & Dustin Nguyen (εκδ. Οξύ) (10+ ετών)

Ο κόσμος των κόμικς είναι μαγικός για κάθε ηλικία. Ειδικότερα για τα παιδιά, που δένονται με τους ήρωες, νιώθουν να πετούν μαζί τους και

να συμμετέχουν και αυτά στη λύση των δύσκολων υποθέσεων που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι αγαπημένοι τους χαρακτήρες. Όταν μάλιστα, ο Σούπερμαν, ο Μπάτμαν και η Γουόλντερ Γουόμαν, συνδυάζονται μοναδικά σε αυτοτελείς ιστορίες, τότε ο ενθουσιασμός των παιδιών είναι δικαιολογημένος. Η νέα υπόθεση ξεκινά στην κατασκήνωση περιπέτειας Έβεργκριν, όπου ο Κλαρκ συναντά τους φίλους του Μήρους και Νταϊάνα. Ο διευθυντής της κατασκήνωσης Μίλτον Φάιν τους υποδέχεται τονίζοντάς τους πως έχει σημασία μόνο η άμιλλα, η δημιουργία νέων φιλικών σχέσεων και η προώθηση του ανεξάρτητου πνεύματος. Όλα φαντάζουν ιδανικά μόνο που κάθε μέρα, εξαφανίζεται και κάποιο διαφορετικό παιδί. Ο Κλαρκ και οι φίλοι τους αρχίζουν να γίνονται καχύποπτοι και τα γεγονότα θα τους φέρουν αντιμέτωπους με νέες αποκαλύψεις. Τα σχέδια από μολύβι, το απλό και άμεσο κείμενο, η χρήση ανακοινώσεων, πινάκων, αποσπασμάτων από το ημερολόγιο του Κλαρκ, συνομιλιών μέσω chat, εναλλαγών στο μέγεθος των γραμμάτων, αποτελούν σημεία κλειδιά για τα οποία η σειρά αυτή ξεχωρίζει και καταφέρνει να κεντρίσει το ενδιαφέρον των μικρών αναγνωστών.

Ο μικρός δράκος Καρύδας - Ταξίδι στον Βόρειο Πόλο Άνγκο Ζίγκνερ, μετάφραση: Μαρία Αγγελίδου, εκδ. Μεταίχμιο (5+ ετών)

Μια σειρά με ήρωα γνωστό και δημοφιλή, που έχει ήδη αποκτήσει πολλούς φίλους στην Ελλάδα. Ο συγγραφέας της, Ingo Siegner, έχει βρει τον σφυγμό των παιδιών της προσχολικής ηλικίας. Δουλεύοντας σ' ένα γραφείο διοργάνωσης οικογενειακών ταξιδιών, διηγόταν στα παιδιά φανταστικές ιστορίες. Κι επειδή οι ιστορίες του άρεσαν πολύ, άρχισε να τις γράφει. Σιγά-σιγά έμαθε και να τις εικονογραφεί. Το φθινόπωρο του 2003 τιμήθηκε με το βραβείο παιδικής λογοτεχνίας Μπαντ'Ιμπουργκερ. Στο Ταξίδι στο Βόρειο Πόλο, ο Καρύδας, η Ματίλντα και ο Όσκαρ δεν πιστεύουν στα μάτια τους, όταν βρίσκουν στην παραλία του νησιού τους έναν ξενιστικό μόνιμο αρκούδο. Τον ταΐζουν και τον συνεφέρνουν όσο μπορούν καλύτερα. Αλλά ο καινούριος τους φίλος θέλει να γυρίσει στην πατρίδα του – το Νησί των Δράκων παραείναι ζεστό για τα δικά του γούστα! Αποφασίζουν τότε οι τρεις φίλοι να τον βοηθήσουν: να τον πάνε στον Βόρειο Πόλο. Κι έτσι αρχίζει μια καινούργια συναρπαστική περιπέτεια.

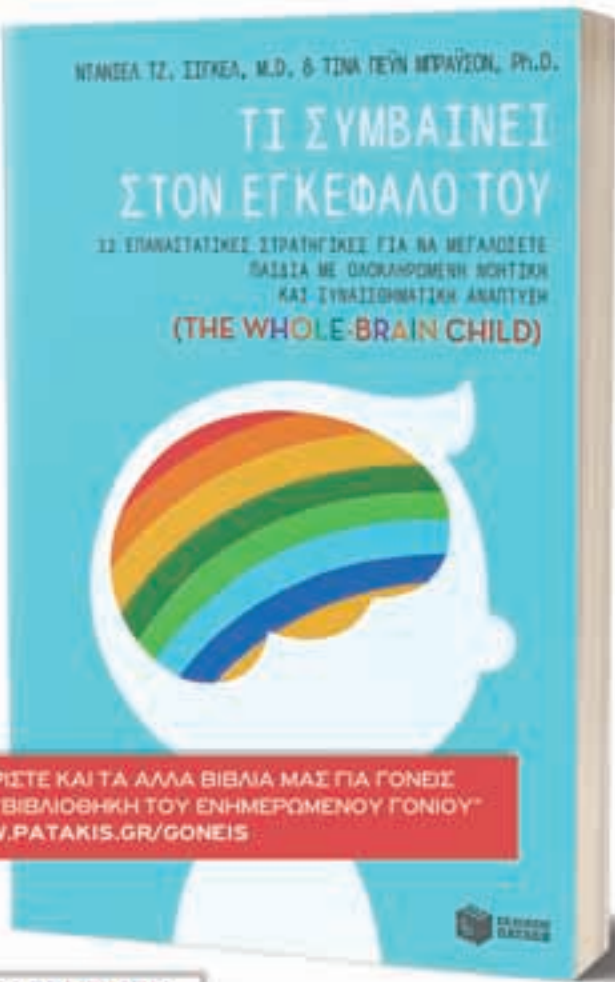
«Λέσχη μυστηρίου Σέργουφ Χολμς, Ο Δόκτωρ Γάτσον και ο κρυμμένος θησαυρός» Ελένη Ανδρεάδη (εκδ. Διόπτρα) (7+ ετών)

Μια ομάδα διαφορετική και άκρως ανατρεπτική, υπόσχεται δυνατές στιγμές μυστηρίου στα παιδιά μέσα από τις περιπέτειές τους. Ο Ντιέγκο, που είναι ιδιοφυΐα στις νέες τεχνολογίες, η Τζούλια που δεν την τρομάζει τίποτα και δεν υποχωρεί εύκολα, και ο Σέργουφ, ο πονηρούλης σκύλος που μπορεί να συναισθάνεται τα αφεντικά του και προκαλεί πάντα φασαρίες, μπλέκονται σε περίεργες υποθέσεις και παρασύρουν μαζί τους και όσα παιδιά τους εμπιστεύονται απόλυτα. Στη νέα τους ιστορία, η τρομερή τριάδα πηγαίνει διακοπές, σε ένα μέρος όπου δεν υπάρχει δυνατότητα επικοινωνίας. Εντελώς αναπάντεχα, κάποιοι κλέβει ένα τεθωρακισμένο φορτηγάκι και εξαφανίζεται με τα πολύτιμα κλοπιμαία. Δυνατότητα σύνδεσης με το διαδίκτυο δεν υπάρχει και τα χέρια του Ντιέγκο είναι δεμένα. Πόσο εύκολο είναι η λέσχη μυστηρίου να λύσει το αίνιγμα της κλοπής και να ανακαλύψει τον δράστη; Μια ακόμη συναρπαστική υπόθεση μυστηρίου για τα παιδιά που αγαπούν τα σκοτεινά μυστικά και τις παράξενες ενδείξεις.

«Ο Τζάστον Γκρέι και οι φύλακες της Γης» Ελένη Ανδρεάδη (εκδ. Μεταίχμιο) (10+ ετών)

Η Ελένη Ανδρεάδη, η δημιουργός της bestseller βραβευμένης παιδικής σειράς «Πράκτορες του Πλανήτη» επιστρέφει με ένα βιβλίο που επιθυμεί να προβληματίσει τα παιδιά και να τους δώσει το έναυσμα να τολμήσουν να αναλάβουν δράση για την περιβαλλοντική διάσωση του πλανήτη μας. Μπορούν άραγε τα παιδιά να πετύχουν το ακατόρθωτο; Κεντρικός ήρωας είναι ο Τζάστον Γκρέι, ο οποίος δεν πιστεύει στους ήρωες γιατί διαπιστώνει καθημερινά πως μόνο οι κακοί βγαίνουν κερδισμένοι. Ξαφνικά, ένα μυστηριώδες μήνυμα τον καλεί να σώσει τον κόσμο. Με τη βοήθεια του κολλητού του Πραβ, της Ζόι και της Λάνα, ο Τζάστιν ρίχνεται στο κυνήγι των στοιχείων που θα αναγκάσουν τον Πρόεδρο της Αμερικής να πάρει μέτρα για να σταματήσει την υπερθέρμανση του πλανήτη. Μπορούν να τα καταφέρουν; Μια συναρπαστική ιστορία που προσφέρει με εύστοχο και ευρηματικό τρόπο πληροφορίες στα παιδιά για την κλιματική αλλαγή και στέλνει το μήνυμά της ελπίδας και της πίστης στις δυνάμεις μας. Μια περιπέτεια με ωραίο ρυθμό, έξυπνη πλοκή και σπουδαία μηνύματα.

ΝΤΑΝΙΕΛ ΤΖ. ΣΙΓΚΕΛ, M.D. & ΤΙΝΑ ΠΕΪΝ ΜΠΡΑΪΣΟΝ, Ph.D.

**ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ
ΣΤΟΝ ΕΓΚΕΦΑΛΟ ΤΟΥ**

12 ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΤΕ
ΤΑΙΣΙΑ ΜΕ ΟΔΗΓΩΜΕΝΗ ΚΟΙΤΙΣΗ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
(THE WHOLE-BRAIN CHILD)

ΓΝΩΡΙΣΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΓΟΝΕΙΣ
ΣΤΗ "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΟΥ ΓΟΝΙΟΥ"
WWW.PATAKIS.GR/GONEIS

**Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ**
γιορτάζουμε τη χρονιά
του βιβλίου

**ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙ
ΣΤΟ 100% ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ.**

ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ.

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ**
www.patakis.gr

Η Οδύσσεια του Ομήρου Giuseppe Zanetto, μτφ. Γιάννα Σκαρβέλη, εκδ. Ελληνικά Γράμματα

Ο συγγραφέας και καθηγητής Ελληνικής Λογοτεχνίας στο πανεπιστήμιο του Μιλάνου εισάγει με πρωτότυπο τρόπο τα παιδιά στον πλούτο της κλασικής αρχαιότητας. Στην «Οδύσσεια του Ομήρου» του Zanetto, είναι οι πρωταγωνιστές και αυτόπτες μάρτυρες που αφηγούνται τα γεγονότα: ο Τηλέμαχος, ο γιος του Οδυσσέα, η Αρήτη, η βασίλισσα των Φαίακων, ο Εύμαιος, ο πιστός δούλος, η Πηνελόπη, η γυναίκα του βασιλιά της Ιθάκης, αλλά και ο ίδιος ο Οδυσσεύς.

«Μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη...» Τζαν Φέρνλι (εκδ. Μεταίχμιο) [4+ ετών]

Μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη... και το έξυπνο πουλί από τη μύτη πιάνεται! Μια πανέξυπνη και σπιρτόζικη ιστορία που καταφέρνει να διασκεδάσει τα παιδιά αλλά και να τους φανερώσει τα παθήματα που προκαλεί το ψέμα και η εκμετάλλευση. Ο Έντγκαρ, ένας υπέροχος

γάτος, πηγαίνει για ψώνια για να μπορέσει να προσφέρει στην αγαπημένη του αδερφή την Ίντιθ ένα χορταστικό γεύμα. Στον δρόμο της επιστροφής, όμως, συναντά τον Επιθεωρητή αρουαίο που εξετάζει ενδελεχώς τα προϊόντα του και αποφασίζει πως δεν είναι κατάλληλα προς κατανάλωση. Η ίδια ιστορία επαναλαμβάνεται και την επόμενη μέρα και ο Επιθεωρητής παίρνει και πάλι αυτό που θέλει! Μόνο που ο Έντγκαρ δεν έχει πει ακόμα την τελευταία του λέξη... Με μια μαγευτική εικονογράφηση, ο γλυκύτατος και τρυφερός Έντγκαρ θα ξετρελάνει τα παιδιά και θα τους δείξει τον δρόμο της υπομονής, της επιμονής και της πίστης στον εαυτό μας. Ένα βιβλίο για την αδερφική αγάπη αλλά και για τις συνέπειες των πράξεών μας.

«Η Αλίκη στη χώρα της βαρεμάρας» Edward Berry (εκδ. Μεταίχμιο) [9+ ετών]

Η σειρά «Η ωραιότερη ιστορία που γράφτηκε ποτέ» δημιουργήθηκε μετά από παρότρυνση της εκδότριας του εκδοτικού οίκου της Ισπανίας La Galera, Iolanda Batallé, η οποία ζήτησε από τους συγγραφείς Pierdomenico Baccalario και Eduardo Jauregi να γράψουν μια σειρά περιπέτειας όπου κάθε ιστορία θα λάμβανε χώρα μέσα σε ένα ανεξάρτητο βιβλιοπωλείο. Οι δύο συγγραφείς εμπλούτισαν την αρχική ιδέα με διάφορα ευρηματικά στοιχεία –όπως ότι τη νύχτα συνέβαιναν περίεργα πράγματα ταυτόχρονα σε όλα τα βιβλία και ότι οι ιστορίες έπρεπε πάσθυσια να σωθούν– και το αποτέλεσμα τους δικαιώσε όλους. Η σειρά έχει κερδίσει τις καρδιές των παιδιών σε πολλές χώρες και ανυπομονούν κάθε φορά για την επόμενη περιπέτεια του συγγραφικού διδύμου.

Στο τέταρτο βιβλίο, με τίτλο «Η Αλίκη στη χώρα της βαρεμάρας», κεντρική ηρωίδα είναι, όπως όλοι μπορούν να αντιληφθούν, η Αλίκη της Χώρας των Θαυμάτων. Μόνο που η ιστορία αλλάζει τροπή καθώς μια μούμια απαγάγει τον αγαπημένο κούνελο και η ηρωίδα βρίσκεται

25 ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ 1993-2018

μεγαλώνουμε διαβάζοντας www.metaximio.gr

Περιπέτεια, μυστήριο, δράση κι αγωνία!
Δύο βιβλία που θα ξετρελάνουν τους μικρούς αναγνώστες

Οι Φύλακες της Γης δεν είναι υπερήρωες. Είναι όμως εδώ για να σώσουν τον κόσμο. Όπως κι εσύ. Ακολούθησέ τους!

Το νέο μυθιστόρημα της Ελένης Ανδρεάδη, της αγαπημένης συγγραφέα της επιτυχημένης σειράς «Πράκτορες του Πλανήτη».

Ο τερατώδης Βασιλιάς Εφιάλης απειλεί να καταστρέψει τη Γη. Θα καταφέρουν ο Τζακ και η παρέα του να τον σταματήσουν;

Το τρίτο μέρος της γεμάτης δράση και χιούμορ σειράς «Τα τελευταία παιδιά στη Γη».

BOOKOO

ΦΤΙΑΞΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΟΥ!

Το **Bookoo** είναι μια πρωτοποριακή υπηρεσία που ήρθε για να αλλάξει τον τρόπο γέννησης κάθε βιβλίου. Για πρώτη φορά ο συγγραφέας είναι σε θέση όχι μόνο να εκδώσει, αλλά να διακινήσει και να σχεδιάσει ο ίδιος το βιβλίο του από την αρχή μέχρι το τέλος. Στην πλατφόρμα www.bookoo.gr όλα γίνονται εύκολα και απλά.

Ακολουθώντας τις οδηγίες μπορείς:

να επιλέξεις αν το βιβλίο σου θα είναι έντυπο ή e-book (ή και τα δύο)

να διαλέξεις το χαρτί που θα χρησιμοποιηθεί

να σχεδιάσεις το εξώφυλλο και όλη τη μορφή του έργου σου.

Κι εννοείται πως αν χρειαστείς υπηρεσίες εικονογράφησης, επιμέλειας, σχεδιασμού εξωφύλλου και διακίνησης του βιβλίου, οι άνθρωποι του Bookoo είναι εδώ για να σε βοηθήσουν.

Μάθε περισσότερα στο www.bookoo.gr. Το βιβλίο που ονειρεύτηκες θα γίνει πράξη σε λίγα λεπτά.

ΒΙΒΛΙΑ

πια χωρίς συντροφιά. Άλλη μια υπόθεση που ανατρέπει τα δεδομένα, παίζει με κλασικές και αγαπημένες ιστορίες, προκαλεί τα παιδιά να βρουν τη λύση και ταυτόχρονα τα διασκεδάζει με τις ευφάνταστες αλλαγές.

«Ο Μάλκολμ μεταμορφώνεται και γνωρίζει την άγρια ζωή των ζώων» David Baddiel (εκδ. Κέδρος) (11+ ετών)

Κι όμως υπάρχουν παιδιά που δεν αγαπούν τα ζώα. Ο Μάλκολμ είναι ένα από αυτά. Ένα μυθιστόρημα με χιούμορ, που κατορθώνει να διασκεδάσει τους έφηβους αναγνώστες και την ίδια στιγμή να τους διδάξει την αγάπη για τα ζώα. Μέσα από τις σελίδες του, τα παιδιά ανακαλύπτουν τον κόσμο των ζώων και συνειδητοποιούν τη δύναμη της αγάπης, της αποδοχής, της συνεργασίας και της κατανόησης. Αντιλαμβάνονται πως και τα ζώα έχουν ψυχική και συναισθήματα και συνειδητοποιούν ποια θα πρέπει να είναι η στάση τους απέναντί τους.

«Αν ποτέ θελήσεις να φέρεις ένα πιάνο στην παραλία, μην το κάνεις!» Ελίζ Πάρολι (εκδ. Ψυχολόγος) (3+ ετών)

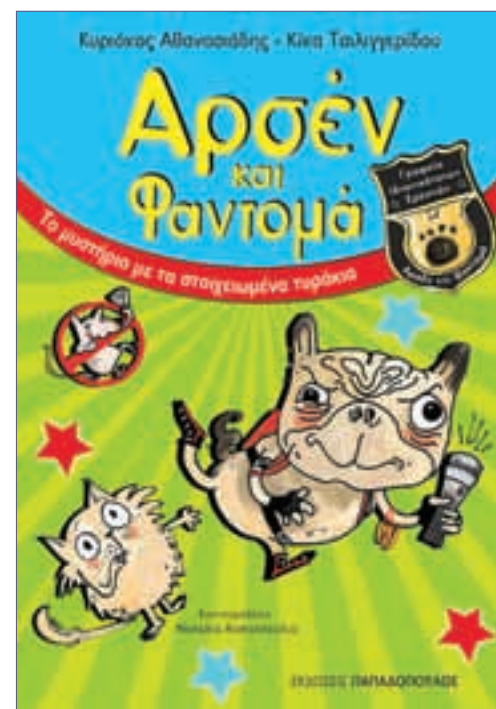
Μια ευφάνταστη σειρά βιβλίων της συγγραφέως Ελίζ Πάρολι, η οποία γνωρίζει, όπως φαίνεται, καλά πως τα παιδιά έχουν τις πιο τρελές ιδέες και πως είναι δύσκολο κάποιες φορές να τα μεταπείσεις. Αποφάσισε, λοιπόν, να δημιουργήσει ιστορίες με τις πιο ανατρεπτικές σκέψεις και επιθυμίες των λιλιπούτιων φίλων, ώστε να καταφέρει, μέσω της εξαιρετικής και χιουμοριστικής εικονογράφησης, να δείξει τα αποτελέσματα που μπορεί να έχει η υλοποίηση των περιεργων αυτών αναλαμπών. Στο συγκεκριμένο βιβλίο, το επίκαιρο θέμα της παραλίας. Άραγε όταν λέει η μαμά στη Μερσίνια ότι μπορεί να παίξει στην παραλία, εννοεί πως μαζί με τα παιχνίδια της μπορεί να πάρει και το πιάνο; Τα παιδιά ανακαλύπτουν με τον πιο ξεκαρδιστικό τρόπο τι δεν θα πρέπει να πάρουν αυτό το καλοκαίρι μαζί τους!

«Αρσέν και Φαντομά, Τα μυστήρια με τα στοιχειωμένα τυράκια» Κυριάκος Αθανασιάδης & Κίκα Τσιλιγγερίδου (εκδ. Παπαδόπουλος) (7+ ετών)

Οι ακτύπητοι ντετέκτιβ ξανά εν δράσει: Ο χαρισματικός Αρσέν και η αξιαγάπητη Φαντομά καλούνται για άλλη μια φορά να βρουν τη λύση σε μια μυστηριώδη υπόθεση. Με το ένστικτό τους και το κοφτερό τους αστυνομικό δαιμόνιο για συμμάχους, πρέπει να αντιμετωπίσουν έναν πραγματικά τρομακτικό εχθρό: έναν αρουραίο. Σας ακούγεται αστείο ή μήπως πολύ απλό; Μην βιάζεστε να βγάλετε εσφαλμένα συμπεράσματα. Ο αρουραίός αυτός είναι ένας κλέφτης που ξέρει να ξεγλιστράει από τα χέρια του «νόμου» και να βρίσκει καταφύγιο σε ένα στοιχειωμένο σπίτι! Στο σπίτι αυτό κατοικεί ένα φάντασμα και, όσο θαρραλέοι και ατρόμητοι και αν είναι ο Αρσέν και η Φαντομά, ένα φάντασμα μπορεί να σου κόψει το αίμα μόνο στην ιδέα πως θα το συναντήσεις. Κι ενώ η κατάσταση έχει γίνει ανατριχιαστική, άλλη μια περίεργη είδηση έρχεται να δώσει στο τρομερό δίδυμο τη χαριστική βολή. Τα τυράκια από το μπακάλικο έχουν εξαφανιστεί μυστηριωδώς και ο Βερνάνδος ο σκύλος είναι απελπισμένος. Θα καταφέρουν τα δύο πανέξυπνα τετράποδα να ανακαλύψουν τους ενόχους και να τους τιμωρήσουν παραδειγματικά; Και το φάντασμα; Τι θα γίνει με το φάντασμα; Μια ευφύεστατη ιστορία για μικρούς – αλλά και για μεγάλους – που καλλιεργεί τη φαντασία, εξάπτει την περιέργεια και φανερώνει τη δύναμη της συνεργασίας και της πίστης στον εαυτό μας.

«Επιστήμη», «Τεχνολογία», «Μαθηματικά», «Μηχανική» STEM - βιβλία δραστηριοτήτων (εκδ. Ψυχολόγος) (7+ ετών)

Τα παιδιά λατρεύουν να εξερευνούν και να ανακαλύπτουν. Δέχονται καθημερινά πλήθος νέων πληροφοριών και έχουν διαρκώς απορίες. Πολλές φορές, είναι δύσκολο να βρούμε τον τρόπο να τους εξηγήσουμε δύσκολες έννοιες που σχετίζονται είτε με την επιστήμη, είτε με την τεχνολογία, είτε με άλλους κλάδους. Η νέα σειρά βιβλίων STEM καταφέρνει να αποτυπώσει, με απλά και κατανοητά λόγια, δυσνόητους ορισμούς και περίπλοκες πληροφορίες. Μέσα από μια σειρά καλά μελετημένων δραστηριοτήτων που στοχεύουν στη γνώση, στην καλλιέργεια της σκέψης και της αγάπης προς τις επιστήμες, τα παιδιά ανακαλύπτουν την ενέργεια, τον προγραμματισμό, τις σκιές, τα ηχητικά κύματα, το τυπογραφείο, τις μετρήσεις, την έννοια της πίεσης! Τέσσερα βιβλία που θα μαγέψουν τους μικρούς επιστήμονες με τις πολύτιμες πληροφορίες τους και τις εύστοχες και διασκεδαστικές προκλήσεις, που τους κλείνουν το μάτι και τους προσκαλούν να βρουν τη λύση μόνοι τους.

BIBΛΙΟ

CHRIS CARTER, ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΕΝΟΣ SERIAL KILLER;

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

«Ο δολοφόνος με το σημάδι του Σταυρού» είναι το πρώτο βιβλίο της σειράς του συγγραφέα Chris Carter με πρωταγωνιστή τον ντετέκτιβ Robert Hunter και το πρώτο βιβλίο του που κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις Bell. Ο ίδιος παραχώρησε μια αποκλειστική συνέντευξη στην Athens Voice και μίλησε για τη ζωή του, τη συγγραφή και τα κίνητρα που κρύβονται πίσω από κάθε δολοφονία.

Πώς θα περιγράφατε τη ζωή σας με λίγα λόγια; Τρελή, πολυάσχολη και γεμάτη στροφές και σκαμπανεβάσματα.

Γιατί αποφασίσατε να σπουδάσετε ψυχολογία με εξειδίκευση στην εγκληματική συμπεριφορά; Πάντα μου προκαλούσε ενδιαφέρον το ανθρώπινο μυαλό και ακόμα περισσότερο το κακό που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος. Η ψυχολογία της εγκληματικής συμπεριφοράς φαινόταν σαν μια καλή επιλογή για μένα.

Ήταν εύκολη απόφαση να αφήσετε την καριέρα σας ως μουσικός και να αφοσιωθείτε στη συγγραφή; Δεν πέρασα από τη μουσική απευθείας στη συγγραφή, αλλά το να αφήσω τη ζωή του επαγγελματία

μουσικού δεν ήταν τόσο δύσκολη απόφαση. Τουλάχιστον όχι για μένα. Όμως πρέπει να προσθέσω ότι ποτέ δεν αφήνεις πραγματικά τη μουσική. Εξακολουθώ και παίζω στο σπίτι, απλά δεν το κάνω επαγγελματικά πια.

Πείτε μας δυο λόγια για το βιβλίο σας «Ο δολοφόνος με το σημάδι του Σταυρού», που κυκλοφορεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα από τις εκδόσεις Bell. Είναι το πρώτο βιβλίο στη σειρά με πρωταγωνιστή τον Robert Hunter. Ο Hunter είναι ένας πρώην ψυχολόγος εγκληματικής συμπεριφοράς που έχει γίνει πλέον ντετέκτιβ για το Τμήμα Ανθρωποκτονίας και Ληστειών του LAPD. Η ιστορία αρχίζει με το σώμα μιας νεαρής γυναίκας που ανακαλύπτεται σε ένα εγκαταλελειμμένο εξοχικό σπίτι στο Λος Άντζελες, και ο Hunter αναλαμβάνει μια εφιαλτική υπόθεση. Το θύμα έχει δολοφονηθεί με τρόπο αποτρόπαιο ενώ στον αυχένα του λαιμού του έχει σκαλιστεί ένας παράξενος διπλός σταυρός: η υπογραφή ενός ψυχοπαθούς δολοφόνου, γνωστού ως «ο δολοφόνος με το σημάδι του Σταυρού».

Αλλά αυτό είναι αδύνατο. Επειδή πριν από δύο χρόνια, «ο δολοφόνος με το σημάδι του Σταυρού» φυλακίστηκε και εκτελέστηκε. Είναι ο πραγματικός δολοφόνος ακόμα εκεί έξω; «Ο δολοφόνος με το σημάδι του Σταυρού» είναι ένα μυθιστόρημα με γρήγορο ρυθμό που ελπίζω ότι θα κάνει τους Έλληνες αναγνώστες να θέλουν περισσότερο.

Ποια χαρακτηριστικά του Robert Hunter διαθέτετε και εσείς; Υπάρχουν αρκετά, στην πραγματικότητα. Είναι μοναχικός, όπως κι εγώ. Του αρέσει το σκωτσέζικο ούισκι, όπως και σε μένα. Είναι πρώην ψυχολόγος εγκληματικής συμπεριφοράς, όπως κι εγώ. Υποφέρει από αϋπνία, κι εγώ το ίδιο. Είναι επίσης ένας πολύ ήρεμος άνθρωπος και νομίζω ότι είμαι πολύ ήρεμος κι εγώ.

Ποιο πιστεύετε ότι είναι το κίνητρο για να απο-

φασίσει κάποιος να μιμηθεί έναν διαβόητο δολοφόνο; Εάν μιλάμε για μια απλή δολοφονία, τότε έχουμε ως κίνητρο ένα από τα ακόλουθα: ζήλια, εκδίκηση, κέρδος, μίσος, φόβος, συμπόνια, απελπισία, απόκρυψη άλλου εγκλήματος, αποφυγή ντροπής και περιφρόνησης ή απόκτηση εξουσίας. Αν όμως μιλάμε για κατά συρροή δολοφονίες, τότε τα βασικά κίνητρα είναι η χειραγώγηση, η κυριαρχία, η σεξουαλική ικανοποίηση ή απλά μια μανία ανθρωποκτονίας, αλλά αυτό που έχω διαπιστώσει όλα τα χρόνια που ασχολήθηκα ως ψυχολόγος εγκληματικής συμπεριφοράς είναι ότι στις κατά συρροή δολοφονίες, η σεξουαλική ικανοποίηση είναι μακράν το πιο συνηθισμένο από όλα τα άλλα κίνητρα.

Γιατί να επιλέξει ένας λάτρης αστυνομικών μυθιστορημάτων το βιβλίο σας; Ποια πιστεύετε ότι είναι τα στοιχεία εκείνα που το ξεχωρίζουν;

Προσπαθώ να κάνω τις ιστορίες μου διασκεδαστικές, διατηρώντας παράλληλα την πλοκή και τους χαρακτήρες όσο πιο κοντά στην πραγματικότητα μπορώ. Νομίζω ότι αυτός είναι ένας καλός λόγος.

Είστε ευάλωτος απέναντι στους χαρακτήρες σας ή μένετε σταθερός στο αρχικό πλάνο της πλοκής σας; Οι υποθέσεις μου είναι οργανικές, ζωντανό οργανισμό. Αλλάζουν πολύ, ενώ δημιουργώ ένα μυθιστόρημα. Ποτέ δεν έχω όλη την πλοκή στο μυαλό μου, καθώς αρχίζω να γράφω ένα βιβλίο. Στην πραγματικότητα, έχω πολύ λίγα πράγματα στο μυαλό μου στην αρχή. Η ιστορία αναπτύσσεται καθώς τα κεφάλαια αναπτύσσονται. Είναι ένας τρελός τρόπος γραφής, το ξέρω, αλλά λειτουργεί για μένα.

Κάθε φορά που ένα βιβλίο σας εκδίδεται σε κάποια χώρα έχετε την ίδια αγωνία με την ημέρα πρώτης κυκλοφορίας; Όχι, καθόλου, και ο λόγος είναι απλός: οι περισσότερες χώρες δεν μου λένε πότε κυκλοφορεί ένα από τα μυθιστορήματά μου, οπότε ποτέ δεν το ξέρω πραγματικά. Είναι πιο εύκολο με αυτόν τον τρόπο.

Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας ένα σχόλιο αναγνώστη σας που σας ενθουσίασε; Είμαι αρκετά τυχερός γιατί έχω λάβει τόσα πολλά εκπληκτικά μηνύματα και e-mails από αναγνώστες, που είναι τόσο δύσκολο να διαλέξω ένα. Το παρακάτω είναι από τα πιο πρόσφατα:

«Απλά ήθελα να μοιραστώ μαζί σας μια αστεία ιστορία. Έχω μια 88χρονη γιαγιά που είναι η μεγαλύτερη θαυμάστριά σας. Με επιτυχία πείθει όλους όσους συναντά να διαβάσουν βιβλία του Chris Carter. Ξεκίνησε με το να πείσει την κόρη της (τη θεία μου) που με τη σειρά της έγινε φανατική θαυμάστρια και άρχισε να πείθει την υπόλοιπη οικογένεια. Είμαι συνεπαρμένος κάθε φορά που διαβάζω μια νέα υπόθεση, μου αρέσει. Τα βιβλία έρχονται παντού μαζί μου! Τώρα πιάνω τον εαυτό μου να λέει σε όλους όσους γνωρίζω πόσο υπέροχα είναι τα βιβλία σας. Η όραση τώρα πια της γιαγιάς μου έχει ατονήσει και ένα από τα πράγματα που της λείπει πολύ είναι το να διαβάξει τα βιβλία σας. Μου αρέσει, λοιπόν, να αγοράζω κάθε νέο σας μυθιστόρημα και να πηγαίνω σπίτι της για να το συζητήσω μαζί της με κάθε λεπτομέρεια. Αυτό είναι κάτι που μοιραζόμαστε και σας ευχαριστώ θερμά γι' αυτό. Ζούμε στην Ιρλανδία και ο αδελφός μου μόλις μετακόμισε στην Αυστραλία, και η γιαγιά μου το τελευταίο πράγμα που τον ρώτησε πριν φύγει είναι αν είχε πάρει μαζί του τα βιβλία σας. Σίγουρα θα είναι ευτυχία για εσάς να γνωρίζετε πως έχετε θαυμαστές κάθε ηλικίας, αλλά σίγουρα η γιαγιά αποτελεί τον γηραιότερο από όλους. Ο δεύτερος μεγαλύτερος θαυμαστής σας, Ciaran, ο πρώτος είναι η γιαγιά μου Margaret».

Πάνω σε τι δουλεύετε αυτή την περίοδο και ποια είναι τα σχέδιά σας; Ολοκληρώνω μόλις το δέκατο μυθιστόρημά μου αυτή τη στιγμή, το οποίο προγραμματίζεται να κυκλοφορήσει στο Ηνωμένο Βασίλειο τον Φεβρουάριο του 2019. Μετά από αυτό θα κάνω πιθανώς ένα διάλειμμα ενός μηνός, προτού προχωρήσω στο επόμενο βιβλίο. **A**

HELLO

HELLO

Ο ροκ αντιστάρ της κλασικής μουσικής μάς μιλάει για την πρώτη του εμφάνιση στην Αθήνα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Χαρισματικός βιολονίστας, τρομερό παιδί της κλασικής μουσικής, αντισυμβατικός πάνκης, εκρηκτική προσωπικότητα, μοναδική περίπτωση. Ο Nigel Kennedy αντιπαθεί τους κανόνες, τη νόρμα, την επανάληψη. Χωρίς να φοβάται το κόστος. Κινείται χωρίς ενοχές ανάμεσα στην ποπ και την υψηλή κουλτούρα και λέει πάντα τη γνώμη του, ακόμη και αν γίνεται δυσάρεστος. Είναι ο βιολονίστας με τις περισσότερες πωλήσεις στην ιστορία της μουσικής με την ερμηνεία του στις «Τέσσερις εποχές» του Βιβάλντι. Πειραματίζεται διαρκώς σε κλασικό, τζαζ και ροκ ρεπερτόριο ενώ έχει συνεργαστεί με καλλιτέχνες όπως οι Paul McCartney, Robert Plant, Who και Kate Bush, παίζοντας στις μεγαλύτερες αίθουσες του κόσμου. Για πρώτη φορά έρχεται στην Αθήνα για μια εμφάνιση στο Ηρώδειο, δίνοντας τη δική του ματιά σε έργα Μπαχ και Γκέρτσουιν.

Τι σας εμπνέει σήμερα;

Η έμπνευση είναι κάτι το απρόβλεπτο. Έρχεται από εκεί που δεν το περιμένεις.

Πώς σχεδιάζετε κάθε νέο βήμα;

Η μουσική μου είναι πάντα το επόμενο. Το επόμενο βήμα είναι πάντα προφανές. Παιξε μουσική. Απόλαυσέ την.

Πώς ήταν η ενέργεια της Νέας Υόρκης, όταν σπουδάζατε;

Είναι η Νέα Υόρκη! Είναι ατελείωτα ενδιαφέρουσα!

Τι κάνει μια μελωδία διαχρονική;

Η τελειότητα της σύνθεσης και η αποδοχή του κόσμου.

Τι είναι για σας κλασικό;

Επίκαιρη και ατελείωτη ομορφιά!

Τι να περιμένουμε από τη συναυλία στην Αθήνα;

Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι στην Ελλάδα και μάλιστα σε αυτό το απίστευτο θέατρο. Ανυπομονώ να παρουσιάσω τη μουσική μου μπροστά στο ελληνικό κοινό, ειδικά σε ένα χώρο τόσο επιβλητικό σαν το Ηρώδειο.

Τι θα συμβουλευάτε ένα νέο μουσικό;

Εξασκήσου. Πάιξε. Ζήσε την ευτυχία!

Η καλύτερη συμβουλή που σας έχουν δώσει;

Οι μουσικοί είναι σαν τους αθλητές που κάνουν πρωταθλητισμό. Όσο ψηλά κι αν φτάσουν δεν σταματούν να προσπαθούν να βελτιωθούν περισσότερο.

Έχετε νέα σχέδια στο μυαλό σας για το μέλλον;

Να εξερευνήσω την Αθήνα! Μου αρέσει να ζω για το παρόν... αλλά είμαι πολύ ενθουσιασμένος για το τι πρόκειται να συμβεί στο μέλλον.

Η πιο επιδραστική φιγούρα για την καριέρα σας;

Ξεκινώντας, ήταν ο Yehudi Menuhin. Ήταν ο άνθρωπος που με ενέπνευσε σε πολύ μικρή ηλικία και με έκανε να αγαπήσω το βιολί. Έπειτα, υπήρξαν τόσοι πολλοί...

Ποιους 5 καλλιτέχνες θα ξεχωρίζατε διαχρονικά;

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε μπορώ να ονομάσω δύο! Τον Bach και τον Gershwin. Κάθε εποχή είναι διαφορετική... ο Τζίμι Χέντριξ, ο Τζον Κολτρίν, οι Doors, οι Led Zeppelin, ο Τζορτζ Μπένσον...

Ποια είναι η σχέση υψηλής και ποπ κουλτούρας;

Η υψηλή κουλτούρα είναι συνδεδεμένη με τους ευκατάστατους. Η λαϊκή κουλτούρα είναι συνδεδεμένη με τη μάζα. Προσωπικά, προτιμώ τη δική μου κουλτούρα!

Το πιο σημαντικό πράγμα στη ζωή...

Θα θέλατε να σας πω ότι είναι η Μουσική... Αλλά το σημαντικότερο πράγμα είναι το να ζεις μια γεμάτη ζωή. Και για μένα αυτό τυχαίνει να είναι συνδεδεμένο με τη μουσική.

Ποιος είναι ο καλύτερός σας φίλος;

Έχω πολλούς φίλους. Δεν μπορώ να σας πω την αλήθεια... Θα τσαντίσω τους υπόλοιπους.

Για ποιο project είστε περήφανος;

Αυτή τη στιγμή το «Kennedy meets Gershwin»... Είναι το νεογέννητο παιδί μου και αυτό που θα σας παρουσιάσω στην Αθήνα!

Ποια είναι η γνώμη σας για το σημερινό πολιτικό χάος; Μπορούν τα πράγματα να γίνουν χειρότερα;

Όλα γίνονται χειρότερα κάθε μέρα με όλους αυτούς τους πλίθιους που μας κυβερνάνε.

Ηρώδειο. Είσοδος €28-90, €22(Φ, άνεργοι). Προπώληση: greekfestival.gr, 210 3272 000, viva.gr, 211 800 5141. Στις 17/7.

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Δίνεις χρόνο σε σπίτι, έρωτα και παιδιά σε δύσκολη προσπάθεια να ηρεμήσεις
Παιδιά κι έρωτας, πιθανώς και το γεγονός ότι τα σχέδιά σου για φιλίες, ελεύθερο χρόνο και τα σχέδιά σου εν γένει, δεν ηηγαίνουν όπως θα ήθελες, σε στρέφουν προς το σπίτι και την οικογένειά σου. Δεν μouxιλιάζεις βέβαια γιατί η μπογιά σου περνάει αυτό τον καιρό, ακόμη κι αν δεν παίρνεις ακριβώς αυτό που θέλεις. Προς το τέλος της εβδομάδας χρειάζεται μία έξτρα προσοχή στο τι λες, ειδικά για πλάκα ή εντυπωσιασμό, καθώς μπορείς εύκολα να βγεις επιθετικός και διασπαστικός και να προξενήσεις σαματά ή να κόψεις τα τυχερά σου χωρίς λόγο. Το ΣΚ φρόντισε να βρεις χρόνο για ξεκούραση, καθώς επαγγελματικές και οικονομικές δυσκολίες σε εξαντλούν σε επίπεδο ψυχολογικό και σωματικό και δεν είσαι για να αφήνεις σε υπερβολές και συμπεριφορές που ξέρεις ότι σου στοιχίζουν. Σε αυτή τη φάση θα φανεί, κυρίως με αφορμή ό,τι κάνεις σε σπίτι και οικογένεια, και δεν θα σου αρέσει καθόλου αυτό που θα δεις, ειδικά αν πασχίζεις να καλύψεις πράγματα και καταστάσεις.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Θέλεις να κυνηγήσεις τους στόχους σου, όμως τους θέτεις σε κίνδυνο με τα λόγια
Οι μέρες προσφέρουν τα για να κουβεντιάσεις θέματα ακινήτων, σπιτιού ή οικογένειας με τους ανθρώπους της καθημερινότητάς σου και δη τα αδέρφια σου. Ωστόσο καλό θα ήταν να έχεις στον νου σου ότι πάσης φύσεως αλλαγές που απαιτούν ανοίγματα και διαφορετική νοοτροπία είναι δύσκολες και όχι μόνο όσον αφορά τους συγγενείς σου. Προς το τέλος της εβδομάδας καλό θα ήταν να προσέχεις ιδιαίτερα τι λες στο σπίτι και στο γραφείο, κυρίως με αφορμή εξελίξεις σε ερωτικό ή οικονομικό επίπεδο, καθώς μπορεί να καεί η γούνα σου από εκκρεμότητες και παρασκήνιο που θα βγάλεις άθελά σου στη φόρα και θα δεις να καθυστερεί αντί να επιταχύνεται η διαδρομή προς τους προσωπικούς κι επαγγελματικούς σου στόχους. Το ΣΚ να κυκλοφορήσεις, απλώς έχε στο νου σου ότι οι επαφές και κουβέντες που θα κάνεις μπορεί να σε φέρουν ενώπιον μπερδεμάτων σε φιλίες, ψεμάτων ή και ματαιώσεων στα σχέδιά σου.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Απολαμβάνεις κάνοντας πολλά και αγνοώντας πρακτικά και σημαντικά θέματα
Κόσμος, έξοδοι, εκδρομές και γενικά επικοινωνία και επαφή σου είναι απαραίτητα για να παραμείνεις χαλαρός και να αισθάνεσαι ότι έχεις κάποιο έλεγχο πάνω στη συναισθηματική και οικονομική σου ζωή. Εφόσον προσέξεις το τι τρως έστω και χάριν παρέας και είσαι ανοιχτός σε επαφές και γνωριμίες που μπορεί να ευεργετήσουν τα οικονομικά σου, είσαι καλά. Πάντως προς το τέλος της εβδομάδας έχε τον νου σου, γιατί απόψεις, κουβέντες και κινήσεις απόλυτες, ορμώμενες από συνήθειες και από το ότι θεωρείς κάποια πράγματα δεδομένα, καταλήγουν να σου δείχνουν πόσο λίγο μπορείς επί του παρόντος να προχωρήσεις, παρά την προσπάθειά σου να κάνεις ακριβώς αυτό. Ειδικά αν πρόκειται για πλάνα εκδρομής ή ανοίγματος επί του προσωπικού ή επαγγελματικού, κράτα μικρό καλάθι. Σχεδίασε όσο πιο χαλαρό ΣΚ μπορείς με τους συνήθεις υπόπτους και προσπάθησε να μην αγχωθείς υπερβολικά, όταν συνειδητοποιήσεις ότι χαλαρώνοντας κι απολαμβάνοντας έχεις αφήσει μπερδέματα, ανακρίβειες και καθυστερήσεις να φύονται στην καριέρα και τον γάμο σου.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Εσύ με σένα καλά, οι άλλοι όχι τόσο
Απόλαυσε τον εαυτό σου γιατί οι άλλοι δεν συνεργάζονται. Είτε πρόκειται να ξοδέψεις το κάτι παραπάνω για σένα, είτε να σου επιτρέψεις περισσότερο συναισθηματισμό από ό,τι συνήθως, είσαι δικαιολογημένος. Προς το τέλος της εβδομάδας το μυαλό σου και οι κουβέντες σου άλλωστε σχεδόν κολλάνε στο ζήτημα «κέρδος», είτε πρόκειται για συναισθήματα είτε για χρήματα. Φρόντισε μόνο να μην πυροδοτηθούν βίαιες και διασπαστικές αντιδράσεις ιδιωτικά από μέρος του συντρόφου σου ή περισσότερο δημόσια στην οικονομική σου σχέση με το αφεντικό σου, οργανισμούς και τράπεζες. Το ότι αισθάνεσαι ότι γάμος και καριέρα σε αναστατώνουν και σε κρατούν πίσω δεν δικαιολογεί υπερβολές. Το ΣΚ οφείλεις να κάνεις πρόγραμμα με γνώμονα το τι χρειάζεται για να ηρεμήσεις και να αισθάνεσαι καλά με τον εαυτό σου, απλώς να είσαι προετοιμασμένος για ανατροπές, αφού προγράμματα εκδρομών, επιμορφωτικών δραστηριοτήτων, εξόδων με παρέα, ακόμη και συγγενικών συναντήσεων δεν κάθονται ακριβώς στη θέση που τα ήθελες.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Κουρασμένος κι ανήσυχος, ωστόσο λαμπερός και θελκτικός
Κάτι σε κούραση αυτού του αιώνα σου βγαίνει αυτή την εβδομάδα, αν δεν έχεις και κάποια σοβαρότερη σωματική ή ψυχολογική ενόχληση. Το καλό είναι ότι δεν χάνεις ούτε το μπρίο, ούτε τη λάμψη σου κι αυτό το οφείλεις κυρίως στις επαφές, κουβέντες και μετακινήσεις που σε ωθεί η καριέρα και οι άνθρωποι της καθημερινότητάς σου. Προς το τέλος της εβδομάδας να θυμάσαι ότι η αυτοέκφραση είναι ιερό σου δικαίωμα αλλά η έπαρση, η υπερβολή και η δραματοποίηση για λεφτά, για φιλίες, για σχέδια βγάζουν πολύ εύκολα τον απέναντι και δη σύντροφο και συνεργάτες εκτός εαυτού. Μπορείς να αποφύγεις την ένταση διατηρώντας το χιούμορ σου κι όχι με παγωμάρα ή ρήξεις. Το ΣΚ καλό θα ήταν να λιώσεις στον ύπνο ή να βρεις χρόνο για φύση, για να καλλιτεχνήσεις, να διαβάσεις, να κάνεις διαλογισμό και γενικά να χαλαρώσεις. Έτσι θα αντιπαρέρθεις συνειδητοποιήσεις και παρασκήνιο που υποδαυλίζουν τις φοβίες σου και υποσκάπτουν την εμπιστοσύνη στις ερωτικές σου σχέσεις και τις οικονομικές σου συνεργασίες.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Φίλοι, χόμπι, σχέδια για να αγνοήσεις το παρασκήνιο της ζωής σου
Γίνονται πολλά σε επίπεδο σωματικής και ψυχολογικής υγείας, καθώς και παρασκηνιακά στη ζωή σου, και στην προσπάθειά σου να τα αποφύγεις το 'χεις ρίξει σε χόμπι, φίλους και σχέδια διακοπών και καλά κάνεις, εάν το κάνεις εν γνώσει σου. Αμφιβάλλω, όμως. Προς το τέλος της εβδομάδας οι εξελίξεις στην καριέρα, τον γάμο και μέσα σου δεν αφήνουν το μυαλό σου να ηρεμήσει και από το άγχος σου κινδυνεύεις να σωματοποιήσεις από το πιο απλό που είναι ένας πονοκέφαλος, μέχρι μικροτραυματισμούς. Παράλληλα αυτά που λέγονται παρασκηνιακά φαίνεται ότι αναστατώνουν και το πρόγραμμά σου. Στην καλύτερη περίπτωση είναι κρυφή ερωτική σχέση, την οποία επίσης οφείλεις να ξανασκεφτείς. Το ΣΚ το μοτιβάκι φίλοι, έξω, ελεύθερες κι ομαδικές ασχολίες καλά κρατεί, ωστόσο αρχίζει να επιβαρύνει την υπόλοιπη προσωπική σου ζωή, κυρίως αν είσαι δεσμευμένος, καθώς δημιουργεί ασάφεια, μπερδέματα, κακές συνεννοήσεις, λάθος εντυπώσεις και πιθανώς την ανάγκη για ψέματα στον εαυτό σου και στον άλλο.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Τραμπάλα ανάμεσα σε δουλειά και χόμπι για να αποφύγεις θεμελιώδη προβλήματα
Σχετικά καλή ισορροπία έχεις βρει ανάμεσα στη δουλειά και τις ελεύθερες ασχολίες σου. Κίνητρό σου είναι τα σχέδιά σου και αυτά αφορούν κυρίως την πολύ προσωπική σου ζωή, κάτι σε-νάρια διακοπών και εκδρομών, κάτι εξόδους, άντε και χρόνο με τους συγγενείς σου. Προς το τέλος της εβδομάδας ειδικά προσπαθείς να συμβιβάσεις εκκρεμότητες και τα πλάνα σου κι αυτό σε οδηγεί να αναλάβεις να κανονίσεις περισσότερα από ό,τι πραγματικά θα έπρεπε ή να γίνεις πολύ κάθετος σε αυτά που λες. Όλα καλά εφόσον ο σύντροφός σου ή οι συνεργάτες σου δεν αντιδράσουν, καθώς κάτι τέτοιο θα υποβιβάσει αρκετά την ποιότητα της διάθεσής σου. Αν μπορείς να αγνοήσεις τις ανακατατάξεις στο σπίτι και μέσα σου και να φροντίσεις να μη χάσεις την επικοινωνιακή σου διπλωματία, γλιτώνεις τα χειρότερα. Το ΣΚ έχει εξόδους και συναναστροφές μετά δημοσίων σχέσεων που υποστηρίζουν τον μύθο σου όμως καταλήγουν να σε πετάνε εκτός προγράμματος, ρουτίνας και οργάνωσης, με κόστος σε σωματικό και πρακτικό επίπεδο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Κάνεις ό,τι θεωρείς ανανεωτικό και, μαζί του, γνώριμα λάθη
Επιμορφωτικές δραστηριότητες, εξελικτικά ανοίγματα, παρέες, εκδρομές και συγγενολόγια είναι στο μενού της εβδομάδας, αφού αυτά επιτάσσουν ο γάμος και η καριέρα σου. Η έκθεση και οι δημόσιες σχέσεις μέσα από σχέση, συνεργασίες και φίλους κάνουν καλό στο προφίλ σου, αν και δεν σου είναι απολύτως ευχάριστες ή επιθυμητές, αφού οι προβολείς στραμμένοι επάνω σου δεν είναι το αγαπημένο σου. Προς το τέλος της εβδομάδας, οι κουβέντες κι επαφές που αφορούν οικονομικές συνεργασίες και γενικά το μοιρασμένο χρήμα κινδυνεύουν να σε οδηγήσουν σε λάθος αποφάσεις και δράσεις, κυρίως υπό τη μορφή αναβολής ή απόσπασης από πολύ δικές σου επιθυμίες κι επιδιώξεις. Αυτό σου δημιουργεί αίσθημα αστάθειας κι επιβαρύνει το κλίμα σε σπίτι και γραφείο. Το ΣΚ επιμένεις στις διασκεδάσεις και σε δραστηριότητες που θεωρείς ανανεωτικές, ακόμη κι αν είναι πολύ συνηθισμένες και γνώριμες. Αυτό σου θυμίζει ότι κυρίως στα ερωτικά σου και όσον αφορά τη δημιουργικότητά σου, είσαι ακόμη επιρρεπής σε αναπάτες και γνώριμα λάθη.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Αλλαγές που ανανεώνουν την ερωτική σου ζωή, όμως κι σχετικές ανησυχίες
Αλλαγή παραστάσεων, διαλόγων, παρέας και γενικά ανανέωση τονώνει την ερωτική σου ζωή, μαζί της όμως κι όλες τις σχετικές σου ανησυχίες, φοβίες, ζήλεις και πάθη. Επειδή βέβαια είσαι αυτός που είσαι, επιμένεις στην καλή σου διάθεση. Βοηθά και η αναταραχή που υπάρχει ούτως ή άλλως σε δουλειά και ρουτίνα, βοηθούν και οι φίλοι και βέβαια το ότι συνεργάτες και επαγγελματικοί στόχοι σου δίνουν πεδίο για να κάνεις τον χαρούμενο ξερόλα, πράγμα που τόσο απολαμβάνεις. Στη χειρότερη, το κάνεις για τους συγγενείς σου ή για τις γνωριμίες που μόλις σύναψες. Προς το τέλος της εβδομάδας μπορείς να φτάσεις σε υπερβολές σε κανονίσματα και σχέδια και να βρεθείς ενώπιον δυσάρεστων εκπλήξεων, καθώς οι άνθρωποι της καθημερινότητάς σου αρχίζουν να αντιδρούν. Το ΣΚ προτίμους να δώσεις χρόνο σε πιο ιδιωτικά και τρυφερά ενσταντανέ στα προσωπικά σου, έστω κι αν δεν είναι το καλύτερό σου να μένεις στο σπίτι αυτό το διάστημα γιατί αναγκάζεσαι να αγνοείς θέματα που υπάρχουν εκεί.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Αποζητάς την ασφάλεια της σύμβασης για παρηγοριά σε αμφιβολίες
Τα πολλά που συμβαίνουν και συζητιούνται στην ερωτική σου ζωή σε ωθούν να υπαναχωρήσεις με μεγάλη ευχαρίστηση σε πιο συμβατικά ζευγαρέ σχήματα και δραστηριότητες. Παράλληλα, στις οικονομικές σου συνεργασίες η κουβέντα περιστρέφεται γύρω από το πώς θα συνδυάσεις τη ρουτίνα σου με τα ανοίγματα που θέλεις να κάνεις, ωστόσο αν δεν καταφέρεις να συνδυάσεις την επιμονή με την ευελιξία είναι πολύ εύκολο να βρεθείς να χάνεις παρά να κερδίζεις. Προσεγγίσεις αψυχολόγητες εφρηβικού τύπου δεν συνιστώνται για κανέναν λόγο. Το ότι δεν αισθάνεσαι και στην καλύτερη φάση με τον εαυτό σου, ούτε ότι υπάρχει κάτι ικανό να αλλάξει τα δεδομένα σου, είναι μία δυσκολία που πρέπει να αντιπαρέρθεις. Το ΣΚ προσπάθησε να εστιαστείς στον απέναντι, είτε σύντροφο, είτε συνεργάτη, και μάλιστα με διάθεση φροντίδας. Αυτό θα φέρει στο προσκήνιο επικοινωνιακά χάσματα, ανακρίβειες και ίσως σε ωθήσει να αναβάλεις συναντήσεις ή και να δεις κόσμο που ουσιαστικά έχει τελειώσει για σένα, παραμένει όμως μία καλή επιλογή.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Ρουτίνα και κοινωνική ζωή σε ίσες ποσότητες. Και κούραση, όμως.
Αγγραφίες, υποχρεώσεις και ό,τι ζήτημα ρουτίνας μπορείς να φανταστείς είναι το μενού της εβδομάδας όμως γαρνίρεται από άφθονη κοινωνικοποίηση, είτε σε επίπεδο ζευγαριού είτε σε επίπεδο μοναχικού σκοπευτή. Απολαμβάνεις τον κόσμο κι έτσι θα συνεχίσεις εάν δεν φτάσεις τις κουβέντες σου σε άκρα και δεν γίνεις υπερβολικά εγωκεντρικός, γιατί τότε θα είναι δύσκολο να μη βγεις επιθετικός και διασπαστικός. Ειδικά προς το τέλος της εβδομάδας και ειδικά σε σχέση με τα αδέρφια σου χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή. Το ΣΚ καλό θα ήταν να περιορίσεις κάπως τα προγράμματά σου και να συμπεριλάβεις σε αυτά μόνο τους πιο οικειούς σου ανθρώπους. Στην πραγματικότητα αυτό που χρειάζεται είναι μία κούρα ξεκούρασης και ομορφιάς τουλάχιστον σε σωματικό επίπεδο, αφού σε ψυχολογικό επίπεδο τα πράγματα βραδυπορούν και τα θέματα που έχεις να αντιμετωπίσεις είναι αρκετά σοβαρά. Σε περίπτωση που βλέπεις και προβληματάκια υγείας στο προσκήνιο, οι μέρες προσφέρονται για να αναθεωρήσεις γενικά το πώς φέρεσαι στον εαυτό σου σε καθημερινή βάση.

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

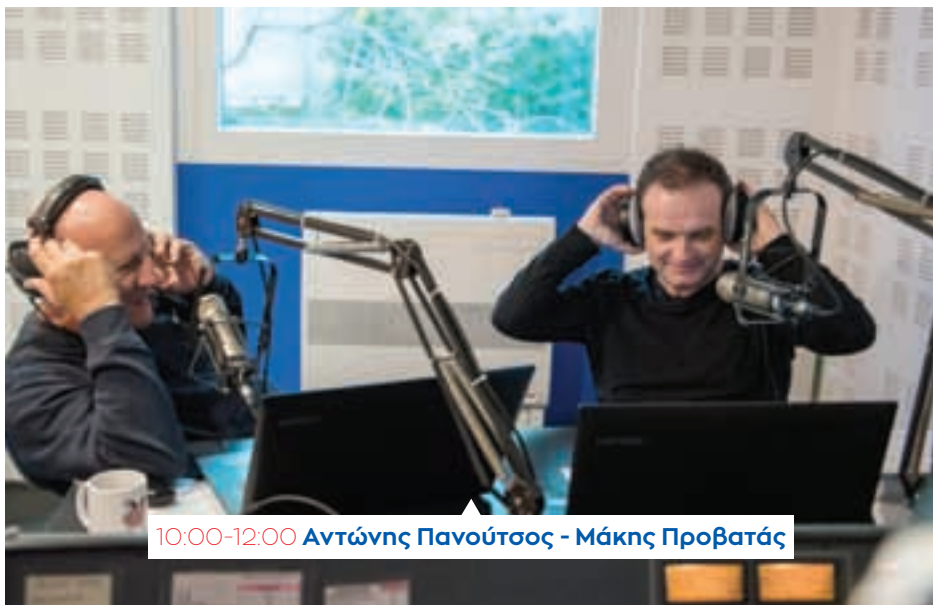
Καθημερινότητα που σε στηρίζει παρά τις δυσκολίες και μικρές χαρές
Έχεις όλο τον χρόνο που χρειάζεσαι για να εκτιμήσεις τη ρουτίνα σου και το πόσο αυτή μπορεί να συμβάλλει στο να αισθάνεσαι πιο χαρούμενος, ερωτευμένος, δημιουργικός και ασφαλής. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι κάθεσαι με τα πόδια ψηλά γιατί η αλήθεια είναι ότι οι άνθρωποι της καθημερινότητάς σου φροντίζουν να σε κρατούν απασχολημένο. Προς το τέλος της εβδομάδας καλό θα ήταν να μην είσαι απόλυτος για τις σκέψεις, όπως υπολογισμούς και τις ρυθμίσεις σου καθώς είναι πολύ πιθανό να λογαριάζεις χωρίς τον ξενοδόχο, που είναι η τσέπη σου και οι συναισθηματικές σου ανάγκες και προτεραιότητες. Αν χρειαστεί να αντιμετωπίσεις εκκρεμότητες και παρασκήνιο προσπάθησε να εκτονώσεις τη σχετική φόρτιση για να μη σου στοιχίσει σε ύπνο και υγεία. Το ΣΚ κάνε ό,τι σε κάνει χαρούμενο, έστω και κάτι πολύ καθημερινό και μικρό, και προσπάθησε να μην αμφιβάλλεις για τον εαυτό σου και την αξία σου. Έχεις δικαίωμα να περάσεις καλά και να χαρείς, ακόμη κι αν δεν είναι για κάτι βαρύ και σημαντικό για σένα. **Α**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου*

Athens voice

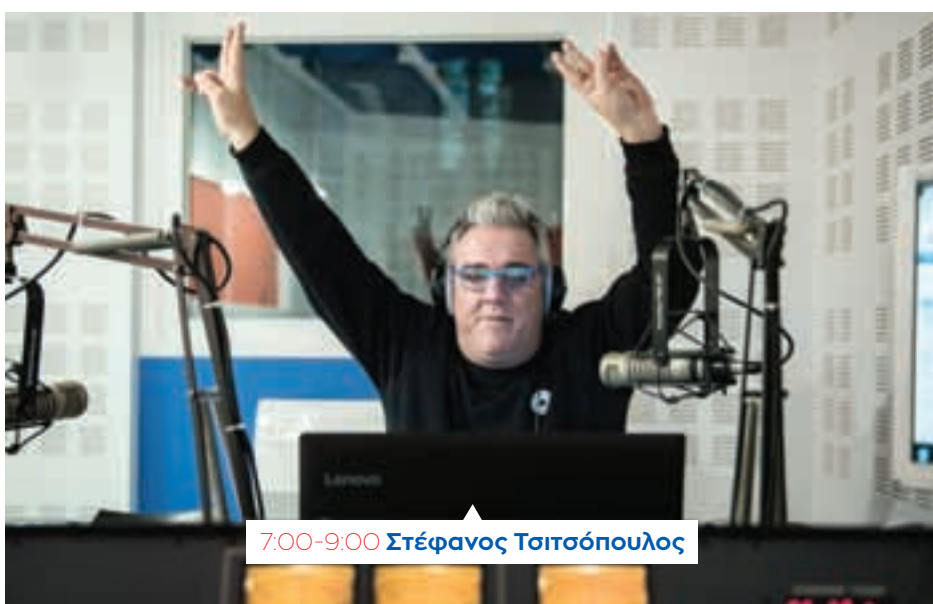
9:00-10:00 Κατερίνα Παναγοπούλου

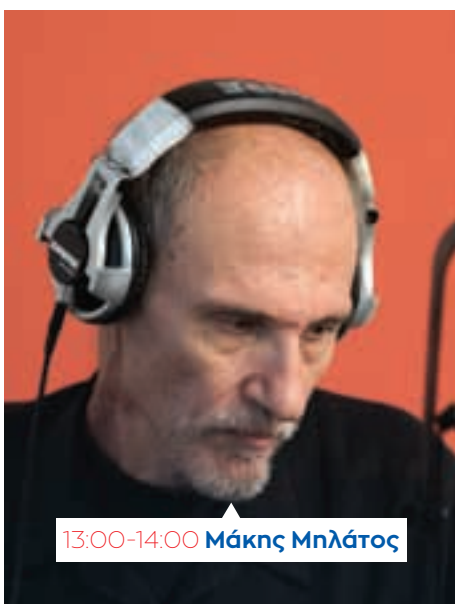
10:00-12:00 Αντώνης Πανούτσος - Μάκης Προβατάς

12:00-13:00 Νίκος Ζαχαριάδης

7:00-9:00 Στέφανος Τσιτσόπουλος

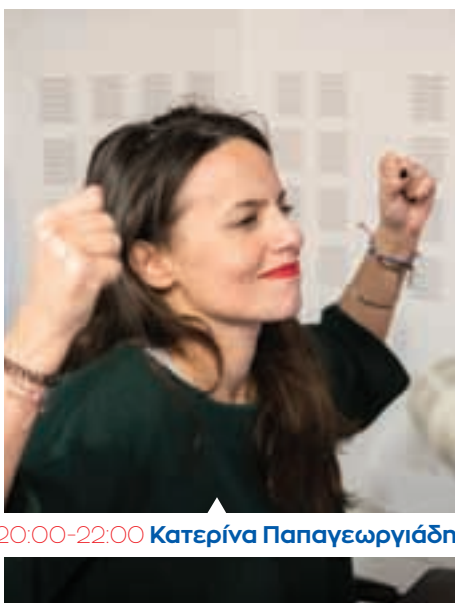
13:00-14:00 Μάκης Μηλάτος

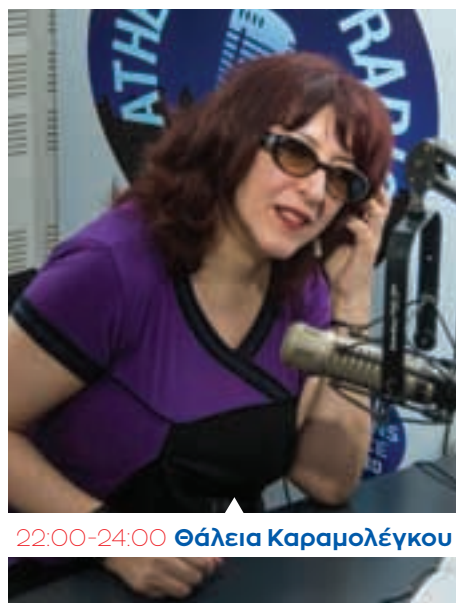
14:00-16:00 Τζένη Μελιτά

16:00-18:00 Στέφανος Δάνδολος

20:00-22:00 Κατερίνα Παπαγεωργιάδη

22:00-24:00 Θάλεια Καραμολέγκου

ΑΚΟΥΤΕ
ΤΗ ΦΩΝΗ
ΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΣ

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

OPEN

SUPERSTORE

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

3

πλαίσιο

ημέρες

5-6-7 ΙΟΥΛΙΟΥ

10

events

ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥΣ
ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ

100+

προσφορές

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Λεωφ. Μεσογείων 502-504

www.plaisio.gr